μὴ αὐτὴ δὲ τὰ τῶν χερῶν· ἀλλ᾽ ἐσθῆτα·
κλίνας καὶ σφαίρας καὶ σκεύη ἅπαντα καὶ ὅσα
τοιαῦτα· καὶ τροφὴν ἐποίησε καὶ πό-
μα· ἀρτοποιοῦ καὶ ὀψοποιῶν περιέρ-
γας ἀποφαίνων τὰς τέχνας. Εὗδε
τῇ ὥρᾳ τῆς ὀπώρας· ἐκάλυπτε τὴν χεῖρα
ἐπὶ ξηροῦ· καὶ τούτου δὲ μετὰ τῶν ἀ-
περιγενῶν μετεχάλκευσε· λειτουργῶ·
τοιούτοις δὲ πόνοις κατατήκων τὸ σῶ-
μα· ἀπλῆς σὺν τοῖς ἄλλοις προσέφε-
ρεν ἐπιμελείας· τοῖς γὰρ ἀφικνου-
μένοις ξένοις καὶ τοῖς βασιλεῦσιν εὐτρε-
πεῖς· καὶ ἄρτοι χαμαιπετεῖ τε καὶ ἐγ-
κεῖται προσεφέροντο· καὶ οἶνος αὐ-
τοσχεδίας καὶ ἰχθύες καὶ λάχανα
καὶ τἄλλα ὅσα τοιούτοις συνεζευκται·
παρακαθῆσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς μισοπονη-
ρίας τοῖς ἀπὸ τῶν μελῶν· μοίρας

ἐπρέπετο ἴναι τῶν παρακαλούντων
προσφέρων καὶ θαυμάζειν πᾶσι
διδούς· καὶ σύναψιν παραγγέλων. καὶ
τῶν ὁμωνύμων ἁπάντων μὲν μουσικῆς
τοῦ προσαρχομένη με· ὃς τοῖς ξένοις
διηκόνει μου, οὐ ζωὴν ἐστὶ ἀπὸ δέ· σὺ-
δὲ ταῖς τῶν ξυρομαχομένων διήκεις
διημερεύων. τοίνυν κατὰ πάντα-
ταῖς ἡμέραις διδασκαλίαις
μὴ προσφορηθῶσι. οὐδεὶς δὲ τῶν ἀν- ποιεῖν τὸ δίκαιον
κῶν θρασύτητι τὸ δίκαιον ἀποστῆ-
ναι ἔπεισε. τοὐναντίον μὲν αὐτῷ
τὸ δίκαιον μᾶλλον ἀπεπέμψατο
ἄμαχον ὡς δίκαιον καὶ τὸ δίκαιον ἐ-
φέλοντες ... πλοῦν καὶ ἐλθεῖν. ἀρίστω
ἐπιεικεῖ. τῶν χυμῶν αὐτὸ προχέουσαι
καὶ τοῦ ... συμπαθείαις
μηχανωμένων ταῖς εὐχαῖς. τούτου

ἀντὶ τοῦ ... ἀντιπαθεῖν. τοὺς δὲ κατα- ...

θεῖαν ὑπέστησε βασιλεύς· ὑπόσπε-
ρος γὰρ ἡ φήμη παρὰ τὰ ῥᾳδίως καὶ τα-
ραχὰ καὶ τὰ χείρω μεμνήσονται· καὶ
πλεῖς αὐτοῦ ἐκείνη· καὶ ἀφικνούμενος
ἡ πιάζεται· καὶ τὴν ἀδρός τις κινῶν ἐκα-
γμένοι εἰς οὐρανόν· τῆς δὲ ἐκείνης ἀλουργί-
δος τῆς μὲν ἐτέρων ἡγεῖται· καὶ ὁ τοῦ βα-
σιλέων χορός· καὶ χειρῶν ἡ πλεῖστη
καὶ φονώντων καὶ ἐκείνων αὐτοὺς δρᾷ·
οὐδὲ ὥσπερ αὐτῆς ἐχθάδης ἐπὶ στόμα
γλώττης· οὕτω καὶ βασιλεῦσι καὶ
πᾶσιν ἀνθρώποις αἰδοῦς ἀξίου
ἐπιχείρημα φιλοσοφία· καὶ τέχνην
τὴν ἁπάντων δέ· οἱ ταύτης ἐρασταί καὶ
φροντισταί· μείζονος εὐκλείας τυγχά-
νουσι· καὶ τοῦτο πολλαχόθεν μέν-
ἐστι καταμαθεῖν· οὐχ ἥκιστα δὲ ἐκ
τῶν κατὰ τὸν δε τὸν θεσπέσιον ἐ

δὲ πολλοὶ τῆς ἀλχίνης παρὰ τὴν κοιλίας-
γυμνὸν τοῦ τοῦ σώματος τῆς ἐσθῆτος περι-
μένουσι· καὶ ῥάκκια λαμβάνουσιν ἐ-
κάθεν ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ὡς περὶ βωμὸν το-
δεδεμένοι μένουσι· καὶ τῶν ἄκου τοῦ
μοῦ, ἀνθρώπων. τοῦ δὲ περὶ ἡνιοχούντων.
ἡ μὲν, ὡς δ᾽ ὀδυρομένη· περιπτύσσω
ἐπέχει· ἡ δὲ τροφεία· ἡ δὲ ποιμέ-
να τε καὶ διδάσκαλον· καὶ ὁ μὲν διδα-
σκάλων περὶ ὀνομάτων· ὁ δὲ, ἐ-
πίκουρον καὶ κηδεμόνα. μετὰ τοῦ-
τον εὐφημίαν τε καὶ τροφέων τῶν-
τρόφων τὸ ἅγιον ἐκεῖνο καὶ ἱερὸν πα-
ρέδωκαν σῶμα· ἐγὼ δὲ θαυμάζω
ὅτι τὸ τοῦ πολλοῦ ἄμαρτας τοῦ βίου
οὐ ζημίαν τε λαβεῖν· οὐδ᾽ αὐτοὶ μόνοι
ἐν τῇ περὶ ἑδραῖα ἠγάπησαν διαίτῃ·
ἀλλὰ τοὺς ἄστη ταῖς κατὰ τὸν ἐπιτήδευμα

πόνοις· ἐν τῇ τῶν μοναχῶν αὐτοῦ
ἱστορίᾳ κατέλεξα· καὶ τῆς ἀγαθο-
θέσεως αὐτοῦ τὴν μνημοσύνην οὐ κεχώ-
ρισα· καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐφιέμενος
εὐχολογίας:-

Εὐσέβιος

Τοῖς προειρημένοις ἁγίοις προ-
σθήσω καὶ τὸν μέγαν Εὐσέβιον· ὃς
οὐ πρὸ πολλοῦ μὲν ἐτελεύτησε χρό-
νου· πάμπολλα δὲ ἔτη βεβιωκώς·
ἰσόμετρον τῶν χρόνων τὸν πόνον συναυξή-
μενον· ἰσόμετρον δὲ τῶν πόνων
σεν ἔχε ξὺν ἀρετήν· πολλαπλασίω
δὲ τὸ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ἔργων τὸ κέρδος·
ὁ γὰρ ἀγώνων ὁ πόθος τῆς φιλοτιμίας τῶν
αὐτοῖς δόσεων· ὑπερβαίνει τὰ τῆς ἀπαρχῆς·

οὗτος τοίνυν ἄλλοις τὰ περὶ ταῦτα τῶν οἱ
καὶ συνήθειαν πνεύσαις ἐπιμελήσαιτο.
ἤγουν τὸ ἢ αὐ ἐκείνοις τὴν ἀρχήν· αὐτὸς δὲ γεω-
ργεῖ ἡσυχίαν καὶ αὐτοῖς φίλοις καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ
ἀθλητεύειν καὶ γυμνάσασθαι χρόνον
τινα δὲ τούτοις σχεδὸν ἀξιῶσαι· καὶ οὐκ ἂν
ἔχων ὡς τῆς ἐκ φιλοσοφίας τῶν ἐπιστημῶν
παραλαβεῖν· τοῦ μὲν κήρυκος ἢ σπά-
σας· καὶ τινα ῥαχίαν ὄρους καταλα-
βών· ἐπεκέκλητο δὲ αὐτὴ κώμη μικρά-
ση· ἀπεχθῆ δὲ αὐτὴν ὀνομάζουσι·
τριχίῳ μόνῳ χρησάμενος· καὶ τοῖς
χιτῶσιν οὐδὲ πλέον ἁρμόζεται· ὑποδή-
μασι τοῦ χορτασθῆναι ταχὺ παρὼν δ' ἐθέ-
λουσεβίου· ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ
καλυπτόμενος· ἐρεβίνθοις δὲ καὶ
κυάμοις καὶ ἀκροδρύοις τρεφό-
μενος· καὶ σχάδων δὲ βρινό τε-

μετελάμβανον. ὑπὲρ δὲ τοῦ τοῦ
σώματος τῷ ἀσθενῆσαι οὕτω πε-
πηρωμένος. καὶ τὰς χεῖρας δὲ ἐχά-
βεβαφώ. ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς ἐπιλοί-
πους ἀποβαλεῖν. οὔτε τῷ τροφῶν οὔ-
τε τῷ οἰκήσου ἠμέληκεν. ἀλλὰ καὶ σὺ
χειμῶνι πεπνυμένος καὶ σὺ θέρει φλε-
γόμενος ἔφερες καρτερῶς ὡς καὶ σὺ αὐτί
τοῦ ἀέρος ποιότητας. ἐρρικνωμέ-
νον ἔχων τὸ πρόσωπον. τεταρίχευ-
μένα δὲ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματος.
Οὕτω δὲ τοῖς πολλοῖς πόνοις τὸ σῶ-
μα κατεδαπάνησεν. ὡς μηδὲ τῷ
ζώνῳ ἐπὶ τῆς ἰξύος μένειν. ἀλλ' ἐπὶ
τὰ κάτω χωρεῖν. οὐ γὰρ δὲ ἐκ τῆς πολυσαρ-
κίας ἀνάλωντο γὰρ καὶ γλουτοὶ καὶ ἰσ-
χία. καὶ παρεῖχον τῇ ζώνῃ ἔκδυσιν.
τῷ ἐπὶ τὰ κάτω φορᾷ. τοιαῦτα τοι

τῷ χ(ριστ)ῷ υἱῷ τῷ ζῶντι ἐν προσέρραψεν.
οὕτω τῷ ἐπαΐστῳ αὐτῆς σοφισάμενος.
κομιδῇ δὲ αὐτοῦ ἀπέκναισεν ἢ προσ-
τοὺς πολλοὺς ὁμιλίαν. εἶχεν ἐκεῖ-
θεν τὴν θεῖαν ἀνθ(ρωπ)ον δι' ἐκείνων ἀφθ... φαντα-
ζόμενος θεωρίαν εἶχεν ἐκεῖθεν οὐ-
κ ἐβούλετο τὴν διαίτησιν. ἀλλ' ὅμως
καὶ θερμοῦ ἔχων οὕτω τοῦ ἔρωτος. ὁ-
χέτρις τοῦ γνωρίμων ἀποφράττειν
τὴν θύραν καὶ ἐσοδιαβαίνειν ἐπέ-
τρεπεν. καὶ τὴν ἀπὸ τῶν θείων λογίων
διδασκαλίαν προσφέρων. παγίαν
ἀπ' αὐτοῖς ἐκκλήσεσι τῆς θύρας τοῦ σπη-
χοῦ ἐπιθεῖναι. καὶ τῷ προσέτοις ὀλί-
γοις δὲ συντυχίαν φυγὼν ἀμείνον
ἡγησάμενος ἀπεσχίσαι τὸ ὅσ-
δον παντελῶς. τῇ θύρᾳ ἐκείνῃ λίθον
μέγιστον προσβεμόζει. δι' ἄλλου

δὲ ὀρύτταιτος ὁ λίμνης τοῦ βίου ποθῶν
διεχώρισεν αὐτό· οὐ χεῖ ὡραῖοδε. οὔ-
τ᾽ ἄρα ἐκκεκινηχότι. ἐκάστου δὲ ἀσ-
ἐδέχετο καὶ τῷ ὀλίγῳ ἐκάλυπτο προ-
φῇ. πάλιν δὲ τῷ πρὸς ἀπαύστας
ἀπαγορεύσας διάλεξιν· ἐμὲ μόνον
τῆς γλυκείας ἐκείνης καὶ τοῦ φίλτρο
ἀξίου φωνῆς· καὶ ἀπίστασθαι σου χρόνου
ἐπὶ πλεῖστον καταλεῖπε. περὶ τοῦ ὅσου
πρασινάτων διαλεγόμενος. πολλοῦ
δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένου καὶ
τῆς εὐλογίας ἀπαιτοῦντος τὸ δῶρον
σφόδρα τοῦ ζῆν δεῖσθαι χρείαν τοῦ πό-
ρισμοῦ· οὔτε τὸ γῆρας δύναται χεῖσθαι.
οὔτε τῷ ἐπικαμψάμενον ἀσθενὴς ἀπολο-
γιζόμενος. ὑπερβαίνει τὸ τριάκοντα
γενόμενος ἐπίσταθου ὅτι οὐδὲ τοῖς μετὰ
σφριγῶσι. καὶ τῷ πλεῖστον σαυτοῦ

τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ταλαιπώρου σύμμετρος·
τῶν ἐγχωρίων πολιτῶν σπουδῆ παρὰ τοῦ θεοῦ-
τοῖς χρυσοφωνίοις χρηματίζοντος· καὶ τοῦ αὐτοῦ
στείρᾳ ἡ φωνὴ ἡ φωνὴ ἐξ αὐτοῦ πόνων· ὁ τοιαύτης
Περὶ τοῦ βάθους τῆς ποιμένης· ἀλλ᾽ ὅμως δὲ
πάσης μετὰ τῆς ἀρετῆς· ἰσχύσαντος αὐτοῦ
ἔφη πεντήκοντα δέκα χρηματίζοντος· τὸ
ἑπτὰ τῆς ἀξίας ὑπουργίας διεχθρῶν
ἑβδομάδας· καὶ τοῦ τῶν ἡ φωνὴ βε τὸ
τοῦ ἀγῶνα· πενθοῦντα μὲν ἡ συντυχία-
τὰ ἔτη βεβαίως πολλούς· ἀφεὶς ἄδελφον-
διηγήματα χρυσοῦ χωρίου· ἀλλὰ τὸν
ἄθεν τί αἰτῶν κατὰ πλοῦν ἥττον ἐπεὶ μία·
καὶ ὁ φθόνος πόθος εὐμαρὴς ποιῶ τα ἐ-
δόμενος καὶ ἔφοδα· τοῦ τοῖς καὶ οὗτος
Τοῖς ἰδίοις πιστοῖς περιρρεόμενος· καὶ τε-
χαβαλοδρόμου τῶν ὑφαίων· καὶ τοῦ-
ἀγρονομεῖ τῷ ὀρφῷ· καὶ τοῖς στεφάνοις

-ποφῶν· ἐγὼ δὲ τῆς σῆς εὐσεβείας εὐλα-
νης τοῦ χάριν ἀξιῶ. τῆς δ᾽ ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ
ἀπήλαυον· ζημιῶ γὰρ αὐτοῦ τοῖς ἐμοῖς· κα-
θαρωτέραν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν πα-
ρρησίαν :-

σχολαρίου

Ἀπεκλύομεν ταύτῳ ἀρετῶν καὶ τα-
χαμαὶ συντεθῆναι μετὰ τοῦ ταύτου βίου
τοῖς ἐσομένοις μὴ γνωρίζεται μὲν ἀλλὰ
ποθῆσαι ταῖς χαρισμένοις περὶ ἐ-
δοκεῖ. ἐν κεφαλαίῳ ποιήσομαι δὲ
ταύτην ἀρετήν. καὶ ὡς μὴ τοῖς ἑαυτοῦ δου-
φραίτου τὸ ζημιοῦ πρὸς ὑπέραν
αὐτῆς. ἐπεὶ καὶ μὲν τῇ ὀχλήσει. καὶ περ-
σεβαστῇ ἡγουμένῃ τὴν αὐτῆς οὐσίαν
μένοντος καὶ τοῦ ἡσυχίου ἀσπάζο-

μένος βίου· ἐν τῇ αὐτῇ στρατευόμενο-
μῇ κελλίον ὅπου εὑρὼν καθεῦδεν ἐξ
ἑαυτοῦ· οὔτε θύραν οὔτε θυρίδα κα-
ταχθεῖσαν· ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ
τῶν ἀδελφῶν ὁ ρύπτων· παντὸς τοῦ ἔτους
ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· οὐδενὶ πο-
τὲ αὐτῶν διαχωριζόμενος· καὶ τοῦτον
γήρει χρόνου· ἀλλ' ὅτι μάλιστα πλεῖστον
διετέλεσε χρόνον· καὶ ὅτε τῆς πόλεως
δὲ ἀρχιερεὺς τῆς ζωῆς κώμης· τὸν τοῦ
ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν· ἀφίησι τῆς
ἱερωσύνης αὐτῷ δοῦναι τὸ δῶρον
βουλόμενος· καὶ δι' ὥρου ἔξω τοῦ οἰκίο-
που τίμαιρος· ἀπελήλυθε καὶ τὴν χεῖ-
ρα ἐπέθηκεν· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέ-
λεσε· καὶ πολλὰ μὲν, πρὸς αὐτοῦ
ἔφη· καὶ τὴν ἐπίδοσιν μὲν ὡς ἐμοῦ
σε χάριν· οὐδὲ μίαν δὲ φωνῆς ἀ-

ἀκούσας ἀπεχθήλυθον· ἀνοικοδομή-
σαι κελεύσας τὸ ὄρυγμα· ἄλλοθεν
δὲ πάλιν οἱ τῆς κώμης ὡσαύτως ἀφ' ἧς
ὥρμητο· νύκτωρ τὸ διατειχισμοῦ τοῦ
πόρου διαπεράσαντες· καὶ τὸ οἴκη-
μα διορύξαντες· λαβοῦσαι αὐτὸν
οὔτε αὐτὴν τὴν γνοῦντα οὔτε κελεύειν τῷ·
ἔξω οἴκαδε κομίζουσι φοράδην ἐκο-
μίσαν· καὶ τοιοῦτον ἑώρων οἱ κίσσ-
δημευόμενοι· παραυτίκα καθάξαι·
ὁ δ' ἐν ὁμοίως ἡσυχίαν ἦγεν· οὐδὲ
πρὸς μηδένα διαλεγόμενος· με-
τ' ὀΛίγας δὲ πάλιν ἡμέρας οἱ τῆς αὐ-
τῆς ἑτέρας κώμης νύκτωρ πάλιν ἀπελ-
θοῦτες καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες.
πρὸς ἑαυτοὺς ἀπῆγον· οὐκ αὐτοῖς χά-
ριν τε οὐδὲ μᾶλλον βιαζόμενος.
οὐδ' ὧν πάλιν προσφέρως ἀπαίρων

τα· οὕτως ἐκείνου

+

τά· οὕτω νεκρὸν ἐν αὐτῷ παντελῶς
τῷ βίῳ καθέκαστον· καὶ τὴν ἀποστολι-
κὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθῶς ἐφθέγ-
ξατο· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι
ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ
ἐν σαρκί· ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ δόντος ἑαυ-
τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Τοσοῦτος καὶ οὕτως
ἐβίωσε· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ταῦτα διδάξαι
τὴν πᾶσαν αὐτοῦ βίου προαίρεσιν.
ἐμοὶ δὲ καὶ τὴν ἐντεῦθεν θεῖον καρπωσά-
μενος εὐχαριστίαν· ἐπεὶ τὴν τῶν ἀγώνων
διηγήσασθαι μεταβήσομαι :.

μάρτης. κζ΄ π̅

Θ μὴ ἔργου καμεῖν τις ὅτι παρὰ ἡ μεσοῦ καλοῦ-
μένη· περὶ δὲ ταύτην οἰκίδιον ~~ὅπου~~

οἰκοδομήσας βραχύ μετ' αὐτῆς ὁ θεσπέ-
σιος· ἐπὶ λάκκου τριάκοντα σὺν αὐτῷ
καθειργμένος διετέλεσεν ἔτη· πολ-
λῷ δὲ ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους
ἀπεδέχετο τὴν νοτίδα· ἐν ὥρᾳ δὲ
χειμῶνος καὶ χιόνα δασεῖαν κατὰ δὲ τῶν
νὺ ἐβλύζεν· ὅπη δὲ τοῖς σώμασιν
σὺν τοῦ θεοῦ ἐπιγίνεται βλάβη· ἴσασι
καὶ ἀστοὶ καὶ χωρικοί· καὶ τοῖς ἀ-
γροίκοις δὲ καὶ τὰ παθήματα τὰ σω-
τικὰ φυόμενα ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τοῦ-
το ἔπαθε τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου κεφα-
λῶ τοῦ οἰκίσκου ἀπαλλάξαι· ἀλλὰ δι-
έμεινεν ἀεὶ τερπνῶς ὡς τοῦ δρόμου
ἐξιών· καὶ τοῦ προτέρου δὲ βίου
μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς διοδεύσας πό-
νων· ὅθεν καὶ τῷ σώματι τῷ ἀγαθῷ
καὶ τῇ ψυχῇ διατήρησε· καὶ τοῦ τέμονοσα·

σαφῶς αὐτοὺς καθυμνήσειν. ἀφθό-
ρου αὐτῷ διαμείναντος τοῦ σώματος δι' ἀξίας.
καὶ ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς μητρῴας ἐξεχύ-
θη μήτρας. Καὶ ταῦθ' ὑπὲρ πολλὰς μυ-
μαρτύρων πανηγύρεις ἐπιτελευτάσα μνήμας
μοὶ καὶ νέος ἐλύγγιζον· ἀφωνίαι
δύναται θέλξαι τοὺς δήμους· σφαίρων
ἢδ' ἐπὶ πλεῖστον διελέγχε σοφιζόμενος.
ὡ ἐρατεινὸ σώματος χάμψεων. ἀλλ' ὅ-
μως οὔτε τὸ δοσώματος τὸ κάλλος. οὔ-
τε τῆς φωνῆς ἡ λαμπρότης. οὐ χρ-
τῶν πολλῶν δ' αὐτοῦ μηδέν. τὸ τῆς ψυ-
χῆς ἐκλάμπει μάλιστα κάλλος. ἀλλὰ
τοῖς καθαροτάτοις παραπλησίως
βιοτεύων τῆς οἰκείας ἐπιμελεῖτο
ψυχῆς. ηὔξησε δὲ τὸ ἀρετῶν τοῖς
τῆς καθάρσεως πόνοις. τοῦτον πολ-
λάκις τῆς συνουσίας ἀ- σπήλαιον

ἀποφερέσθω ἐπ' ἀνέχθη μοι τὴν θύραν ἐ-
κλίνειν. καὶ τόσου τοῦ δὲ περιεπλύ-
σατο. καὶ μακεδὼν περὶ φιλοσοφίας
ἐξετάζων χόροις. ἀπολογηθεὶς δὲ καὶ οὗ-
τος διέλαμψε. καὶ τὰ ποικίλα ἤδη
πάντα πασῶν ἐσβέσθη λύπης τῶν πε-
νίαν δέ. ὑπὲρ τῶν ἄκρων εὐπορεῖ
ἠγάπησεν. ἐν εὐνῇ κοῦ τὸ δὲ ἔθη βε-
βαιωκώς. τοῖς ἐξ αἰγείων τριχῶν κα-
τεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο.
ἄρτος δὲ καὶ ἅλες ὀλίγοι. τὴν τροφὴν
αὐτῷ τὴν χρείαν ἐπλήρουν. ποθή-
σας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ Τὴν τυπι-
κὴν καὶ μυστικὴν θυσίαν προσφερο-
μένην ἰδεῖν. ᾔτησεν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ
τὴν τοῦ θείου δώρου προσκομιδήν.
ἐρομένου δὲ ἀσκεῖν εἰς αὐτὸ ἤκουσε. καὶ
θεῖον ἱερέα σκηνὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀπὸ

σκευάσας. οὐ πόρρωθεν γὰρ τοῦ
χωρίου. καὶ ταῖς τῶν διακόνων χερ-
σὶν αὐτὶ φύσας τηρίου χρησάμενος.
τὴν μὲν σιπαὼ καὶ θᾶσαι καὶ σβέσου φύ-
σαι προσοίσειε ἧκε. Ὁ δὲ ἐπα-
σης ἡδυνῆς ἐνεφορεῖτο τοῦ ἱκοῦ.
καὶ αὐτοῦ ὁ ἑαυτοῦ ὀδυνῶν ἀπελάμ-
βανε. καὶ ἔφασκεν οὐδὲ πώπο-
τε εὐφροσύνης ἀπολελαυκέναι
τοσαύτης. ἀφ' οὗ δὲ θερμῶς ἐλίαν αὐ-
τοῦ τοῦ φιληθείς, ἀδικήσαι ὤ ή-
θην. ἡμεῖς καὶ τῆ χειροτονία εὐφη-
μήσωμεν. ἀδικήσαν δὲ τοῖς ἄλλοις.
ἡ μὴ τὴν ἀρετὴν ταύτην
φίλος σοφίαν ποθεῖν
δέξαι μὴ μαθεῖν. ἤγουν
τοῦ γνωστῆς παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ
κουριάτου τοῦ βοηθήσας. περὶ ἐπιθυμ σου τῶν συνηγ-
μένη: -

ἰακώβου κε. κβ'

Ἐπειδὴ τοῦ ἀναρρηθῆναι τὸν τῆς-
τοὺς ἀρετῆς ἀθλητοῦ τῆς ἀγῶνας δεῖ ἐξηχ-
τομεν· σὺν κεφαλαίῳ δὴ ἐκθέμενοι καί.
τοὺς σὺν τῷ μεγέθει πόνους καὶ τοὺς σὺν-
τοῖς ἀγῶσιν ἱδρῶτας· καὶ τὰς χαμευ-
νίας καὶ περιφανεστάτας νίκας· φέ-
ρε καὶ τοῦ ἔτι περιόντος καὶ μεγαλο-
πρεπῶς ἀγωνιζομένου· καὶ φιλον-
εικούντων νικῆσαι τοῖς ἱδρῶσι τοὺς πο-
λαβόντας· τὸν πολίταν σύνθες ἀπάντων·
καὶ τοῖς ἐν σοφοῖς καταλέγομεν
ὄγκῳ σωφρόνων μνήμην· ὥσπερ γὰρ
τῶν σπαρτιατῶν π περικλύτων
αἰτίων ἢ πολιτείαις ἐπιζωμένοις
ὠφελεῖσθαι ἐκ τοῦ μέσου· οὕτως ἀρχεῖν-

παλοῖς μὲν ἐπὶ μεῖζον τὰ τούτων ἐκ ἣ σοὶ
διηγήματα. ἀρχὴν δὲ τούτων ποιήσο-
μαι τοῦ μεγάλου ἀλεξάνδρου. οὗτος γὰρ
τῶν ἄλλων καὶ τὸ χρόνῳ καὶ τῷ πόνῳ
προτέρει. καὶ τοῦ ζυγηκλῷ σώματος· οἱ ζῆλος ἔστιν καὶ θαυμαστὰ
καὶ παράδοξα +
+ δρῶσι· σώματι δὲ οὐκ ἔτι δὴ πᾶσαν
καὶ τοῦ ἀπεχθοῦς τούτων καὶ τῶν ἐπὶ περί-
ούτων. τοῦ δὲ σεωτῆρος τὸ ὄνομα·
καὶ γὰρ τῶν ἐκείνων πολιτείαν διηγη-
σάμενος. ἀρχὴν τοῦ ἔθνου ἐκείνου ὑποι
ῃ σώματι ἀλεξάνδρου. οἷς ὥσπερ οἰκείῳ ἐν-
κλίνω γραφείων ὁ σκύθας ἐπεθου-
χῆ. καὶ τοῦ ἰουδαίζοντος περιβόχων
καθαπτομένων. οὗτα τῷ πόλει
ἄχθυναι ἐν σώματι χώρησε. καὶ τοὺς πο-
λεμίους φύγεν καὶ τὴν ἀγγέλου σεμνο-
ἐμποδίσας αὐτοῖς καταστρατεύσας
καὶ ἠφάνισας. ὁ ἐκείνου πολίζων

ὁμώνυμος καὶ ὁ μάθητο π ος τῆς
τῶν ἐπὶ περὶ οὕτως ἀκούειν αὐτοῦ πο-
λεμάτω συμμορίας. οὐκ ἀπὸ δὲ τῆς
προσηγορίας ἐπικοινωνός. ἀλλό-
τι καὶ τῶν ἐκείνου ἐξήχωσαν ἀρετῶν.
καὶ παραδόσιμα φιλοσοφίας αὐτὸς
τοῖς ἄλλοις ἐδίδαξε. μετὰ φυγὴν ἐκεῖ
τῷ παν συζυγούμενος. καὶ τῆς φιλο
αὐτὸς διδασκαλίας μεταλαχών. τοῖς
μάλιστα σπουδαίοις ἀπεκεύθη τοῦ διδα-
σκάλου. ὁ μὲν οὖν καὶ περὶ σοφοῦ
ἀρχὴ τῆς παλαιᾶς πλάνης τοῖς ἐμοῖς.
καὶ σκηνῶν ἀνδρείων ἐριχθέων ἐπη-
ξεν. καὶ ταύτῃ χρώμενος. τὰς τούτου
εἰσῆγεν υἱὸς φιλοσοφίας δὲ ἐφύηκε προσοχῆς.
οὐδεὶς δὲ τοῖς τούτοις ἐρρῶσθαι φρά-
σας. καὶ σπουδῇ καὶ ἠγάπησε καὶ περὶ
σοφῶν. ὁ δὲ ... ἐπὶ αὐτοῦ. τότε

›› ροῦντες· καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαι-
›› ρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θῦ·
›› καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα
›› εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χῦ. ἀλλὰ τοῦ-
τοις τοῖς ὑπερφυέσιν ἀγῶσι καὶ σὺ μεί-
ζοσιν ἐνηθλήσας πόνοις· σὺ οἰκίσαν
φράττειν βραχὺ πρόσθεν ἑαυτοῦ κα-
θάρξαι· καὶ τὰ ἔξω θεωρήσας τὴν
ψυχὴν ἄχραντον τηρώσας· καὶ τῇ τοῦ θεοῦ μνή-
μῃ προσηλώσας τὸν νοῦν· οὕτω τὸν
ἐντὸς τῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὸ μέτρον· γυ-
μνασάμενος δὲ ἀρίστα καὶ τῶν ἀγα-
θῶν πόνων ἐξελάσας τὴν ψυχὴν ἀπέφη-
νας· τῶν μειζόνων κατατόλμησας
ἄθλων· καὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους καταβαίνων
ὁ τοῦ δὲ τοῦ ἀέρος τὴν ἄκραν ... σοι
ἀφεὶς πηδῶν. ἐπὶ σημείου ἀστέρων καὶ
σεβάσμιον. ἀπὸ μονοῦ ... ἁγία-

καρποῦ παντελῶς. τοιαύτην δὲ
ιβ τὸ ἀλλόγραφον δεδέχθαι πεπίστευ-
ται. ὥστε τὴν ἐπὶ καλλιόνων δαπανᾶσθαι
φμῶ. τοῦ παντὸς θεοῦ ἀφικνουμένων, καὶ,
εἰς ὠφέλειαν ταύτην τῶν μικρομερῶν. ἐν-
τούτῳ διαιτώμενος. αὐτοῦ τοῦ παρα-
γινομένων ἁπάντων θεωρεῖσθαι. οὐ-
κέντρον ἔχων ὥσπερ ὄφιν. οὐ σκηνῶν.
οὐ κηρύκων. οὐ τριγχίου. οὐ χαλκοῦ τοῦ
περιφράττοντος. ἀλλὰ καίπερ συγ-
χεόμενος ὁρᾶσθαι. καὶ διαναπαυόμενος
καὶ ἑστὼς καὶ καθήμενος καὶ ὑγραίνων·
καὶ ἀπρωτάλινος κατεχόμενος. ὡς τοῦ
δήπου κρότος αὐτοῦ θεαταῖς ἀφανίζεσθαι.
καὶ ταῖς ἐν ἀέρι τῆς φύσεως ἀποκρύ-
πτεσθαι. οὐδὲ φανεροῖς ἄλλοις αὐτοῖς ἐνε-
~~χειρων~~ λευθερίᾳ βραχεῖα τεθραμ-
μένοις. ξένων παρόντων εὐτελές

ταῖς τῶν περιπτωμάτων ἐκκρούσεσι
ποιεῖσθαι· μὴ ὅτι γε ἀνδρὶ τῷ ἄκραν
ὑποτεχνουμένου φιλοσοφίαν ἐξησκημένῳ·
Καὶ ταῦτα λέγω· οὐ παρ' ἄλλου τοῦτο
μαθών· ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸ πείρᾳ μεμαθη-
μένος· πρὸ τεττάρων γὰρ ἤδη καὶ δέκα ἐνι-
αυτῶν· νόσος αὐτῷ χαλεπὴ περι-
πεσοῦσα· διέφθειρεν ὡς ἀκραιφνῆ τὸν φυ-
τὸν ἔχουσαν φύσιν· θέρος γὰρ ἦν ἀκμά-
ζον· καὶ σφοδρότερον ἐξῆπτε τὰ τῆς
ἀκτῖνος τὴν φλόγα· τῶν μὲν ἀνέμων κε-
κοιμημένων· ἀκινήτου δὲ μένοντος τοῦ
τοῦ ἀέρος· τὸ δὲ πάθος ἦν· πλημμύρα
χολῆς φλεγμαινούσης ἐπὶ τὸ κάτω· καὶ σπα-
ρασσούσης τὸ ἔντερον· καὶ ζέων ἀφρὸς·
καὶ τραχὺς ἐπὶ τὰ ἔξω βιαζόμενος·
τό τε τὴν πολλὴν τοῦ σώματος δρόσον καταρρεῖ
θερμήν· παμπόλλων γὰρ χωρί

σωμα φρονας ἀθεύτων ἀφ᾽ πασολυχ
το σῶμα τοῦ νικηφόρου· καθ᾽ ἣν ποδι-
χόθεν βαλλόμενος. ἡ μὲν γὰρ φύσις
γένηται ἐπὶ τῶν ἀκλείστων καὶ τῶν ἀρχο-
ζειν. ἡ δὲ τῆς παρευσπεῖται πληθοῦ-
σης αἰδοῦς· μὲν ἐν ἐπὶ σχήματος
ἐξετάζεται. ἐγὼ δὲ τοῦ ζητοῦ ὡς οἴκου.
πολλαὶ μὲν τοῖς ζῶσιν ἐληθοῦσι παραι-
νέσεις περὶ σωμάτων· πολλαὶ δὲ καὶ
ἀπειλαὶ αὐτοῖς εἶναι μὲν ἔργον. ὑπε-
ρουδέ· καὶ τὰ τῆς ἱερωσύνης δεσμὰ
περιτέθεικα. καὶ ζῶν ἡδύνω πολλῶν
δεῖγμα τοῦ ψαι ἀπεπεμψάμην. ὁ δὲ
φόβος αὐτῆς οὐδὲ τοῦτον ἀπεχθοῦν τῷ
ἐπὶ τῆς φύσεως. ἀλλ᾽ ἐμὲ νικῶσι
τερπόν. ἕως νὺξ δὲ τοῖς ἡμέραν ἐμβα-
θύνα. πάντας ἀπεχθοῦσι καθὸ ἀρχ-
θεν ἀρχόμενον. ἀλλὰ δὲ τῆς εὐτε-

ραία περὶ αὐτοῦ ἀφικόμενος· ὡς
ὑπ' ὀδυνηροῦ φλογμοῦ σφοδρότερον
φλεγομένου· καὶ τοῦ ἐπικειμένου
αὐτῷ πυρετοῦ τάδε ἔξωθεν περιτρε-
φομένου τε καὶ αὐξανομένου· κεφα-
λαλγίαν σκηπτόμενος· διὸ σχεδὸν ῥαί-
νειν ἐλαφροῦν τῆς ἀκτῖνος τῶν προσβο-
λῶν· καὶ παρεβάλλοσαν βραχὺ αὐτῷ
τινὰ παρ' αὐτοῦ σχεδιάσαι σκιάς·
Καὶ ἐπειδὴ περισσὸν τὸ ἐξῆς καταλέγειν
τὰς ἐπεξαντλήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα περι-
θέντες οἱ οὐρανοί· ἐσοφίσθημεν τῶ-
σκιῶν· κἀξ ἑαυτοῦ δέ μοι ἀσω εἶναι·
αἰσχρὸν ἔφην ὦ πάτερ ἐμαίνετο καί-
νιον οὗτε καὶ ἐρρωμένον· τῆς δὲ
τῆς ψυχαγωγίας ἀπολαύσας· σὺ δὲ περι-
τεθεὶς καταχεόμενος λάβρᾳ καὶ τῆς τοι-
αύτης παρακλήσεως δεόμενος· ἐξωθε-

φησὶν ἀποδεχόμενος τῆς ἡσυχίας τῆς ἀκινδύ-
νου τῶ πρόσθεν χρόνω· ἐπειδὴ ὡς ἄφνω
ἀφείλησμαι τῆς σκιᾶς ἀπολαῦσαι
ἀξιοῦμαι κοινωνὸς τῆς βραχείας ταύ-
της σκηνῆς· πρόσμεναι γάρ σοι βου-
λόμενον, τοῦ δὲ τῆς ἀκτῖνος κα-
χύομαι· ἐξελθόντα ἀκούσαι τῶν χό-
ρων. καὶ ταῦτα μὲν θεραπεύων προ-
άγει. ἐπειδὴ δὲ κοινῇ τῆς σκιᾶς
ἀπολαύομεν· ἠρξάμην περί τε τοῦ ἑ-
τέρου λόγου καὶ ἔφην· ὅτι δέ μοι
κατακλίσεως. τοῦ δ' ἰσχύοντος καθέ-
δραν ἀχύρως μὴ φέροντος. ἀλλὰ
πάλιν ἠξίουν μέν με κατακλίνεσθαι.
αὐτῇ κοινωνεῖν· ὡς εὐφορητότατόν μοι κα-
θήμενον αὐτοῦ ὁρῶντι προσκλίνε-
σθαι. ἐλθόντων ἔφην ἐ θέλεις σοι καὶ
ταῦτης ἀπολαῦσαι τῆς ἀναπαύσεως

κοινῇ πλέος καὶ ἡ διὰ τῶν μήλων ὦ περὶ οὐ-

ρῶν ἐρυθριάσω μόνος κατα ἀχλ(ι)νό-

μενος. τοιούτοις χόνδροις αὐτοῦ τῷ καθ-

τηρίαν καὶ σοφισάμενος. τῷ ἀπὸ

της αὐχένος ὡς αὐτῶ παρὰ ψυχῶν

ἀσθενῶν ἔχω. ἐπεὶ δὲ τοῦ ἐδάφους

ἐρρίμμενον. πλεονεκτέρου χόνδρου

χαρισάντας ἐπὶ τὸ φῶς μηρὰ(?) ὕστερον

τῶν ψυχῶν κατα φέρων. ἀσθενεῖ δὲ τοῦ

ἱματίου τῶν χρ(ιστιανῶν) σχασθῶν. ἐπειρώμεν

μετρίως ἀποτρίβειν τὰ ἄνω τε. τοῦτο

τὸ πολὺ τοῦ χύτου σιδηροῦ φορτίου [illegible]-

μενον. ὃ καὶ τῷ ὀσφύϊ ἐνδέσμη καὶ

τοῦ αὐχένα. καὶ ἐπεὶ δὲ ἀχθόσθεις

ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ αὐχένα κύκλου. διὸ

μὲν, ἔμπλεον θᾶττον. διὸ δεῖ ὁ ποιάθεν

δεῖ τοῦ κάτω κύκλου ἐφ' ἡσυχίαι σαι-

κου σε καὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ ... τὸ σχῆμα

Βαλῶν

περιοῦ σεμπλεο

+

ποιοῦσιν ἐμπεσὸν θέντι καὶ ὁ πο-
σθέντος δύο κύκλους ἀλλήλοις ζωνύ-
δευτέρου· καὶ ὑστέρους δὲ αἱ ἄχδρες σύ-
δουν περιττοὺς ἀφεῖναι ἔχουν τοιούτους
δεσμούς. Τὸ πολυτάλαντον οὖν τοῦτο δ'
τὸ θρασσάμενος φορτίον· ἐκεῖ τεύχ
ἐπίκουρῆσαι τῷ σώματι· καὶ μένοντι
καὶ φέρειν οὐδέπω ἀμβλύ ὡς κατὰ ταῦτα·
καὶ τὸ ἐκ τεχνῶν τὰ φορτία. καὶ τὸ ἀ-
κούσιον ἀρρωστίαν· νῦν μὲν γὰρ ἔ-
φυ ὥσπερ ὁ πυρετὸς τὰ τοῦ σιδήρου
ποιεῖ· ὅταν δὲ οὗτος χορηγήσῃ τοὺς-
καὶ τὸ τῷ σώματι τοῦ ἐκ σιδήρου πά-
χεῖν ὑπὸ τοῦ πεσόντος φορτίου· ἐξαρκ-
εῖ τοῦτο πολλαῖς τοιαύταις καταπλεχ-
θεὶς ὑπὸ δεσμῶν. ἀλλὰ τό γε μὴν ὀλί-
γας ἀρρωστήσας ἡμέρας· ῥᾳδίως ἐ-
ρράϊσεν. χρόνῳ δὲ ὕστερον χαλε-

πολέμια περὶ ἐπὶ σεμνὸν σῶ· πολ-
χῶν δὲ πολλαχόθεν ζῴων ἐκκεχυθό-
των ὡς ἁρπασομένων τὸ σῶμα· ποι-
φόμενοι· οἱ τοῦ ἄστεως ζῷα ἔδραμον
ἅπαντες καὶ στρατιῶται καὶ ἰδιῶται.
οἱ μὲν τὴν πολεμικὴν ἀναλαβόντες
σκευήν· οἱ δὲ, ὅπλοις τοῖς προστυ-
χοῦσι χρησάμενοι· καὶ συμπαρα-
φύλαις ἐμάχοντο· καὶ βέλη ἀφιέντες·
καὶ λίθοις σφενδονῶντες· οὐχ ὡς
πλήξοντες. ἀλλ' ὡς φοβήσοντες μό-
νον· καὶ οὕτω τοὺς περιοίκους ἐξα-
χάζοντες τῆς κλίνης τοῦ ὑποζύγου αἰ-
φωνὴν ἐποίουν τὰς. τῶν γινομένων
ἐπιθαλάμενον, ἤ οὐδαμῶς αἰσθανόμενον. οὐδὲ ἀφίστα-
κόμης αὐτὸ διαλλομένης ὑπὸ τῶν
ἀθερίζων ἐπέμενε· ἐπὶ τὴν πόλιν
ἴεσαν· ἕως δὲ τοῦ προφθῆναι κοινὰ ἀφικό-

μένοις ἠκού· ἐς τὸ ὅτου περιχάζου
φρουτητηρίου τῶν ἐχίνων ἀπέφευγε.
ἦν δέ τις ἐς τὴν βέρροιαν ἐκ πατρὸς αὐτοῦ
ἐτύγχανον τά γε γυναικεῖα σημείου.
καὶ τῆς τέχνης τῆς κομίζοντα τὸν ἀγγε-
χίαν· Τοιγάρτοι παραυτίκα δρα-
μὼν καὶ τὴν νύκτα πᾶσαν διὰ τὸ δυσπο-
ρίαν καθευναχθέντας· καὶ τάχα βοῦν μα-
τάτων ἑωτοῦ τοῦ ἀέρος οὕτω φθεγ-
γόμενον· οὔτε τὰ τῶν παρόντων
ἐπιφέρων ὡς κάνδω ἄμενον· ὡς δὲ
γε περὶ στόπον καὶ τοὺς μικρὰς ἀκάκι-
ον πρὸς φθέγμα αὐτοῦ ἔφησ· ἀνά-
ωξεν ὁ παραχρῆμα τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ πῶς ἐχθὲς ἥρατο· καὶ πότε δ' ἦν εὐχη-
χύτος ἐπιφάναι τε· ἐμοῦ δὲ πρὸς
ταῦτα ἀποκρίναντος· πάντως τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἔμυσε· Τρίτων δὲ

διελθουσῶν ἡμερῶν· ὁ πατέρας
ἤρετο ὅπως εἴη· μαθὼν δέ· ἤχθετο
λίαν καὶ ἠξίου παραυτίκα τεθνεῶτα ὅ-
ρος ἀποκομίζεσθαι· θεραπεύ-
ειν δὲ αὐτοῦ διὰ παντὸς ἐθέλων.
εὐθέως κλίνην παρεσκεύασε φέ-
ρειν καὶ τεθνεῶτα φερόμενον χωρίον ἀ-
ποκομίζειν· τότε δὴ ὁ τῆς βασκανίας
ἐμπλησθεὶς φάλης τὸ ἀφειχότι μου ἦδον.
τῆς γὰρ ὑπεραίας τῆς βάνης αὐτὰς λύ-
χον πλέον ἐν ὕπνοις ἀκαταλύξας· θερ-
μοῦ γὰρ οὐ δεινὸς μαστιχας ἀγχάνειν ὑνέ-
χειν· πᾶν τεχθεὶς τοῦ πυρὸς τοῦ χρό-
α πατρὸς κρατούμενος· ἐπεὶ δὴ δὲ μετὰ

Λαμβάνειν οὐκ ἤθελε· πᾶσι σύ γε μισῶ
ἔφη ὦ πῦρ μετὰ δεισφαλδέ· κοινῷ
γὰρ σε πάντων σοὶ ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ πυρούμε-
θα· οὐ γὰρ μόνον τὸ φυλάξαι ἀρχέτο-

του προέκεσαι· ἀλλὰ καὶ προσευ-
χόμενος ἐπιμελῶς· καὶ τὴν θείαν
κοινωνίαν μετέχειν προξενεῖς· ἡ δ' ἔστε
~~ἐπ~~ ἀποκναίει τὸ ἄπεφες· καὶ τοῦ τῆς εὐ-
φρων ὦ περὶ καρτερία σου· ἢ διὰ τῆς ἐσθῆτος καὶ
τοῦ τῆς φιλοσοφίας· ὥσπερ διὰ τῆς αἰ-
νωντροφῆς ἐφιέμενος τοῦ καὶ τῆς
καρτερίᾳ τὴν ἐφεσοῦ· οὕτω ἔνιων πει-
σαόρευφόμενος· τοῦ τῆς μεταλήψεως
καρτερίαν ἐπιδεῖξαι ταῦτά μοι
Λέγουσι· πατρῶν καὶ ὁ τοῦ θεοῦ αὐτὸς
πολυχρόνιος· ὃς τῶν χόρτων βοτάνια ἀφ-
υζόμενος· αὐτὸς πρῶτος μεταλα-
μβάνειν ἠθέλησε τῆς τροφῆς· καὶ ταῦτα
ὄρθρου ὄντος· ὃς πολλάκις δὶς ἑπτὰ
ἡμερῶν τὸ σῶμα διέτρεφεν· ἐπιτη-
δὲς τοιγαροῦν τοῦ χόρτου· μίαν τοῦ χό-
χου μιμοῦ καὶ σὺ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν

παρεπέμπετο κύλικα· ὅπερ
ποιεῖν ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων πολέμων ἠ-
σθάμην· ὁ ποιητὴς δὲ κέλευε τὸ δαι-
τοβαδίζειν ἐξαλουσίαι ἀποχώσαντας·
ἐπὶ τὸ ἐξαιρετικὸν πεποιηκέναι· πουρ-
γρονομίζω· καὶ τὸ αὐτοῦ τῷ φι-
λοσοφίαν γνώμων ἐστὶ· παρέχεσθαι
γράφειν σπονδὸς σκύφος· ἐπεράθη
δὲ τῆς τοῦ διακονουμένου· φορμικῶν
τινὸς τοῦ τὴν σῶμα κόμην· ὡς μηδὲ
χοὸς ἐν τοῖς παρ' αὐτοῖς ἀφικνουμένοις·
ὁ δ' ἐπὶ τὴν κύπελλον εἰς ἐφ' αὐτοῦ σκύφου.
τοῦ δὲ εἰρηκότος ὡς μὴ προσῆκον τὸ
τοῖς ἀφικνουμένοις εἰς θεωρίαν· ἀ-
παρμ᾽ ἔφη ὦ παῖ· μὴ κελεύετε αὐτοὺς
ταῦτα τῶν ἑτῶν ὄχλων δεδηχωμένα· εὖ-
κέλευσα γὰρ τῶν μόνων βουλόμενος. τῆς
αὐτῆς οὐ περὶ σοῦ τῇ κακοδοξίας· τί γὰρ

παρὰ ἐπὶ μουσικῷ τῷ τροφῷ· δαί-
μονος δὲ φαντασίαν ὑποχαλῶν.
χόροις βάλλων ἀποσπῆ χαῦνον ὡς πο-
λέμιον. καὶ δὴ κύων ὡς οὐδὲ δεῖν
μεταξὺ τὸ φόνου τῇ προσφορᾷ
τοῦ φαρμάκου. ἐκάλυψεν δὲ γνωτὰ τοῦ
χοιδορίαις βαλλόμενος. καὶ ἄν-
θρωπος ἄφρασον εἶναι. καὶ ὡς ὀρ-
κθλινὶ προσληφθείς. προσέτερας
ἀπαίρειν τῆς πόλεως. καὶ τὰ τούτων
ἀφίκοιτο τοῦ καιροῦ. ὁ δέ, θάρρει
ἔφη μηδὲ ὅπης. ἀλλ᾽ ἀπροσδεξά-
μενος ἐπὶ τῇ θεῷ οὐδέ μοι καὶ σπό-
σιτος καὶ τῆς τροφῆς μετὰ κοινωνή-
σου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων. ἑται-
ρου τῷ δεξιῷ καὶ τοῦ φαρμάκου μετε-
δίδου. οὕτω τῆς κοινῆς δόξης ἔσπα-
θος μετὰ τῶν ἄλλων τῆς δικαίου.

ἀσπήλαιον· περὶ δὲ ἡμῶν καρτερί.
περιπτοῦ καὶ λέγειν καρτεροῦ
σης τῆς ὀψίμως· τρεῖς γὰρ πολλάκις
ἡμέρας καὶ τὸ βάθυ τὰς νύκτας χρόνου θ
καὶ τὸν ἐχθὴ σης· οὕτω καταχώσθη
πενίης κάμινος καὶ τοῦ ψύχους ἑκατέ-
ρου· ὡς μὴ δὲ βραχύ τι τῶν περικα-
μένων αὐτῷ ῥακέων ὁρᾶσθαι· πολ-
λάκις δὲ καὶ ἄμμοις χωόμενοι
καὶ μαθήσεις οὐκ ἔχοντες· καὶ
τούτῳ τῷ τρόπῳ τῷ περὶ καμίνω ἀ-
ποσοβοῦντες χιόνα ἀναπῶντα
καὶ ὑπαίθρου οἰκούμενοι· ἐκ τούτων
τῶν πόνων ζῶσα τῆς ψυχῆς χάριτος
ἐφεύρατο δῶρον· ὧν πάντες μα-
ταχαγγαίνουσιν οἱ βουλόμενοι· τῆς
γὰρ ἐκείνου εὐχολίας πολλοὶ μὲν
ἐσβέσθη βαίτῳ καὶ σβεννύοντο·

ταραττούσῃ ἐπὶ τὸ διαβιῶσαι. ἐξ-
δέξατο τοῦ βίου τὸ τέλος. ἀπιὼν δὲ -
ὁ πατὴρ ἀφικόμενος δὲ ἐξαίφνης.
ὁρᾷ τὸν τοῦ λοιποῦ ἐκφερόμενον. καὶ -
ἁρπάσας ἀπὸ τῆς κλίνης προσπή-
κεν ἔφη πληρῶσαι μετὰ καὶ τόσου
χρυσοῦ· καὶ τῷ τοῦ [illegible] αὐτῷ καὶ τεθνε-
ὸς ἀποδοθῆναι. ἀπενόμισεν
ὥσπερ εἴρηκα καὶ τέθηκεν πρὸς τοῦ
ἀγρίων ἐκκαλύψων πολλῶν χρημάτων ἐκεῖ- ἀγρίων
να ἐκείνοις τοῖς οἰκέταις εἴρηκα. ὁ δὲ
φθόνος αὐτὸς περιέθηκε τὸ παιδίον
καὶ τὰ χρύσια τῇ κλίνῃ. ἐκεῖ τὸ περι-
νης τοῦ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου δε-
πὸ τῶν παρακειμένων. δέχεσθαι δὲ ὁ-
ψίαις ἀφῆκεν τὸ παιδίον φονευ-
καὶ τοῦ πατέρα ἐκεῖ χρυσοῦ. οὕτως
αἰσθόμενος ὁ [illegible] οἷος ἐκεῖνος

σωτήρ· ὡς τὴν ἱκετείαν ὁ δεσπότης
ἐδέξατο καὶ τὴν ζωὴν ἐχορήγησεν
αὐτῇ· καὶ πρὸς ἑκάστην ἡ βασιλοῦ ποι-
οῦντα τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων
αὐτοῦ· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσα-
κούοντα· σὺ οὖν ἐπὶ ἐρημίτου ἱκε-
τείαν· καὶ τὸ φῶς βλέπειν τὸ πάλαι τὸν
ἀπέδωκεν. τοῦτο κἀγώ· ἐθεασά-
μην· καὶ τοῦ περὶ τὸ θαῦμα διηγου-
μένου ἀκήκοα· καὶ πολλοῖς προσῆ-
νεγκα τὸ διήγημα τί· ἀπὸ σκοτεινοῦ
ὁδῶν καὶ πολλῆς ὠφελείας· τοῖς ἀ-
κουσομένοις ἐσόμενον προξένου.
καὶ ἐγὼ δὲ πολλάκις τῆς τοιούτου ἐπικου-
ρίας ἀπήλαυσα· μίαν δὲ ἢ δύο μνη-
σθήσομαι· λίαν ἡγούμενος ἄτοπον
εἶναι σιγῇ παραδοῦναι· καὶ μὴ διδά-
ξαι τῆς εὐεργεσίας τὰ ἴδια· μαρτ

ὁ σεβαχυρός· πολλὰς ἀσεβείας ἀπηλά-
σας ἐξ ὅλης χώρας τῆς Κύρρου καθά-
περ ἐκ πόλεως· ταύτας αὖ ἀπάσας
προσερρίζουσι πειρώμενος· παρ' ἑτέρω
ἐθνικῇ νόσῳ· καὶ πάσῃ μηχανῇ χρώ-
μενος διελέγχων· οἱ δὲ ὑπὸ τῆς δι' ἐμοῦ
θεραπείας ἀπολαύοντες· ἀντὶ τοῦ
ἀγαπᾶν με· περιφανῶς καὶ τὸ τοῦ ἐν-
,, διέβαλλόν με· καὶ ἔθεντο κατ' ἐ-
,, μοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ μῖσος
ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου· καὶ φρικω-
τικαῖς χρώμενοι μηχανίαις· καὶ
δαίμοσι πονηροῖς συνεργοῖς κε-
χρημένοι· ἀφράτως πολεμοῦντες
ἐστρατεύοντο· καὶ πολυώνυμον ἦ-
κε τῆς βοῶν ἀπειλητήριος δαίμοσι·
καὶ τῆς οὐρανόθεν κεχυμένος φωνῆς·
τὸ πολεμεῖσθαι ἐδόθη μακαρίοις.

Τί δὴ πολεμῶ πρὸς τοῦτον ἄνδρα δέδι-
ξαι μάχην· τί σοι χρυσοπτεροῦ στρα-
τοπέδου· χρυσοῦ τοῦ πόλεμον.
κελεύσαι σου τῷ διϊσχυρῷ ταν· ἢ τῇ πο-
ρα μαθήσῃ ὅσον καλοῦ καὶ συγχέα.
εὖ ἴσθι ἐγὼ ὥσπερ πάλαι αὐσονικῇ ἀκού-
την σε· ἢ μὴ τοῦ τῶν μαρτύρων χοροῦ
σκῶ; ἀκρόβω φρουροῦντός σε ἐν ὄρθρ-
ῳ κουβαν τούτων ἐγώ· καὶ τίνι τοῦ
γνωρίμων πλησίον καθεύδοντι· ἀ-
κούσας ὕφων ὁ δεῖνα τοῦ χειρομενίων;
ὁ δὲ πάντων ἔστι ὑπήκου βασιλεία
να στῶ αἰδουχόμενος· καὶ δεικνὺ ἀφ-
κε τὸ στῆναι τί σοι φθεγγόμενος· σοὶ
χάριν ἢ συγχέαν ἢ φαρον καθεύδειν.
σαλπίγγας ἀναστᾶσαι τοῖς νω ἢ συ-
χέαν ἢ φαρτον ἀμφότεροι δὲ κύπτο-
μεν· καὶ οὐδὲν ἂν αὐτὰ εἴσομεν

ἑωράκαμεν· οὔτε φθεγγόμενον οὐ
ἠκούσαμεν. τοῦ δὲ ῥήματος ἐκείνου
καὶ ἄλλοι ἡμῶν ἐπήκουσαν συνοῖκοι·
συνῆκαν τοίνυν ὡς χοροῦ μέν· μάρ-
τύρων ἔχεσθαι· τὸ τοῦ Ἀχαΐου τοῦ μάρ-
τύρων χιλιαδίου· ὃ παρὰ πολλῶν μάρ-
τύρων ζητεῖ ἐχετιμῶν ὡς ἔχων τῷ εὐχ-
ρίαν· παρὰ τῷ ἀμμῷ ἐξῆρτη τὸ κλί-
νου. καὶ τῆς κεφαλῆς μου δὲ ὑπὲρ κα-
τὸ τοῦ δὲ μεγάλου Ἰακώβου τὸ πεχασοῦ
περιβολαίου παῦλος ἔρκους ἀδαμαν-
τίνου στερροτέρου καὶ φυλαττομένου
καὶ τῷ ἴκα δὲ τῆς μακρᾶς τούτων αὐτοῦ
αὐτῶν καὶ μὴ προσβάλλειν ἡμᾶς·
ἔτι πάλλαι τινὰ σώματος γινόμενα
τῶν ἐξόδων δὲ κώχουσιν. ὅπερ μαρτύ-
τοῦ ἐμοῦ ἡ ζητεῖ αὐτῆς θέας σύμμαχ-
αὐτῇ βοηθοῦ ἀποχαῦσαι· ὁ δὲ θάρρει

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

θεῖος ἀνήρ

ἐξέχειν· παύεται γὰρ ἐκεῖνα δίκην
ἀραχνίων διαλέλυται τὰ κατὰ χώραν
τα· καὶ τοῦτο μόνον παρεδίδαξεν
ὁ θεῖος· οὐκ ἂν ἀρσενικὰ γεγραφήκασιν ἀλ-
λ' οὐ παρεπιδέξαι. Εὕρωμεν γὰρ ἐ-
λέγχοντες ἡμῶν ὠδίνας ἀρξάμενοι σ-
καὶ τὰ ἐκείνων τὸ μέρος ἐν ᾧ τὰ χωρία
ἐκεῖνα διάκειται· ὁ αὐθέντου ἀπειρ-
ροειδὴς ἀπὸ ἑσπέρας ἐπὶ τὰ ἑῷα
ἐρεύζοντα· καὶ διὰ μέσου τοῦ ἀ-
έρος φερόμενον· τρεῖς δὲ ἀρχαὸ ἀρχαὶ
τεξανύ...σαν παχεῖν ἐθεασάμην ἐπὶ
καμφθεῦσα καὶ τὸ κεκλοτερεσ
ἐπιδεῖξαι τὰ σχήματα· καὶ τὴν κε-
φαλὴν στιφθεῖσαν τῷ κυρίῳ κοινοῦ· ὁ κύ(ριο)ς
δὲ παχεῖς γυμνωθέντας εὐχαῖς ἐθε-
ασάμην δὲ χρῆναι πληθύνειν καὶ
τὸ σκότους διὰ χειροθεσίας· ταῦτα ἂν

ρος μέσου τῷ

+

αὐτὸς μὲν οὕτω προσῇδεν· ἡμεῖς
δὲ ἐθεασάμεθα σὺν ὁμοχοροῦ
ταύτῃ προρρήσει τῷ ἐκπεσοῦ· ἔσω-
θεν μὲν ὀρθὸν ὑπὸ τοῦ ἀρχεκάκου
ὄφεως στεφανούμενοι· οἱ πάλαι
τῆς μακρῶνος συμμορίας· νῦν δὲ
τῆς ἀποσχιστικῆς γενόμενοι φάλαγ-
γος· τὸ μὲν ἀρτίως ἀπὸ τῆς ἑσπέρας
ὁρμῶντες τὰ ξίφη ἐδείκνυον περι-
ρὶ δὲ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας συ-
συνελθόντες· τῆς οἰκίας ἐφρούρα-
ζον φύλακας· καθάπερ ὁ ὄφις τὴ-
κὺρ κατὰ τὴν κεφαλὴν σὺν ἑκάστῳ
ὁπόθεν δὲ ὥρα σκυδαλθέντες· χα-
ρᾳ μὴ μνήσῳ ὁδῷ ταύτην δὲ τὴν κόμην
ἔφοδον· καὶ παραυτίκα· ἦν ἐρῶν
ὁρᾶν τῆς εὐχῆς χαλκοῦ· πεποιη-
μένου ὑπὸ ἐκλύων προσκειμένου λέγου.

τοῦ γὰρ κατὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ προ-
κτοῦ τῶν ὄχλων προφανῶς αὐτὰ
δεξαμένοις τὸ χεῖλος. τοῦτο παρὰ
τοῦ ὄφιν ὡς ἐκείνου τὸ χεῖλος θερα-
πεύειν ἐσπούδαζον. Τοσοῦτον
ἐνεργήσασι τῶν παρὰ τῆς ἐμοῖς σεβασ-
μίας κεφαλῆς ἀπονάμενοι καὶ τὸ.
ἐπειδὴ δὲ ὡς τῶν τῶν θελόντων ἀποκαλύ-
ψεων ὁ χορὸς ἀπὸ χριστοῦ διηγήσατο· φέ-
ρε ἃ παρὰ τῆς ἀληθοῦς διὰ ἐκκλησίας ἀκή-
κοα διηγήσομαι μετὰ τῆς Διήγη-
σατο δὲ οὐ σχολικούμενος· πρώτω
γὰρ καὶ τοῦ τοῦ [illegible] ἀντιχ.
ἀγγέλους [illegible] βίας [illegible] ἐπί·
+ ~~[illegible]~~ ἀ[illegible] ἐπιβουλεύει· ἐκέλευσεν αὐτοὺ
αὐτίκα σὺν τοῖς τῶν ὄχλων [illegible]
ρεύμασι [illegible] ἀποφῶν τὸ χεῖλος·
καὶ τῶν [illegible]

μὴ παρὸν ἔχειν θεωρῶ σε· ἐπεὶ γὰρ δὴ μὲν
κομιδῇ ἤζευσε δεξιοῦ χοροῦ μετὰ καὶ ἄλλων
ἐπὶ πλεῖστον διακεκρατῆσθαι πλάνῃ·
ἐφηβείαν [illegible] παρούμενος· οὔτε
ἐμοῦ οὔτε ἄλλου δή σοι προσέτι
τοῦ περισπεύδου· ἔλαβες γὰρ ἰωάννην
τοῦ παρθένου· τὸν τοῦ χοροῦ φωνήν· τοῦ-
δεσπότου τοῦ πρόδρομον· τὸν τῶν οὐ-
ρανῶν περσοῦ τὸν ἱκετεύοντα διὰ παντὸς
προσκομίζοντα· ἐμοῦ δὲ ἐχέγγυον-
τος ὡς καὶ ταῖς τούτου ἐπὶ στέφει προσευ-
χαῖς· καὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἁγίων ἀπο-
στόλων καὶ προφητῶν· ὧν σύναρχος
ἡμῖν τὸ χάρισμα ὑπηκόμειστο· θάρ-
ρει ἔφη ὡς ἰωάννην ἔλαβες τοῦ βαπτι-
στήν· ἀλλ' οὐδὲ οὕτω σιγῶμεν ἔχειν τὸν ἀ-
χόμενον· πολλῷ δὲ πλέον ὑπερκαλῶν
στεφανούμενος καὶ μαθητὴ ἀφιέμενος

τί δὴ ποτε τοῦ τοῦ μάλχου ἐμνήσθην·
ὁ δ' ἐπεὶ περιεπλέξατο ἔφη ὁ τοῦ χό-
μου αὐτοῦ δῆτα ἐπερωτήματα. ἐ-
πειδὴ δὲ ἄλεφρονοῦκος τοῦ ταύτης
μὴ ὀρθοῦν ὑπόσχεσιν· ἀπεκαλεσάμην
ἦν. αὐτὸς μὲν ὑπέσχετο· ἐγὼ δὲ τῇ
ὑστεραίᾳ ἐκόμισα τὰ ἀποφουμένου αἰτη-
σαύτας πόρρω τῆς εὐβοίας φανείσας.
ἐμοὶ μόνῳ διηγήσατο ταῦτα.
Ἡνίκα ἐφήτους πολλοὺς χρόνους τούτους
ἀπὸ τῆς φροσυνήκης καὶ τῆς παγαιστέ-
νης ἀφικομένους μετὰ τῆς δανζλή-
κης ἄποδε ξωχορείας· εὐνοίᾳ μοι
τὶς φλέγουσι· ἔτι ὢν ἐν τῇ ταύτῃ ἰωάννου
τοῦ παρὰ ὑποσχήματα· καὶ μὴ ἄλλου τοῦ-
μάρτυρος ὁμωνύμου· μετὰ τοῦ μίαν
τὴν συμμέραν νύκτωρ· ἐγὼ μέν, ἐ-
πὶ τῶν ὑμνῳδιῶν ἄξιον· ὁ ῥοῦ δὲ

τινα χειν ἀσχημονοῦντα· καὶ ἀδελ-
φὲ καὶ αἰσχροῦ χείρου τε· ὅ περὶ τὸ δημόσιο-
τε ἡμῖν ἀφικομένοις οὐ χεῖρον πωλή-
σας· ἐμοῦ δὲ ὑπομνήσου. τίνες πο-
τε εἰσιν· ἀποκτείναντες χεῖρον· οἱ ἀ-
πὸ φοινίκης καὶ παλαιστίνης τῆς προ-
τεραίας ἐκεῖ χυθέντες· καὶ πάντων ἡ-
μᾶς ὑποδεξαμένων προθύμως.
καὶ τοῦ δὲ ποιμένος καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἀ-
στῶν καὶ χωριτῶν· σὺ μόνος οὐ κοι-
κοινωνήσας τῆς τιμῆς· ἐμοὶ δὲ τὸ δὲ
τιμήθην ὁμοίως ἀμφισβητεῖν· ἐπὶ
τούτων ἔφη πρὸς αὐτόν· ὅτι καὶ ἀπὸ
πάντων ὑμῶν τε καὶ τῶν ἄλλων
ἀπάντων προσκυνοῦντων. πάλιν
δὲ τῆς ὑστεραίας καταλαβοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐφ᾽ αὐτοῖς ἐκεῖνος ἀποφαινόμενος· ὁ δὲ
ἔφη ἀδελφὲ ἰάκωβε τοῦ ἐκεῖ

ἐπῶπτα· οὗ ἡ μὲν ἐσθὴς· χιὼν ἦν κα-
ταλευκὴ χροιὰν ἀπαστράπτουσα· καὶ τὸ σα-
νὸς δὲ αὐτοῦ δ' ὑρὸς περιέκειτο· ἑωρᾶτο

ἔκδοσι δὲ ταῖς ὄψεσιν ἐκπλήσσων καὶ τὸ μαθητευτο
καὶ τοῦ βασιλικοῦ ἰσοῦ ἀξιώματος τὸ
σηβαστός· καὶ γὰρ τὴν στολὴν περιεζ-
ζωσμένος καὶ τὴν χεῖρα ὡς βασιλεὺς
προέτεινεν· αὐτὸς ἐστιν ἔφη οὐ τοῦ ἀπό-
χρεως εἶναι· καὶ ἀλλοῖα δὲ εἰς τὴν
+ ἔφη εἰς τὴν πρόσοψιν νύκτωρ ἀπό-
ρων καὶ μετὰ δὲ τοῦτον ὡς στασιάζοντα.
καὶ σπουδαῖοι τὰ ἔργα τῶν θεῶν προσευ-
χαῖς εὐχὴν παραγγέλλεται· ἀπορουμέ-
νου δὲ τοῦ λαοῦ σαλοῦ διὰ τὴν αὐτοῖς στοχῶν·
ἐκ τῆς φωνῆς ἀκήκοα χεομένης· μη-
δενὸς δὲ λύσης ἰατροῦ βοηθοῦ· ὁ γὰρ μέγα-
ς ὢν ὁ βασιλικὸς παννύχιος
αὐτοῖς στοχάζετο τῶν ὄχλων θεῷ προσευχόμ.

αὐ ἐφυμνοῦντι φθόνος· ἐμπίπτεις ὥσπερ
περικοβάταις ὡς βαθεῖ τὸ δεινὰ βρόχ-
το θράσος· τοῦ τε μισεῖ διηγήσασθαί μοι.
παρηγγέλη σοι μόνου ἀδεῖναι καὶ μή
χαρίζου ἄλλοις ξένης ἱστορίας· ἐγὼ δὲ
ὀφειλέτας σε ἐκείνου οὐ μόνον πολλοῖς
περισσὴν ἐνεργεῖ τὸ διήγημα· ἀλλὰ καὶ
συγγραφῇ παραδίδομεν· καὶ ἴωσηφ
δὲ τοῦ περὶ ἀρχιερέα βιατὰξ ἔφη· καὶ
τῷ ἱερεῖ φημὶ πολλοῦ καὶ ἐπίσης σου· καὶ
σὺ γὰρ ἐπὶ τῆς ὥρας ἀφεῖναι ταῦτα αὐ-
γλῶσσα· καὶ σὺ ἀρετῆς ἀκούειν. ἔσχα-
τον ἑαυτὸν τῶν ἁγίων ὀνομάζοντα. ἁγίων
ἐμοῦ γάρ φησι τὸ πρῶτον αὐτοῦ χεῖρον-
τος τῶν τῆς ψυχῆς αὐτῷ· κοινωνοσώ-
των· αὐτὸς ἑαυτὸν ἔσχατον ὀνομά-
ζει· δηλάσθαι δέ μοι καὶ τὰς ἁμαρτή-
μένας αὐτῶν τῶν πονηρῶν δαι

μόνων παντοδαπῶν προσβοχαί·
εὐθέως μὲν γὰρ ἔχει τὴν ταύτης μοι-
τῆς πολιτείας ἀρξαμένω. τοῖς μὲν ὁς
ἑώρα ζῆτις αἰθίοπος ἔχων τὸ εἶ-
δος· πυρὰ καὶ τῶν ὀφθημένων ἀφι-
δές. ἐγὼ δὲ ὁρῶν. δείκνυται εὐεπι-
μεταλαμβάνων καὶ δὲ εὐχῶ ἔτρεπο-
μεν. καὶ μεταλαβὼν οὐκ ἦν ἀγχό-
μεν τροφῆς. κατεκεῖνος γὰρ ἐπεφθαί-
νετο τοῦ καιροῦ. ὡς δὲ ἐπτά καὶ-
ὀκτὼ καὶ δέκα διῆλθον ἡμέραι
καὶ ἀπῆλθες διετέχουσι. τέχος τῆς
πονηρᾶς ἐφόδου κατεφρονήσα.
καὶ ἀθέμενος τῆς τροφῆς μετελάμ-
βανον. ὁ δέ, ταύτην μου τὴν μεγα-
λοφροσύνην οὐκ ἐνεγκὼν. ῥάβ-
δῳ παίειν ἠπείλει. ἐγὼ δὲ ἔφη
βέβαιον. ἦ μὴν ἐπιτέτραμμαι πα-

+

ράτου τῶν ὄχλων διεσπάσθη. πᾶς ε.
καὶ δεξόμεθα μετὰ τῆς δυνάμεως τῶν παρηγορῶν
ὡς ὑπερεκείνου παιόμενος. εἰ δὲ μὴ
ἐπετράπης· οὐ παίσῃς καὶ μυριάκις
χωλήσῃς· τούτων ἀκούσας· ἔδραμε
πέτραν σεῖσαί τε· ἀλλ' ἔπαισεν ἀκρύβδην
διετέλει χωλῶν. τὸ γὰρ δύσμοιρος τῆς
ἐβδομάδος κάτω φέρων κομιζόμενος ὡς +
ὕδωρ. ὑπαπαντῶν τῷ κομίζοντι·
καὶ τὸ ἐμοῦ ἦθος μὴ μού μένος ἐχάω-
σαρε· καὶ ἀπὸ ἰῶν αἰσχύνων ἐκάλυσε
ἐξέχει τοὺ αἷμα· καὶ τοῦτο οὐ διέμα-
νον· ἀλλὰ καὶ τρεῖς ποιήσας. τότε δὲ
φος μοι ἐπεστάλευσε πάθος
σφοδρὰ δεάζει αὐτῆς· ἡ ἐρμηνεία τοῦ
θόρυβον κομίζειν· τί δὴ ποτε πεντεκαί-
δεκα δι' ἐχθοῦ θεοῦ ἡ μερῶν οὐ κεκό-
μικας ὕδωρ· οὐδὲ τρεῖς ἔχει ἀλλὰ ἡ
δη

καὶ τὰ τελευταῖα κοινά μοι πάντα καὶ σοὶ τοῦ-
τὸ δεδέχθαι. καὶ πρὸς τοῦτο ἔφω
ἐγὼ παράσσοντα φέρουσ τὰς ἐδεξάμεθα.
ὡς δὲ τοῦ τὸ προσῆκε δεξιῶ· καὶ μυρί-
ακις ἔφω ἐκεῖ μετὰ πάσης παραγενό-
μενον, μηδ᾽ ὅλως τὸ ἀγγέλου· ἕως ἂν τοῦ-
τον ἀφίκηται τὸν τόπον. οὕτω καὶ ταῦ-
τα αὐτοῦ πλὴν ἐπισκοποῦν χαίροντα διαχύ-
σαι. αὖθις εἶτ᾽ ἔρας ἐπηρώτησε. ποῦ
γὰρ νῦν ὁ πατριάρχης ὁ βέλτιστος. ἔφη. ὅτι σε
τὸ βάλτης δι᾽ ὅσων δίας ὁ μεταχεῖσθαι καὶ τὸ-
σαύτην δυσκολίαν κατεσκεύασε. ὡς
μηδὲ νάοσε μηδαμόθεν. θεάσασθαι
αὐτόν. ἐγὼ δὲ εὐφημεῖ πρὸς ταῦτα ἀπε-
κρινάμην. ὅτι σοι χαίρειν ὁ μοναχὸς τη-
σω. ἀμφοτέρων ὑπερημέτης τοῦ δεσ-
μοῦ. πλέον σὺ τῷ φιλῶ τῇ τοῦ θεοῦ
μνήμῃ παρακαλέζων. σχεδὸν

σελήνης ἀποχάους · ἔρωτα δ' ἐξ αὐτῆ-
ν κατὰ τοῦ ὕπνου κινοῦντα τὰ φαντάσματ(α)
ὀνείρων. Τοίνυν διελθούσης τῆς ἡμέρ(ας)·
μεσούσης ἡμέρας τὴν ὥραν τοῦ φαγεῖν
χαλουργίαν ἐπιτελοῦν · ὁρῶ τὸ ὄφη
δρό(μον) τοῦ ὄρους καὶ τοὺς γεωργοὺς ...
ἐγὼ δὲ τὸ ἀληθὲς δεῖ σχεῖν ἐφάνας καὶ
χείλοις βαχδῶν ἀπὸ χειρῶν ... τῆς ἀχα-
ριστος ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀθῶν. καὶ τὰ αὐτὰ
ἐπὶ χειλέων ἐρατεινῶν δὲ σοι ... ἐ-
φηλοῖνεν βοήθειαν · ὡς ἀκαλὰς τοῖς ὀδό-
μοις ἐπικαθήμενον · οὐ βάχω τοῖς
χείλοις · οὐδὲ τῷ ἔξω · μόνη δὲ χρησομένη
τῇ προσευχῇ · ταῦτα ἔφην · ἀλλὰ δεῖ φρου-
δεῖ ἐγείνοντο · καὶ τῷ χορῷ · ζῶν ἐπα-
ρθεὶς τῆς φύσεως ἡ φαντασία. μετὰ
Ταῦτα ταῖς νυξὶν ὕπνον ἐφ' ἄλλοις ἔφη πέρσο-
ν ... ὁ ... δὲ ... τόπος ἐφ'

ρετο· καὶ ἦν ἡ ὄχλου βοὴ καὶ ἵππων
χρεμετιζόντων· ἐμὲ δὲ τὸ δὴ πράγ-
ματος τὸ καινὸν ἐθορύβησεν· οὐδὲ ὄ-
σιν φησὶν ὡς οὔτε ἀρχῶν ἐπεδήμει τό-
τε τῇ πόλει· οὔτε ὀχημάτων ἦν ὁδὸς
τῶν· οὔτε ὁ καιρὸς τοῖς ὀχήμασιν
ἐπιτήδειος· ἐμοῦ δὲ ταῦτα λογιζο-
μένου θόρυβός τις πλήθους ἀκούεται
πεος παραχαζόντος· καὶ τινὲς ἀποβόων
κρούμενοι ῥαβδοφόροι· συρίττον-
τες καὶ ἀναχάζοντες ἐκ τοῦ μέσου
τοὺς πλάσους· καὶ εὐθὺς ἐπιτοσοῦ-
τες τῶν κρουμένων τὴν πρόοδον· ὡς δὲ
σφόδρα μοι παραχάζειν ἔδοξεν· ἔπι
ἔφη τις καὶ πόθεν ἥκεις καὶ τίνος δὲ
όμενος κατὰ τοῦ τὸν ὄχλον φαίνεται
ῥοῦ· μὴ χρῆ τινος παίζεις ὦ ταλαίπω-
ρε καὶ τῆς θαυμασίας θαυμασίας καὶ ἀφρο-
νοῦ.

τοῦτο ἐγὼ μὲν ἄχαρι πρὸς ἑαυτὸν ἐρχό-
μενος· καὶ τῷ θεῷ· τοὺς καλὰ προ-
σφέρων. ὁ δέ· ὥσπερ μέν, καταβα-
λὼν δὲ οὐκ ἴσχυσεν· ἤγουν δ' ἀχάριστο-
αὐτὸ ἔσχεν· καὶ παραιτεῖται· φροῦδα
πάντα ἐγένετο. ἔχαιρεν δὲ κατὰ τῶν ἀ-
χαριστιῶν ἐκείνων λησσῶν καὶ ἐγώ. ὅ-
τι ἐξ ἐπιβουλίας ὀρμώμενοι τῆς εὐεργ-
εσίας ἀμυθεπιβουλεῖς ὀχήσεται.
δεδείσαι σφόδρα· οὔτε ὡς φανερῶ.
οὐ γὰρ οὕτω φιλοσώματος ἦν. ἀλλὰ
τοῦ αὐδεόσοσ ἰσχυροῦ καὶ τῷ αἰσχρο-
λογίαν· καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς
παρανομίας τιμωρίαν. τοῦτο
Τοῦ δὲ ἔοικεν αἰσθόμενος ὁ Σατάβοχος.
ἤκουσε γὰρ αὐτοῦ πολλάκις πρὸς τοὺς
γνωρίμους ἐκφήναντος· μιμεῖται
νύκτωρ ὁ λόχος ἡμῶν γεωργικοῦ· ἐγὼ
δέ

ἔφη ἀκούειν ἐδόκουν ὡς ἤκουσεν οἱ
προχώμενοι. καὶ ὡς πυρὶ ταῖς κόμαις
ἐμβάλλουσιν. οὐ θεῖον τοίνυν ἀποδείκνυσι τῆς
κεφαλῆς διακειμένας ταῖς κόμαις· καὶ
ταῖς μὲν ἐκ δεξιῶν· ταῖς δὲ ἐξ εὐω-
νύμων διαθεῖν ὠλένην ἐπὶ τὸ στῆθος
μετεωρισμοῦ· εὐτρεπὲς πρὸς τὸ τοῦ
ξίφους τὸ μὲν τοῦ αὐχένα ὑποτείνουσιν·
ἵνα σπώμενον δεξάμενος τὸ πρᾶγ-
μα· τῆς ἀπευκτῆς ἐκδύσεως ἀπαλλα-
γῶσι θεωρίας. οὕτω πάντων ἐκδυομένων
αἰσχύνας τινὰ ὑπάρχειν· καὶ δὴ μετὰ τοῦ
τῶν ἐκδύντων ἀφορισθέντος δεχομένου.
ἀπὸ δὴ ἡμέρα ὀγδόη καὶ τῆς κούτινες. ἐπιθυμία
τί περὶ τοῦ ἱερῶν ἔτι αἰτεῖν ὁ τοῦ.
οἱ δέ γε ἄχρι τοῦ μηδὲν σὺν ταύταις ἐτύγχα-
νον ταῖς ἡμέραις. καὶ οὕτω φησὶν ἀ-
πέτυχον διαδοχὴν κακίστην ἔργα

τὴν φαντασίαν μου. ἄλλοτε δὲ ἔφη-
νέ μοι φρικώδη τι ἀποκαθαρθείς· ὥρα
χάμω σου τι καὶ κόμη ξανθὴ κακοσμί-
μένω· περιεσπάσμαι δι' ὧν ἅμα καὶ σαί-
ζων· ἐγὼ δὲ ἔφη τῷ θυμῷ καθοταπη-
αθείς· ἐξῆχα ὁδὸν χοιδορούμενος· ὁ δὲ
ἐπέμενεν ἐν ἑταιρικοῦ σχέπων· καὶ
τῷ τεμαδιάματι τῷ τεφθέσματι· ἤ-
δυνάμην ἀναχύζων· τὸ τελευταῖον πλέον
τοῦ θυμοῦ παραφῆξαι· πῶς ἰσχύσω
ἔλεγεν· πᾶσι τὴν οἰκουμένην πε-
ρίνοστεῖν· καὶ πᾶσι τοιαῦται πρόσ-
φερειν ἀπὸ σουχαῖς· ὁ δὲ ἔλεγε· μὴ
μόνος εἶναι· ἀλλὰ πλῆθος δαιμόνων
καταπαῦσαι ἐσκεδάσθη τὴν οἰκουμένην·
τοιαῦτα παιζόντων ὁμοῦ καὶ σπουδα-
ζόντων· τὴν γῦ δ' ἠκούσῃ παιδιὰ σου
δαίζουσιν ἄπασαν ἀφανίζει τοῦ αὐτοῦ

τὴν φύσιν· ἀλλὰ σύ γε ἀποστερῶ
τοῦ χρυσοῦ κεχέοντος τοῦ χειμῶνα
ὄχων δι' ἀλσῶν χορευόντων τῶν ῥεέθρων· πα-
ραπεμψάντος. ἤκουσα ἄρτι καὶ
ἔφευγον· οὔτε τῆς δὲ ποιητικῆς προ-
σηγορίας τὴν διώνυμον φέρων· οὔτε
τῆς οἰκουμένης φιλοσοφίας τὴν αἰσχ-
ζλέπτην διώνυμος. καὶ ἄλλα δὲ
πλείονα τούτων ἢ δύο διηγήματά σοι γ-
γράφειν οὐ ~~διώνυμα~~ βούλομαι· μὴ τοῖς ἀθηναί-
οις τὸ πλῆθος ἀπιστίας δόξηται
προφάσεις. τοῖς μὲν, ἐρῶσι τοῦ θεοῦ
αἴτιον. οὐδὲν ἔστι τοῦ τυγχανομένου ἀπο-
φαίνου καταφαίνεται. τῆς ὁρωμένης
ἀρετῆς βεβαιούσης τὰ χαριζόμενα.
ἔστι δὴ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἑτέρους ἀπομ-
τόπου διηγήματος διαβεβαιοῦται σύγ-
γραμμα. ἀπιστότερα δὲ τοῖς πολλοῖς

[illegible]

+

τὰ τῶν ζωτικῶν ὀφθαλμῶν. τῇ ἀσθενεία
τοῦ ἀνθρώπου οὐ τῶν μετρησάντων τῷ -
δικαστηρίῳ σου. τοῦτο τοίνυν ὑποδείκνυμι
μοι καὶ ἄλλοις πολλοῖς μαρτυροῦσι τῇ -
πεπλανημένῃ κώμῃ. οὐ πολλοῖς ἀφε-
στῶτα σπαστοῖς. καίτοι σκεύη δὲ κα-
μῶ θήκης τῶν ζωτικῶν αἰσθήσεων ἀποστό-
χων τῆς ἀλλὰ τοῦ ζωτικοῦ ὁ θεὸς
αὐτός. πολλάκις μὲν πολλάκις ἔχει πα-
ρουσίαν. τὸ ἐκείνῳ τῷ ὀρθῷ ζωφῇ παρα-
δείκνυσι τὸ σῶμα. ἐγὼ δὲ ἦ που πολ-
λάκις. ὡς οὐ πεποίηκα τοὺς τῆς παρού-
σης ζωῆς ἀμετάβλητα. τῆς ποιητι-
κῆς πείνοσαν. ὡς δὲ τοῦ ζῳοῦ τῷ κα-
τα φώμιον ἔδοξ. ἐπείνων σῶμα καὶ -
σώματι θέμενοι. καὶ τῷ χαρίσματι μη-
φῆναι τε καὶ κομισθῆναι αὐτῷ ποτε
ποτε. ἔπειτα δὲ τοῦ λίθου αὐτοῦ τῆς πα-
χύτης

διαφθειρόμενον ἐκ τῶν μικρῶν οἰκί-
σκου ὑποτρέφεσθαι γῆν ἑαυτῆς τὴν χάριν α-
κι παρεσχέχεσα καὶ ἐπειδὴ τὸ κόλπου-
σε καὶ τῷ οἰκοδομεῖν ὑμῖν παρέναι-
τεστοῦ ὁ ἐρφονοῦ ἐπιτεθήκαμεν. οὐκο-
νέξομεν ὑφηλοῦ ζῆν ἰακώβου καὶ τῆς
αὐτῆς ζάφου. ἀλλὰ βουλόμεθα τῶν κοιμη-
νίκων μετὰ θύρων τοῦ τούτου αὐτῆς σπου-
ἐμὲ δὲ ὅσα ἄτινα μέλλοι κοινόν. ἐξ ἑτέρου
καὶ αὐτῆς θήκω. παροικοῦν αὐτοῖς ἀξιο-
μένου. καὶ τοῦτο οὐ μόνον τὸ πεν. ἀλ-
λα καὶ ἔδρασεν. καὶ πολλοὺς μὲν προ-
φήτας. πολλοὺς δὲ ἀποστόλους. πλεί-
στους δὲ ὁσίους μάρτυρας πανταχόθεν συ-
ναγαγὼν ἐν μιᾷ ἀπέθηκεν. χάριν καὶ
τῶν τούτων ἱερῶν δήμων σώσαι καὶ τοῦ ἀδε-
λῆτας. καὶ σῶσαι αὐτοῖς ἀναστῆναι καὶ
ταῖς θείας θεωρίας ἀξιωθῶσαι ποθη-

σαι· ἱκανοὶ δὲ τοῦ τὴν ἀκμὴν ριῶ βελτίω-
τος φρονήματος μετριότητα· ὀργὴ δὲ
σοῦ τὴν πτωχοῦ τὴν ἀρετῆς σκηνῆς λιγχῶς.
ὡς ἐσχάτη πενία σου ζωῆς· τῇ τῶν εὐπό-
ρων συμμορία παροικοῦν ἐπεφύ-
κησεν· ὁ πόσοι μὲν οἱ τῆς σῆς βασιλεί
ἐμοῖς κεφαλῆς ποῖ πόνοι καὶ οἱ ἀγῶνες
ἠχῖκοι· καὶ ὅσης θεόθεν ἀπήχαν σεχά-
ριτες· καὶ ὁ ζαμυίκας νευίκηκε· καὶ
οἷοις στεφάνοις κατακεκόσμηται· ἀ-
πόχρη καὶ ταῦτα διδάξαι· ἐπειδὴ
δὲ τίνας δύο σκοχίαν ἤθους ἐπαι-
τιῶνται καὶ δύο χαραίνουσι· τὸ φιλχέ-
ρημον καὶ ἡσύχιον· ὁ λέγε περὶ τοῦ σου
ἐπαινέσεως ἐπιφήσω τῶν δυνάμεω-
τι· πρόκειται πᾶσιν ὡς ἤδη ὠφ-
ἐς θεωρίαν οὐ τὴν τριάχτω περφρατ-
μένος· οὐ τὴν ἀρχὴν ὑβριτινὶ ἢ σκωπή

κακῷ πειθόμενος· ἐκεῖνος δὲ· τοῦ ἀφθ-
ηρου μνήμων τοῦ οὐδενὸς ἐρχομένου καλοῦ
ὁμένος· εὐθὺς παραγινόμενος προσ-
διαχέρεις βούλεται· τοῖς δ' ἀγγέλοις
ταυτὸ σὺ τῆς φιλοσοφίας ἐραστὸ·
καὶ τριχία καὶ θεῖ ἐργάτης· καὶ ἡσυ-
χίας ἀπόλαυσις· καὶ αὐτοὶ γυμνοὶ
ἐθελήσας ὁ καθαρότατος· καὶ εὐσεβεῖ-
χεται ὁ σὺ βούλεται· καὶ τῆς θείας ἐμφο-
ρῆται θεωρίας ὅσον ἐφικτόν· ἐν τούτω
δὲ τούτων, οὐδὲν ὑπὸ μάλιστα δυσχε-
ραίνεται παρ' αὐτοῦ τῆς προσευχῆς
τοῦ καιροῦ ἐνοχλοῦνται· καὶ μηδὲ κα-
λύεται εὐθὺς ἀποστῆσαι· πάλιν ἀλλὰ
τῆς προσευχῆς οὐδὲ καὶ ποιμένοι
ἐν ἐνοχλοῦντες· καὶ ἅπαξ καὶ δὶς
παρεμβλήσας μὴ πείσει· τότε καὶ
τὸ δυσχεραίνας ἐπὶ τιμῶν ἀποπέμ-

πεται· ἐμοὶ δὲ καὶ αἱ περὶ τούτου πρὸς·
αὐτοῦ ἀφίκοντο ταῖς λόγοι· καὶ τοίνυν ἔφην
ἀσχάλλειν ἐξελαθοῦσαι καὶ εὐχόμενοι
μετασχοῦσαι· καὶ ὅτι πρέπον εἴη τοῖς
τούτου χάριν ἀφικνουμένοις· καὶ πολ-
λῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξανύουσαι μὴ
ἀχθομένοις ὑπομεῖναι· ἀλλὰ θυ-
μηδίας ἐμφορουμένοις· καὶ τοῖς
σοῖς φιλοσοφίας διηγησαμένω χρήσ-
σιν· ἐπαινοῦσαι τοὺς ἀγνοοῦντας· ὁ δὲ,
οὐκ ὀλίγου χάριν ἔφη ἀλλὰ μαυτοῦ
τὸ ὄρθιος καὶ τὰ λοιπά· καὶ πολλάκις ἐν
ἀμελητημάτων περικάλυμμα ὡς ἔχει.
πολλοῖς δεόμενοι θεραπείας· καὶ τούτου
ἕνεκα τοῦ ἡμετέρου γινώσκεται δεσπό-
του· ὀρέξαι μοι τῆς χάριτος ἀλε-
ξιφάρμακα· τοῖς λόγοις οὐκ ἄλλο-
σου καὶ λίαν ἀφ᾽ ὅλου διακόσμιον,

τούτοις ἐκ ταύτης ἐμὲ μόνον μεταξὺ δέδοι·
ἀχεξὶν πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι· ἐγὼ
ὁ ἐκ τῆς αὐτοῦ ὁμοφυοῦς ἐντυγχάνων.
σὺ δὲ τοῖς τῆς δεσποτικῆς διακονίας
κηρύκων καταχεῖς τοῦ τὸ περισσὸν ὑφαιροῦ
ἐξ ἑαυτοῦ τῆς ἀπάτης ποιεῖ· πρὸς τοῦτο
τούτῳ ὁμοδούλῳ ἐπισημαίνομαι δια-
χεξιν· πόθεν οὐκ ἔτι δικαίως ἐκδε-
ξάμενος πληρώσει· ὁ δὲ καὶ ἄρχοντι περι-
σεχθοῦ καὶ μετὰ τοῦτο μὲν ἐν ὀπαραλί-
νος διαφρουμένους ἀδικίαν· δι' ἐκεῖ-
νημένου· σὺ μὲν ὁ τῶν διαλεξίνη
ἥμους δεχόμενος τὴν αἰς πρὸς τὴν αὐτοῦ
παρούτων ἐποίησάμην· οὐ πρὸς δο-
κῶ δὲ τοσχύραμαι τοῦ δικαστοῦ· καὶ τῆς
μὲν ἐπικουρίας ἀποστερῆσαι· πρὸ
ὀθῆναι δὲ καὶ μὲ ἀπείρας καὶ τοῦ κιγχλί-
δων ἀπεχάσαι; τοῦ ξένου ὅσοι

δεσπότην μὲν τοῦ οἰκέτου· καὶ δεσπότῃ
τοῦ οἰκέτου προσηκόντως προσφέρεσθαι·
ἐμὲ δὲ τῷ θεῷ τῷ αἰωνίῳ δεσπότῃ
καὶ δημιουργῷ καὶ σωτῆρι καὶ βασιλεῖ χ(ριστ)ῷ
τῶν ἁπάντων προσοίσουσα· μὴ δὲ τού-
τοις παραπλησίως σοι εἶναι τὴν πρό-
οδον· ἀλλὰ μᾶλλον ἐξὸν προσευχόμενον
πρὸς τοὺς ὁμοδούλους χαριτοῦσθαι καὶ
μικρὸν ~~καὶ~~ σοι εἶναι δὴ ἀχθεινόν· τοῦτο
καὶ ἤκουσα καὶ πρὸς τοὺς δυσχεραίνον-
τας δὲ προσφέρουσα· καὶ εὖ μοι καὶ κα-
χῶς ἀρκοῦσαι δοκεῖ· πρὸς γοῦν αὐτοῖς
ἀρκουμένοις· καὶ ἐξ ἰδίου τοῦ ἑκουσίου τῶν
πάντων μετὰ τῶν ἄλλων ὑπερορᾶν.
ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὸ τετηκέναι οὐ φειδοῦ-
σι καὶ σέβουσι· καὶ τοῦτον καὶ νῦν καιρ-
ὸν καιροῦ χάριν καὶ μεθ' ὑμῶν ἐρωτῶν
τάξεσθαι· διὰ τοῦτο μὴ δυσχεραίνειν

δ

δὲ καὶ σὺ τῆς ποθουμένης μοι θεωρί-
γινόμενος· ἐμπλησθῆναι δὲ τοῦ δε-
περ ἀπὸ σοῦ κωλυόμενος ἐφίεμαι· ταῦτα
δι' ἡ γράμματι κοινῶς ὅσα τε γεγράφαμεν· καὶ
μὲ δὴ τῆς σῆς ἐρημίας φροντίζοντο·
ἵνα μὴ τῶν μὴ καθόλου ἐντυγχάνοντας
ἀποκναίσωμεν· ὁ δὲ καὶ ἐπιβιώη
τῶν δὲ τῶν διηγημάτων χρόνου· καὶ ἄλλα
μυρία δ' ἤπου τῶν κατορθωμάτων τοῖς
προτέροις παρεῖται καὶ συγγράφου-
σι καὶ πάντα ἕτεροι· ἡ μὲν γὰρ τῆς σῆς τοῦ-
του ἐκδημίας πόθος πολύς· ὁ δὲ τοῦ
τῆς εὐσεβείας ἀφελὴ τοῦ ἀφρόνου θεοῦ.
καὶ τοῦ τῶν δὲ ἔλεγχος τῶν ἀφρόνων ἐπα-
ξίου· καὶ τὸ δρόμου τὸ Χριστοῦ ποιμένων·
παράσχοιτο προτέρα ὑπομε-
νου· ἵνα ὑπερηφόρος παραχάσοιτε ὠνύ-
ζαν· καὶ τὴν ἡμετέραν ἀθάνατον

ταῖς τούτου πλεονεξίαις ἀντιπεπειρά-
σαμεν· ὅπως ἀναρρωσθέντες τὰ πο-
πολλαὶ ἡμῶν ἀναπαύσωμεν ἤ-
τας καὶ μετὰ νίκης τοῦ βίου ἀπεξέλ-
θωμεν :~

φαλαίκος ἐπιχειμένθος· τῆ κδ

Πολλοὶ μὲν κόμητες ἐπὶ παρῆμεν πά-
χαι μετὰ τῆς μαρκιανοῦ ἀσεβείας δε-
ξαμένη τὰ σπέρματα· νῦν δὲ τῆς
ἐγκαθεστηκυίας ἀπολαύουσι δημωφελίας.
ταύτης πλέον μὲν ἐπὶ μυρίων χρόνου
τοῦ δεῖ. οὐ τυχίαν φλεγχεῖ. οὐ τεκμ- +
χα [illegible] τοῖς. ἐν αὐτῷ τὸ ἀσκητικοῦ
ἀδήμετο καὶ τοῦ χρονίου φαλαίσιος ὁ-
θαυμάσιος. ἀνήρ. πολλοῖς μὲν καὶ
ἄλλοις κατακοσμηθεὶς ἀγαθοῖς.

ἁπλότητι δὲ ἤθους καὶ πραότητι
καὶ φρονήματος μετριότητι· τοῖς ἀ-
παυτοδήμοις αὐθάδεις ὑπερβαλλόμενος·
καὶ τοῦ σχήματος οὐκ ἀκοῇ μόνῃ πειθό-
μενος· ἀλλὰ καὶ παρεγχειριζόμενος·
κατέλαβον ἄξιον ἄνδρα· καὶ πολλά-
κις αὐτὸς τῆς ἀρχῆς καλῶς ἀπήλαυσα συ-
νουσίας· ἐς τοῦ τοῦ δὲ χοροῦ ἐτελέσθη
ὃν αὐτὸν παρ' ἁπάντων ᾀδόμενος χι-
μναῖος· καὶ κομιδῇ νέος τῶν παραι-
ρέσιν ἐκείνων καταλαβών· τῶν ἀκρο-
τάτων ἐπιδεδωκὼς φιλοσοφίας καὶ
καὶ πρῶτον μετὰ τῆς σχολαστικῆς ἰδίου
Ἀρχιάθου μεγαρικοῖο ὢν ἀδελφοῦ· σὺν αὐ-
συνομοθέτης αὐτῇ· καὶ πλεῖστον ὅτι
καὶ μάλιστα διετέλεσε χρόνον· μηδέ-
ποτε μηδένα φθεγγόμενος· ἐπειδὴ γ
δὲ ἀποχρώντως τῆς ζωῆς ἰδίου περιεσοῦ.

τοῦ δὲ διὰ σπουδῆς μετέχαιεν · καί-
τὰ μὲν πρῶτον εὐαυτοῦ τῆς ἐκείνου φρεν ἀ-
πέφηνεν ἀρετῆς · παραλούμενον ἀ-
φίκετο μακάρων · οὐ καὶ προσάθενεῦ-
μενη αθημένον · ἀφίκετο δὲ κατὰ τοὺς
αὐτοὺς χρόνους κατὰ θοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἰά-
κωβος · πολλῶν δὲ καὶ ἐντεῦθεν πά-
χειν ὠφελῆχεν ἀνθρώποις καὶ τοῦ αὐτοῦ
φρουρίου ζηλώσας · κορυφαῖον ἑτέραν
καὶ ἔλαβεν κόλπου στενὸς ἀπερκαλεῖ
τὸ ὄνομα ἔχουσι τὴν ταραχὴν · ἐν ταύτῃ
μέχρι καὶ τῆς ἡμέρου διετέλεσεν · οὐ
κοινὰ τόπον ἔχων · οὐ σκηνὴν οὐ κλι-
νην · ἀλλὰ ἀγρίω μὲν ὕλη ἐγχεῖ περιτετραμ-
μένος ἐκ χιτῶνος ὁποδημα μεμελημένω · οὐ-
δὲ πηλῶ συντεταγμένος · θυρίδα
δὲ σμικρὰν καὶ τοῦ ἵνα ἐκ τοῦ πηλοῦ διεκωλύ
ἐκ χρησομένου · τὸ οὖν πολεμίου αὐτοῖ

γνοῦσι τῶν ἄλλων ἀφικνουμένων.
ἐμοὶ δὲ μόνῳ παραγινομένῳ τοῦ-
το ποιεῖν ὑπηρέτῃ· τούτου χάριν
συνῶα [γέρουσι πάμπολλοι πάντο-
θεν τῆς ἐμῆς ἀφίξεως αἰσθόμενοι.
κοινωνῆσαί μοι τῆς εἰσόδου προθυμοῦν-
ται· τοῖς δὲ ἀλλοτρίως πρὸς αὐτοὺς
φιλῶσι· διασμικρύνει τινὸς φύριδος
διαχεόμενος· μεταδίδωσι τῆς
εὐλογίας· πλείστοις δὲ ταύτης ἐργῶν ιδ
δωρούμενος· τῷ δὲ τούτου σεβῆ ὀνόμα-
τι καλουμένος· καὶ νόσους παύει· καὶ δαίμονας ἐξελαύνει·
καὶ τὴν ἀποστολικὴν μιμεῖσθαι θαυματουρ-
γίαν· οὐ μόνον δὲ τοῖς εἰς αὐτὸν ἀφι-
κνουμένοις ἀναβλύζει τὰς ἰάσεις· ἀλ-
λὰ καὶ τῷ οἰκείῳ αὐτῶν πολλάκις
προσεγγίνοντα σώματι· ἐπανάστ-
η δ᾽ αὐτῷ παραχρῆμα τελείως κόχου θεῷ.

ταῖς δὲ αὐτοῦ φωνῇ γινομέναις ὀδύναις
καὶ ἀλγηδόνας. ἕτεροι μὲν ἀκριβέστ'
οἱ ἐξ ἰατρῶν ἔργον δεξάμενοι· ἕτεροι δὲ
οἱ τοῦ τοιούτου μένοντες φωναί· κακίου
δοκοῦνται γὰρ τοῖς λειπόθυμοι παραπλη-
σίως τῇ δὲ καὶ κατὰ στομαχοτροφούμενοι.
καὶ φαμέτους πόδας ἐκτείνοντες καὶ
συνέχοντες· ἐπεὶ δὲ ὅτε καὶ καθεύδ-
ται· καὶ ἀνίστανται καὶ βαδίζουσι·
ἀνάπαυσιν τινὸς πόρου ἐξ αὐτοῦ μηχα-
νώμενοι· διὰ τοῦτο καὶ βαλανείοις
προσεδρεύουσι· καὶ πολλάκις· εἰς
ἴασιν ψυχροφορίαν τινὸς ἀποχεόμενοι·
αἱ τῆς δὲ μετ' κινεῖται τὰ σώματα
καὶ σαφῆ κατεχέρουσι· τοιούτῳ πάθει
πεος παγαίου· καὶ τὸ σῶμα καὶ τη-
λικαύταις ὀδύναις βαλλόμενοι-
οὐκ ἀτελεῖς ἐπικουρίαν ἀπη-

χαύσων· οὐ κλίνης τῶν ἐσχάτων· οὐ τῶν
ἀπὸ φαρμάκων ἢ ἐπιτίμων ψυχα-
γωγίαν ἐδέξατο· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
χαμαὶ κειμένης κατακείμενος προσ-
οχῇ· καὶ σφραγίδι τῷ θύρᾳ παρ' ἐν
ἐδέξατο. καὶ τῆς τῆς θείας προσηγο-
ρίας ἐπιτυχών· τὰς ὀδύνας ἐκοίμι-
σε· καὶ ἄλλο τι δεδοικὼς νύκτωρ βαδίζει.
ἕλκεως ἐπιβέβηκε τε εὔδουλος· ὁ δὲ
τοῦ Λαζάρου ἐπιχαιρόμενος· τὰς ὀδύ-
νας ἐπήγνυ· ἐπαμῶν δὲ τῷ πο-
δὶ παραλυθεὶς· τοὺς ἀδύνατας ἐπὶ-
γου· ἐπαμῶσαι θεῖς· καὶ τὴν κυπτ[illegible]
καὶ τῷ χεῖρα τοῦ τῷ προσέφερε· με-
τέφερε δέ· ὡς τὰ αὐτῷ τοῦ δεσμωτηρίου τὸ στό-
μα· ταχὺ ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ χειμῶνος
ἀποβόησαν· τὰς ἐπὶ τὰ [illegible]· ἀλλὰ καὶ
καταλαύτης τοῦ τοῦ θηρίου θειμοῦ· [illegible]

ἐπεὶ δὲ κόρον ἔλαβε τῆς κακίας.
πλείονα γὰρ δι' αὐτῶν ἡ δὲ καὶ προσε-
γένετο χάριν δὴ καὶ τό· τότε δή, ἀπείτη
καὶ τοῦ χρηματουμοῦ τοῦ οἰκείου κατέχα-
σεν· ὁ δὲ, παῦλο θεῷ προκειμένοις ἐν ζάχ-
χαρε ὁ δίκαιος· ἀλλ' οὖν δὲ τὸ τῆς ἰα-
τρικῆς τῶν ἰσχυρὸ τέχνης ἀλλὰ τοῖς
ἐγκοσμίοις προσφερομένα τῆς πρὸς
φάρμακα· σφραγίδα καὶ προσευ-
χὴν καὶ τὸ δεῦτε ὡς ἐπίκλησιν· διὰ
τοῦτο δὲ οἱ μὲν καὶ ὅλων ὄχων τῆς ζα-
σεως· καὶ ταῦτα τοῦ ἱεροῦ σώματος τοῦ θη-
ρίου· ἐκ τοῦ ὀχυροῦ τῆς ζωῆς· ἵνα φαινομένω
ἀπὸ τῆς ζωῆς ἐκ τῆς ψυχῆς ἐν προσθ-
ξητῆ τῶν κατηγορίαν· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὸ διάβολου αἰῶνι αὐτῶν οἰκονο-
μίαν ὁρῶμεν· πολλαῖς γὰρ αὐτοῦ καὶ
παντοδαπαῖς ἰατρικαῖς μάλισ

περιεῖχον αὐτόν. διήξει τοσοῦτον ὑπερνική
τοῦ τὴν σοφίαν ἅπασιν ἐπιτεχνίτας.
πόθεν γὰρ αὐτὴν ἄλλοθεν εἴδομεν εἰς.
ἢ τὴν ἐκείνου ἀνδρίαν· ἢ τοῦ τουτῶ-
καρτερίαν, ἣν μηχανῶν οὐκ ἔχασεν
ἀφῶσαι τέχνη παντοδαπὰ κατ' αὐτοῦ.
ὅλης οὐ σπεύσας ἀντὶ τάχος. τὸν τοῦ
οὖν τοῦ ἀνδρὸς καρτερίαν· ἱκανὴ
καὶ ταῦτα δεῖξαι. τὴν δὲ φιλόχριστον.
ἐλέγωμεν ἐπιδείξωμεν· πολλοῖς
γὰρ τὸ σχέτλιον ἀφῃρημένοις καὶ πε-
σοῦσι τῶν ἐγκεκλεισμένοις ζωοταφοῦ.
καὶ ἐκκαλέγαλθεν πρὸς ἕω καὶ πρὸς
ἑσπέραν διημαρμένος καταφρόντα.
διάγειν σὺν τούτοις καὶ τοῦ ἀθῶναι μέν τοι
παρεμβάλῃ σε· τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς
τροφὴν παρατιθὺ ὡς αὐτὸς ἀφίκου
μὲν ὧν χορηγὸς ἀδελφικῶν. μόνος
δὲ αὐτοῦ

+

διὰ αὐτοῦ καθαρωτέρως· καὶ τοὺς
καὶ κινδύνους ἐξέλυσεν τῷ διὰ αὐτοῦ δι' εὐχῆς·
καὶ ἔτι ἀκούσαι αὐτοῦ δι' ἐμοῦ καθ-
τοῦ δὲ πρότερον γινομένου· τὸ βάρος
πρὸς τοὺς ὁμοφυλεῖς φιλανθρωπίαν κα-
χρηστότητος διελέχθη· τοῦ δὲ ἀπο-
φρίων ἀγρύπνων αὐτοῦ ζῆν καὶ τῶν μεταφ-
χῶν ἀκούσω ὁ αὐτὸς ὅτι χρόνος. ὁ-
γροον γδ καὶ τριακοσιοῦ ἤδη στρατιώ-
τῃ ἐφορίαν ἔτος:~

ἰωάννης κη΄ κζ΄

Ταῦτα ἐν ζήλῳ στρατιωτῶν χειροτονίαν
καὶ ἰωάννης. ἀνήρ. πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας ἡμερότητι καὶ πραότητι χάρ-
ιτων. ἔσχατον δὲ τραχεῖαν καὶ ἐπ-
χαβουδοσχάμερου καὶ πρὸς ἀρετὴ-
ου. ἐν ἐκκλησίαις πολλοῖς καὶ ἄλλοι

διατέχεσεν ἔτι· τὰς σὺ αὐτὰς ἀσ-
τοὺς ἀέρας ὡς δεχόμενος προσβο-
χάς· τὰ ἄλλα δὲ πάντα ἵνα μὴ κα-
θάπερ που διεξέρχωμαι· τὸ ἐφ' ἧ
καὶ ἐσθὴς καὶ τὰ τοῦ σιδήρου φορτί-
τοῖς προειρημένοις ἐπὶ παραπλή-
σια· οὐ τῶ δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὧν ἀπάντων
ὑπέρτερος· ὡς μηδεμίαν ἐκ τούτων
καιροῦ ἀξιοπαραμυχῶ· καὶ τούτου
τεκμηρίου σαφὲς αὐτίκα παρέ-
ξομαι· ἐπειδὴ γὰρ τις τῶν σου διαι-
ἀμυγδάλων παρ' αὐτῷ ἐφύτευσε
τὰ ἐπὶ βάθα· ἥ τε τῶν χρόνων δενδρ-
φυομένη· σκιά τε αὐτῶν παρεῖχε
καὶ τῷ ὀλβίῳ ἡσυχία· ἀποσημαίνεται
ἐκκεχυμένων· ἵνα μηδεμίας ἐκεῖ-
θεν ἀπολαύσῃ μεταφορίας· τοῦτο
ἢ πάντα τὸ τοῦ βίου καὶ μάρυσι τῆς σοῦ·

ψηλῆ τινι κορυφῆ. ἐν μιᾷ ὑπερκει-
μένη τῆς κώμης ἀφρυϊζόμενος. καὶ
αὐηρὸ περισσεύοντος. ἐν ἐρημοτάτω
ὄρει τοῦ τριαχέου διακείμενος. καὶ αὐ-
ταυτῖνος ἐν ἐμφερεῖ κοίτη σώματι τοῖς
νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος.
καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἐσθὴς ἡ αὐτὴ καὶ τρο-
φὴ καὶ στάσις καὶ περιουχὴ καὶ παν-
νύχιοι πόνοι καὶ πανημέριοι. καὶ
οὔτε χρόνου μῆκος. οὔτε γῆρας. οὐ-
καθαιρεῖ τὰ φύσεως ἐλάχιστα τῶν ἑ-
τερίαν. ἀλλ' ἀκμάζουσιν ἐν αὐτοῖς
ἔχουσι τὸν ἔρωτα τοῦ σπουδαίου. καὶ ἄλλο δὲ
Πλήσιον ἀγρουνισταὶ ἐν τοῖς ἡμετέ-
ροις ὄρεσι καὶ πεδίοις. ὅλης ἀ-
ρετῆς ἀγαυοφύλακες ἐγχαδεῖ δὲ. οἷς
καὶ ἀριθμὰ τῶν μόνον οὐχ ὑποτελεσ-
μέτι ἀκοῆ τοῦ ἑκάστου βίου τελευ-
ταί

ἀπὸ τοῦ βαλοίνου καὶ ἐπὶ τούτων ὠφέ-
χθαυτοῖς κερδαίνειν βουλομένοις
προστεφηκότες ἐφ' ἑτέρου τοῦ δο-
δεκαχρόνου στρέψαι καὶ τῆς τού-
των εὐχοτίας μεταλαβεῖν ἀξιῶν:-

Ξεβωαὶ ἡ πολυχρόνιος· περὶ χ

Ξεβωαῦ ἀδουσὶ μέχρι καὶ τῆς μέ-
ρον· οἱ τῆς ἐκείνου φαίας ἐξιωμένοι
φασὶ δὲ αὐτοῦ δέκα ἔτη ἐν λαβαῦτα-
βαφέ· καὶ τοὺς αὐτοῖς πόνοις μέχρις
αὐτῆς χρηματίσειν τῆς τελευτῆς· καὶ
δὲ τούτων τῆς νεότητος ἀκμάζει· τῷ βα-
ρυτάτω βίῳ ἀκολούθου ἀρχῆς· ἐπλεονέ-
κτει δέ, ὡς ἔφασαν τοῖς ἐπ' αὐτοῦ
παύταις ἀνδράσι· τῆς τῆς προσευχῆς
προσεδρεία· ἐν ταύτῃ γὰρ διῆκε

μειρακίζοντι καὶ διαμυκτηρίζοντι.
οὐ μόνον οὐκ ἠγανάκτει μεταμελόμενον. ἀλ-
λὰ καὶ θερμότερον τοῦ πόθου ἀνῆφ-
ζεν. καὶ τοῖς πρὸς αὐτοῦ δώροις ἀφικνου-
μένοις. ὀλίγα ἄττα διαχειρόμενος.
καταγελῶν τοῦ οἴκοι τῶν οὐκ ὤκνει ἔχειν
τὰ διαφόρα. ἀλλ' εὐθὺς ἐκείνων
ἀπαλλαττόμενος. ὡς μηδὲ πρὸς
βραχὺ χωρὶς αὐτῆς τὸ δῶρον ἔχων αὐ-
τὴν τὴν ἐπ' αὐτὴν προσέφερεν.
Ἐπειδὴ δὲ τὰ διωνυκῆ [illegible] τό-
γε μὴ ἀχύρους φέρειν οὐκ ἦν. ἐπεί-
σ[illegible] τοῦ τω τὴν βακτηρίαν προ-
σέφερε. καὶ ταύτῃ πρὸς κλίνομενος.
καὶ ἔμενε τοῦ δὲ τῶν καὶ πόλιν.
εὐχὸ ξενία δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις νομι-
ζομένοις ἀγαθοῖς. μηδὲν τούτων
πέρα πολλοὺς τοὺς ὡς αὐτὸν ἀφι-

κινουμένων. ἐπλήττοντο. οἱ δὲ τῶν
πολλῶν οὐχ ἧττον αὐτοὺς δειμαίνοντες στά-
σιν. ἀσχολίας τινὰς σκηπτόμενοι
τῶν πόνων ἐκείνων σφᾶς αὐτοὺς ἀ-
πεξῄρουν. τούτων καὶ ὁ μέγας ἐκεῖ-
νος ὢ περιφανὴ ἀθημέρων καὶ τοσοῦ-
φροντῶν σπεύσας αὐτοῦ ἅπασι παρη-
γγέλλετο ρεύχαν. καὶ τοὺς περισσεύοντος
τῶν εὐλογίας τυχῶν. πλὴν καὶ δι'
διάσημον ὀνομάζων. καὶ πάσης
ἀρχέτυπον ἀποκρυφοῦ ἀρετῆς.
τούτῳ κοινωνῆσαι καὶ τροφῆς παρε-
κάλεσεν. ἀλλ' οὐ κατέστησαν οἱ δύο ἱεροὶ
ἐκεῖνο σῶμα διαρπάσαντες. καὶ
εἰς τὸ προσφορημένον χωρίον ἀποκο-
μίσαντες. ὁ δὲ θαυμάσιος ζωσιμᾶς
προτελευτήσαντι εἰς τὸ πυλάζουσαν
αὐτῷ κώμῃ. εἶτα δὲ αὐτὴ κηδεύει.

τῶν νομιζομένων ἀπήλαυσε· καὶ-
σπουδὲ τῆς θήκης μεγίστου ὠκοδό-
μησεν· ἴσασι γὰρ οἱ ἀναλεχθέντες τῆς με-
γάλης πόλεως [illegible] παντο-
δαπῶν· ἔχει δὲ νῦν καὶ μετὰ τοὺς ἱερὰς
ὁμοτάφους· παρὰ τοῖς μὲν ὡς
ἥρωσιν ὁμιλοῦσιν· ἔστιν οἷς δὲ πανη-
γύρεσι τῆς μνήμης τιμωμένους· τῆς
τούτου διδασκαλίας ὁ μέγας ἀπή-
λαυσε πολυχρόνιος· καὶ ὁ [illegible]
δεῖ ἀνθρώποις· τούτου ἔφη πρὸ τούτου
[illegible] νον αὐτῷ διδασκάλων αἰχμάλωτα
ἐγὼ δὲ ἐκείνου μὴ [illegible] σάμενος
πώποτε· πρὸ γὰρ τῆς ἐμῆς ἀφίξεως
τοῦ βίου κατέληφε τὸ τέρμα· εὐτυ-
χοῦς οὖν τῷ Τουτίῳ τῶν παίδων· τοῦ δὲ
ζευξίνου φιλοσοφίαν ὁρῶ· οὐ γὰρ
οὕτως ὁ καλὸς [illegible] διδασκάλων

τύπους ἀσώματα πλάττεται· ὡς οὐ τῆς ἐκεί-
νου περιφέρει τοὺς χαρακτῆρας· καὶ
τοῦ τὸ οἶδα σαφῶς· τὰ περὶ ἐκείνου
διηγήματα τοῖς ὑπὸ τούτου γνωρισμοῖς
παραλείπεις· ὁμοίως καὶ τῷ θέλω συμ-
πραχθεῖσι πάθεσι· καὶ τῶν φαινομένων ἐπὶ τῶν
ἀσωμάτων ὑπερτέρως· καὶ τῷ σώμα-
τι προσδεδεμένος· ὑπέρτερον
ἔχει τὴν ψυχήν· καὶ διαπερᾷ καὶ τοῦ
ἀέρα καὶ τοῦ αἰθέρα καὶ τοῦ οὐρανοῦ
ὑψηλότερον γίνεται· καὶ τὴν θέαν
δι' ὧν ἔργων θεωρίαν φαντάζεται· καὶ
οὐ τὰ λεκτὰ ψυχικὰ ἐκ φαντασιῶν ἐχέ-
τω διανοιῶν· ἀλλὰ καὶ προσδιαλε-
γόμενος τοῖς ἀφικνουμένοις· τὰ ἄ-
γω περὶ πολλῶν· τὴν δὲ πανύχιον
αὐτοῦ ἀγρυπνίαν καὶ τὰς σὺν τοῦ
θεῷ μεμελετηκότα· ὁρῶ αὐτοῦ καὶ τὴ-
ρα

καὶ ταῦτα καὶ ἀσθενέα περὶ αὐτῶν.
κατὰ τὴν ἑσπέραν οὐδεμιᾶς ἀπολαύ-
ειν. ὥσπερ τε χιονίζει πολλάκις. διό-
περ οἱ κουχαβαι καὶ περὶ δὲ αὐ- 1
δρας ἀρμοττῆ χαμπσου τῆς ἤπειρου. κα-
θ' αὑτοὺς ἐν τῷ ὕδατι διάγουσι τοῦ φρου-
ριστηρίῳ. ὥσπερ καὶ τοὺς θαυμαστοὺς
ἐκείνους παύλων πλείονες ἀθροισθῆναι
ἀπὸ τοῦ τῆς ἑσπέρας. οὐ γὰρ βραχύ
αὐτοῖς κατ' ἐρχόμενος χρόνου. φύσιν
ὥσπερ ἔστι καὶ τῶν πανηγυρίου στασιῶ-
των ἔχοντες. ὥσπερ δὲ τούτου
ἄνδρα ἐκεῖ τε ἐγγὺς τὸν βαπτόμενον
ἀσθενέα μετὰ πολλοῦ πόνου. οὐ μό-
νον ἔφη αὐτοὺς οὐ βιάζομαι δεινῶς
ἐκ τῆς κοινωνίας μοι τῆς στάσεως ἀλλά-
καὶ κατακλίνεσθαι πολλάκις πρὸς ἅ-
παντα. οἱ δὲ ἐγὼ αὐτοῖς αἰσθα-

1 ἀγγίλλος περὶ
τούτων περὶ τῆς
ἀπολαύειν

ἐξ ἔργου τοῦ σὺν πόνοις ἀμεληθεὶς
ὑστέροις καὶ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας
καταφρονούμενος· καὶ ὑγιαίνοντας
καὶ μεσοῦντας τῷ χρόνῳ· ἀλλὰ τῆς
μὲν σεβασμίας ἐμοὶ συμμαχῆσ-
οὐ τοιούτοις νυκτερινοῖς καὶ μεθημερινοῖς
πόνοις· οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι τὸ βέλτιον
τῷ χρόνῳ προσέλαβον ἀρετήν· ὡς-
τὴν αὐτὴν τῶν μεγάλων τούτων μετὰ τῆς
φιλοσοφίας· καὶ ὁ μὲν μωϋσῆς
τοῦ θεοῦ δι᾽ αὐτοῦ· ὄνομα· μέχρι τοῦ πρε-
σβύτερος δὲ ἐμηνύετο πᾶσαν ὡς πρεσβύτης
δὲ πότε τὴν ἱερουργίαν προσφέρων
καὶ τὴν ἀπεράντου βίου ἐκ τῆς ἱερᾶς
ἐκ λύπης ψυχῆς ἀρετὴν ἀκριβῶς
ἐκμανθανόμενος· ὁ δὲ δαμιανὸς τοῦ
μετὰ ὄνομα τῷ ἐλέῳ· καὶ μὴν τινὰ
λαβὼν οὐ πόρρω δὲ ἀκμῆς μόνον νι-

α ἐφ' ὃ δὲ ὄνομα μετὰ ταύτη· καὶ πρὸ ἄλλων ὧν
ἄρχω· σμικρὰ κεφάλαια οἷς κόπου λαβέ·
Σὺ ἐκεῖνω διὰ γραμμάτων ταύτων μελίρρυτε
πολύτιμε· ὡς ζῶν ἀκριβῶς τοῦ ζυγοῦ κρα-
τοῦντος ἐπὶ γαληναίοις φρονήμασι αὐτῇ
τῷ τοῦ μεγάλου πολυχρονίου ἀρχιερέως
ὑπολαμβάνειν σὺ ἑταίρῳ σου μετὰ
φρονεῖν· ἠγάπα ταῦτα καὶ πραότητος καὶ
ἁπλότητος καὶ μετριότητος· καὶ τοῦ φθόνου
μακρὸς ἐπὶ μαθητῆς· καὶ γλυκύτητος· ἑτέρη-
γοροῦσι τῇ ψυχῇ καὶ τὸ δεῖν κατανοῆ-
σαι· καὶ πάσαις καὶ πόνος· καὶ ἀρε-
τὴν καὶ τροφή· καὶ ἐκ τούτων
νομοθετῆσαι αὐτῇ μοσχίῳ· πολλῷ
γὰρ πολυειδὴς μὲν κεφαλὴ τοῦ βρέφους
ἐχούσης φακοῦ· οὐδὲν ἔχων τοῦ κα-
τ' ἀγαθόν· τοσαύτην τὸ βρέφος εἰκ-
τῆς τοῦ μεγάλου πολυχρονίου σοῦ

νουσίας ἀπώναο· ἐγὼ δὲ τοῦ με
φηλώσεν κεχίπου· ἐπεὶ τοῦ δὲ δὲ
σπήλου ἔπαυ ἠξίω· ἀπὸ γὰρ τῆς πη-
γῆς ὁ κεραμεὺς ἐχρῆτο νάματα.
ὗτος τοίνυν μεγάλων ἀγέλων πα-
φων· καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῆς ἀρχῆς
ἀποκλάσας καὶ τῆς κενῆς δόξης τὴν τύ-
ραννίδα παλήσας· καταπεινώσας
αὐτοὺς τοὺς πόνους ἐσπούδασεν· καὶ σι-
δηρευμένος οὐκ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν φέρειν·
δὲ τέρας μὴ τίνα βλάβην ἐκ τοῦ φθάνου ἀρύ-
σεται. τύφου πληρουμένω ἐκ τοῦ
φαύλης ἀρχῆς δεξαμένης· δρυὸς
δὲ ῥίζαν βαρυτάτην κομίσαι αὐτῷ
τινὰ ἐπιτεύξας· ὡς δὲ τέτακαν τὴν φεύ-
χεῖαν δεόμενος· ταύτην καὶ νύκτωρ
ἐπετίθει τοῖς ὤμοις· καὶ ὅπου κατὰ τοῦ
πεδοσπύρου· καὶ μὴ θέλειν ἔργῳ ἀπο-

χαίρω τοσχοῖς ἀφίγμου μηνὸς οὐδέ-
τινος κατὰ τῆς θέρους παντάπασιν.
ἐστὶν ἰσχυρὰ ὡς τούτων καὶ τὰ ἐκείνων·
ταύτην μοι τῆς αὐτῆς δεξαμένη βασιλείας,
καὶ τῶν ὤμων σου χρησθεὶς τὸ φορτίον
ὑπὸ σοῦ· μηδὲ ἀμφοτέραις τῆς ὡ-
ρηκότητος χερσὶν· ὁ δὲ μὴ δεξάμενος βασιλεύς.
ἀφεῖσθαι ἐκέλευεν ἐγὼ δὲ αὐτίκα
παρὰ τοῦ χαλκοῦ· ἵνα καὶ ἀκριβῶς τοῦ δ-
πόνου τοῦ προφάσεως· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ-
μόνου ἔδοξεν· παρεχώρησα τῷ πρό-
φω. τῆς οἰκίας· ἐκ τούτων αὐτῷ ὧν
πόνων ἔπεσεν θεῷ καὶ μὲν ὅς δοξάζεις χά-
ριν· καὶ πολλὰ ταλαίπωρα εἰς ἐκεῖ-
νου προσευχαῖς ἐνεργεῖται
Καὶ ἡ δὲ ἡμέρα ὁ χαλκὸς ἐκ τοῦ
αὐχμοῦ τρύχων τοῦ αὐτοῦ ὡς εἰς ἐκεῖ-
τε ἀνδρὶ ἡμέρων· ἀφίκετο πρό-

αὐτοῦ ἱερείων πλῆθος· σιωπῶ
δὲ τούτοις καὶ τῆς Ἀντιοχέων τῆς
χώρας· κώμας πολλὰς ποιμένα θο-
τετραπλῶος· οὗ ἕνεκα τῶν παρόντων
τοσαῖς ἡμέραις τε ἐρας ἰκνεῖται· προσφ-
τοῦ τάφου ἀνδραχικοῦ θεώνυμοι τοῖ
θεῖναι τῷ δεξιῷ· τῶν δὲ, ἐρημω-
θέντων ἀφ' οὗ κλῆρον ἐξῆται· εὐχῆς μετὰ
θαῦμα γινομένης καὶ τῆς θεοσίας
μοι κεφαλῆς προσσυγχωμένης.
ὁποῖα θεοῦ ἐκεῖνος ἔπος· προσοίτινε
ταῖς δὲ τὸ χερσὶ τὸ χειρώθησαν· τὸ δὲ ἀ-
νέβλυσεν· ὡς δὲ τὸ καὶ τὰς τῶν πα-
ρόντων ἐκεῖ τοῖναι ταῖς χώρας· καί γε
πληρώμασι ταύτας τοῦ ἀρχαίου
λαβεῖν· ἀλλὰ καὶ τῆς θείας χάριτος
ἀφιδεῖν ταῖς ἀνθρώποις· καὶ πάντα-
δὲ τοῖς κατορθώμασιν βιβλίων

καὶ ὅσῃ μετέχει ἐλέγχων τῆς φιλο-
σοφίας τοῦ πλούτου· οὕτως ὅτι τὸ -
φρόνημα μέτριος· ὡς ἐκ τοῦ γοῦν τούτων
ὡς αὐτοῦ ἀφικνουμένων· ἄμφω
τῷ πόδε περιπλάσεως· καὶ τό -
μετὰ πόνου ἐπιτίθεται τῇ ἀρχῇ· ἅτε
στρατιώτης ἅτε ταξιάρχης ἅτε ἀ -
γροικος ἢ δημηγόρος· δεῖ τε καὶ τὸ -
ἀπλότητα καὶ τὸ μετριότητα αὐτοῦ
διδάξαι δυοῖν ἀμεινον· αὐτή τισ
σπουδαῖος τοῦδε τοῦ ἔθνους τὼ -
ἡγεμονίαν λαχὼν καὶ τὸ κέρρον
καταχαβών· σὺν ἐμοὶ τῆς τῶν μα-
θέχων τούτων ἀπλῆ τῶν ἀπολαῦ
σαι θεωρίας ἡ ψυχὴ σε· τοὺς ἄλλους
τοίνυν περινοστήσαντες· ἀφικό -
μεθα παρὰ τοῦ ἔθνους νεὼ τὸν ἀ-
ρετῶν· διηγούμεθα· ἐμοὶ τοί

τοῖν ἐμοῖν ἀτρεκέστατος ὡς ἡ ἡμετέρα [illegible]
ὅσων ἐμοὶ παραγενόμενος· καὶ
τοῦ δὲ καὶ οὐ φροντιστής· καὶ τῶν ἐμῶν
πεπρωμένων ἐραστής. εὐθέως ὁ θεράπων σὺν
αὐτοῖς ἀμφοτέρων χειρῶν πέλτα καὶ
καὶ ἀμφοτέροιν τοῖν ποδοῖν χαλκοῖς·
ἀλλ᾽ ἦν σοι τίνα ἔφη ἐπαγγελθῆ χαίρεσθαι
ἐθέλω. τοῦ δὲ καὶ χεῖρας δὲ ὄχθεσθαι αὐ-
τοῖς καὶ αὐτοῖς παρὰ τῆς ἱκετεύοντος· καὶ
ποσὶ προσέφυ ὅτι αὐτὸν [illegible] σιωπᾶν
χρωμένου. ἐπὶ τοσοῦτον παραβαίνει αὐτοῦ
περὶ τίνος τῶν ἀπὸ τῶν [illegible] παρα-
κεχρῆσθαι. ἔφη ὁ δεσπότης αὐτοῦ.
οὐκ ἔστιν ἔφη δή περὶ τοῦ ὅρκου καὶ
ὅρκου τῷ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ ἐβεβαίωσας·
σπουδαίως τῷ ἐμῷ [illegible] θεῷ
τῷ συντηρήσας. ὁ δέ, καὶ
τῷ πατρὶ [illegible]· ἱκέτευε χρυσὸν αὐτοῦ

ὅρκον

+

ὅρκον· ὡς οὐκ ἀξιόχρεως ὤν· οὐ-
δὲ ταῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἱκετείαις. τῷ δὲ
πόλει προσφέρειν. τὸ δ' ἐνθουσιασμοῦ τῷ
τοίνυν αὐτῇ φιλοσοφίας τὸ βέλτιστον ἔ-
χοντες φρονήματος μετριότητα.
ποῖος ἂν χορὸς ἐς εὐφημίαν ἀξι-
αρκέσειε. τοῦ τοιούτου φιλοσοφίαν.
οὐδὲ παντοδαπὰ προσπεσόντα
δηλῆσαι πάθη· ἀλλ' ὑπὸ πόνου ὅσου
ποικίλης πολιορκούμενος. τῶν
αὐτῶν πόνων ἀνέχεται. πολλοῖς
δὲ πολλάκις χρησάμενος χρόνιος.
μοίρας τοῦ ζῆν τὸν οἰκίσκον ᾠκοδο-
μησάμεθα. φησὶν ὃ λέγομεν τῷ σώ-
ματι πάμπαν καταφρονεῖ σχεδὸν ὡς μη-
χανησάμενοι. τούτῳ πολλοὶ μὲν
πολλάκις χρυσίον περιάπτου-
σιν ὑπεργράφου· καὶ τέχνην πολυτελῆ-

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

δέ καί το χωλῇ σανίδες· ἐδόθη δέ τῷ
δεῖ οὐδὲν παρ᾽ οὐδενός· οὐδέ πώ-
ποτε· ἀλλ᾽ αὐτοὺς οἰκονόμους εἶναι
τῶν προσφερομένων ἐθέλειν.
καί ὅσου ἔργου δέ αὐτῶν ὁ μάγειρος ἀπο-
ζῶος ὑποστίνος αὐτῷ κομιδῇ τέως
ἀπέσχετο· ἀλλὰ καί τούτῳ αὐτό ἐπε-
μψε. στέφανον ὡραῖον αὐτῷ καί εὐπρε-
πεστέραν ἰδών. εὐτελεστέραν χλαῖναν
καί ξένους ἱματίοις κεχρημένους
διαλέχθη· οὕτω δέ τὴν πενίαν
πάσης ἐγκωμιάζειν βασιλικοῦ
πράγματος. ὡς μηδέ τὴν αὐταρκείαν
ἔχειν ἀτροφίαν· οἱ δ᾽ ἀλλ᾽ οὐ πολλά-
κις ἀφικόμενος καί εὐχομένας
αἰτήσας· καί μηδέν ἕτερον εὑρών.
ἢ δύο μόνας ἰσχάδας· τούτου τὸ μὲν
καί Τοις ὁ ἐφ᾽ ὅτι ἐπιπόθητο καί

τοῖς ἀκούουσι τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσαν. οὐ-
δὲ γὰρ ὅτι διὰ αὐτῶν οὐδὲ τῶν κομι-
δῆ εὐχροοσμένα. τοῦτο μόνον
ἔπλε τὰ ἀκό τὰ ἀπόστολε. ἀλλ' ἀπατώ-
μεναι ἀδυνατοῦσι καὶ εὐφημοῦσι. καὶ πα-
ρ' αὐτοῦ φοιτῶντες. οὐ θέλουσιν
ἀπαλλάττεσθαι :-

ἀσκληπιὸς κε'

Ταύτης δὲ τῆς συμμορίας καὶ ἀσ-
κληπιὸς ὁ θαυμάσιος. δέκα μὲν
σταδίοις ἀφεστηκώς. τὴν αὐτὴν δὲ
πολιτείαν ἐζηλωκώς. καὶ τροφὴ
γὰρ αὐτῷ ἡ αὐτὴ καὶ ἐσθής. καὶ ἡ ἀπο-
μιξία ὅλης καὶ φιλοξενία καὶ αὐχα-
δεχθεία. ἡ μετριότης τε καὶ πραότης.
καὶ ἡ περὶ τὸν θ(εὸ)ν ὁμιλία. καὶ ἡ ἄλλη

τέλη παρουσία. καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς περι-
ουσία. καὶ τῆς φιλοσοφίας ὁ πλοῦ-
τος. καὶ τἄλλα πάντα. ὁ σὸς περὶ τῆς
ἱερᾶς ἐκκλησίας διὰ τῆς ἠχθομένης ψυ-
χῆς. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς
τῶν κοσμίων οἰκοῦσιν ἀδελφοῖς σου
ἐγκαταλείπειν. τοῦ ἀσπασθῆναι καὶ ὁ-
μοίου ἀσπάζεσθαι σοι. καὶ μηδὲ
μίαν ἐκ τῆς τῶν πολλῶν ἐπιμιξί-
λωσω ἐχέτω. ἐν ἑκατέρω τούτων
δὲ ἀπεικάσαι τῶν πολιτικῶν. καὶ
ἐρημικῶν. διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ τῶν
στεφάνων ἀξιωθῆναι. πολλοὶ
δὲ καὶ ἄλλοι τῶν τούτων διὰ χωρῶν
ἀρετῶν. καὶ πλήρης οὐχ ἡ μετὰ τῆς
μόνη. ἀλλὰ καὶ αἱ τούτων ἐν πό-
λεις καὶ κῶμαι, τῆς τοιαύτης φιλοσο-
φίας. τῆς δὲ τούτων ὑπὲρ καὶ ὁ θεὸς -

ὅταν ἐγὼ ἄκροβος σὺ οἰκίσκεψον τινίκα-
τετρημένος. παρακαθόμενον ἐμοῦ ζα-
ρημουμένου. ὃς καὶ παρὰ τῶν λόγων αὐ-
τοῦ βίου τὸ τέρμα. ἐκ τῶν γὰρ ἐν σοί ποθ-
όντων ἢ ἐν [illegible] νεωτέροις ζῆν μέλλοντα
καθαίρεσθαι. διαδέδεκται βραχέως ὁρμή-
ματος ὧν ἔχει κακῶς ὁ ὀρφανευόμενος. ταί-
ἀποκρίσεις ποιούμενος μετ' οὐκ ὀχ-
θούμενος δέ. καὶ οὔτε πυρὶ χρώμενος.
οὔτ' ἀχείρευσαι [illegible] φωτὸς ἀπολαύων.
ἐμοὶ δὲ διὰ τῶν [illegible] διακονήσας.
[illegible] ταύτῃ με-
τιμήσας. καὶ τὴν ἀρχὴν περὶ ἐμὲ σπουδὴν
ἐπιδείξας. οἱ μετ' ἐμοῦ ἔτι περιόν-
τες. τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων οὐδένα οὐ-
[illegible] ζῆν γὰρ [illegible] ἐψυχήσατε σου.
αὐτό πάλαι τῆς τούτων [illegible] ἀξίας [illegible]-
[illegible]. τοῖς δὲ ἐσομένοις. καὶ τῆς ζω-

τῶν οὐ μικρὸν τε χαρισαμένων σοι φιλίας ἀξ-
ιον κατὰ καὶ τὰ αὐτὰ ἐς ὠφέλειαν τῆς τοῦ
τῶν φιλοσοφίας τοῦ χαρακτῆρος
κιαὐτόν. σὺ τὰ αὐτὰ θαυμάζων καὶ τῶν πε-
ρὶ τοῦ τῶν σοὶ μετ᾽ ἐμοῦ ἐλθόντας χρόνου. καὶ τῆς
διχοστασίας τῶν αὐτόθι σὺν ἐπαγγελίαις.
ἐφ᾽ ἑτέρου δὲ ἤρκεσα μέντοι βέβαιον:-

συμπαθής

Συμπαθῶν τοῦ πάνυ τὸ μέγα θαυ-
μα τῆς οἰκουμένης. ἴσως οἶμαι ἀπ᾽ αὐ-
τῆς οἱ τῆς ἐμῆς μετὰ ὧν ἠρεμοῦσαι ἀπαν-
τοι. ἔφην ὡς ἐστι δὲ καὶ πέρας ἐστι καὶ σύ-
νοδοι. καὶ μέθοδοι καὶ αἱ διατριβαί. καὶ
προσηκούσας δὲ τοῖς νομάδας ἢ φοίμ-
δημοῦ ἐς τὸν τοῦ δὲ φιλοσοφίαν
καὶ φιλοσοφίαν ἐκδιδάξει. ἐφ᾽ ᾧ δὲ

καὶ πάντας ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνοσίους
μεθ' ἑταίρας ἔχων· τῶν ὑπὲρ χρόνων
ἀφρόντων δὲ διδασκαλία τὸ δεῖ ἤρκεσε· μὴ τοῖς
ἐσομένοις μῦθος εἶναι δόξῃ· τὰ μὲν
τῆς ἀληθείας φαινομένων μόνης αὐτῆς ἐχό-
τε σώματος τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τε-
φυόμενα· φιλοσοφοῦσι δὲ οἱ ἄνθρω-
ποι τῇ φύσει μετὰ γὰρ τοῦ τεχναζόμεναι
ζ δέ τι τοῦ ταύτης ὅρων ἐπεκτείναντες
ροντο· ψευδὴς τοῖς τῶν θεῶν ἀκμήτοις
ὁ χρόνος νομίζεται· ἐπειδὴ δὲ τοῦ εὐ-
σεβεστάτων φησὶ καὶ θαυμασιώτατα πλήρης
τὰ θαυμάσια παιδεύματα· καὶ τοῦτο πα-
ναγίου τῆς τοιᾶς χάριν δεδιδαχ·
τοῖς ἐκλελησμένοις οὐκ ἔστι σπου-
δῆν· ἀλλὰ καὶ μάλιστα τοῖς εὐσεβέσι·
ἐπεὶ θύμως καὶ θαρραλέως ποι-
ήσομαι τὴν διήγησιν· ἄρξομαι δέ

ἐκεῖθεν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω κλήσεως
ἠξιώθη· Καὶ μή τις ἐστὶν συμφο-
ρέων τῆς ὑμετέρας· καὶ τῆς περιχώρου
χώρας διακειμένη· σκοπὸ δὲ αὐτῷ
θαυμάζουσιν· ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀρχιερωμένου.
ποιμαίνειν τὸ πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ [illegible]-
νη[illegible] τῶν ἀποδείξεσι [illegible]·
ἵνα καὶ κατὰ τοῦ τοῖς μεγάλοις ἀνδρά-
σι συμφέρηται· [illegible] τῶν πατέ-
ρων· καὶ [illegible] σώφρονι· καὶ [illegible]-
νοστῆ τῶν ὁμοφύλων· καὶ διὰ τῶν βασι-
λέων καὶ περιφέρη· καὶ τοῖς κατὰ τὸ καθόλου
[illegible] τοῖς ἀνδράσι· [illegible]
[illegible]· καὶ τοῦ περι-
[illegible] σχολαστικῶν·
αὐ[illegible] ἀπολαύσει· [illegible]
[illegible] μετὰ τοῦ [illegible] ἀφίκη
τὸ [illegible] τῆς αὐτῆς [illegible]

ἀκήκοα γὰρ ὡς πῆς ἔφη τοίνυν τοῦ
ἀρχαϊκῆς ἀκηκοέναι φωνῆς· μεσο-
ριζούσης δὲ τοὺς πλέονας καὶ πεν-
θοῦντας· ἀθλίους δέ· τοὺς θρηνοῦντας
ἀποκαλούσης· καὶ τὴν χώραν ὀνομά-
ζούσης· τοὺς τῶν ψυχῶν καθαρμοὺς
κατηγμένους· καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοιούτοις
συνάδει ἐξόμνυται· ἔξεστιν ἐρεῖν τινα
τοῦ παρόντος. τί αὐτῆς ποιήσεις. τού-
των ἐκεῖνο πλήρης αὐτῆς· τοῦ δὲ τοῦ μο-
ναδικοῦ αὐτῷ βίου ὑπαρχοῦσι·
καὶ τῶν ἄκρων ἐκείνων ὑποδέξασθαι φι-
λοσοφίαν· δεξάμενος τοίνυν
τοῦ θείου χοροῦ τὰ ἀπείρηκα· καὶ
ταῖς βαφαῖς τῆς ψυχῆς ἀντάξια τού-
των καλῶς καταλέξαι· ἐς τοῦ πεχά-
ζοντα τοῦ αἰτίου μετὰ τῶν ἐρώτων φησὶ δι-
δραμεῖν ἠδύναντο· ἐν τούτῳ δὲ τῆ-
ρῆ

ταῖς φόναις καὶ τὸ μέτωπόν σου προσευ-
ρέξασθαι καὶ ἰκετεῦσαι τοῦ πάντας
ἀνθρώπους σώζειν ἐθέλοντα· πόθη γὰρ
δὴ αὐτοῦ πρὸς τῷ ὦτα χείλη τῆς εὐσε-
βείας ὁδόν. ἐπὶ πολὺ δὲ Τοῦτον
διαιτείαν καὶ τοῦ τρόπου. ὑπόνοιαν
μὴν αὐτῷ πρὸς ἑαυτὸν ἀξίαν ἀγχι-
νοῶ· ὄναρ δέ τοι θεῷ δοκεῖ ἀβαθὲς· ὀ-
ρύττειν φησὶν ἐδόκουν τεμάχια· ἔ-
ζέτινος ἐκ τούτου ἀκούειν· ὡς ἔτι με-
βαθεῖαν τὸ ὄρυγμα δεῖ προσθεῖναι
καὶ τοίνυν ὡς ἐπὶ πλεῖον σε βάθος· πά-
λιν ἐπεὶ ἐφάμην διακαταπαύσασθαι·
ἄγια καὶ αὖθις με ὀρύττειν προσέ-
ταττε· καὶ μεταχείρειν τοῦ δεσπότου· τρὶς
δέ μοι τοῦτο καὶ τελεσθὲν ποιῆσαι
παρεκελεύετο. τέλος ἀποχωροῦντος
ἔχειν ἔφη τὸ βάθος· ... οἶκοδομεῖν

ἀστρονόμων ἐπίστευσε. τὸ χριστοῦ ὡς
τὸ δ᾽ ἀστρονόμου χωρὶς [illegible] καὶ τῆς οἰκο-
δομίας ἐπιστήμης ἀστρονόμος. ταύτῃ
τῇ προρρήσει τὸ ἐπερχόμενον [illegible]
περὶ [illegible] τῆς φύσεως τὰ γινόμενα.
ἐκεῖθεν ἀναστὰς [illegible]
γνῶναι [illegible] καὶ ἔλαβε [illegible]
διὸ δὲ αὐτοῖς [illegible] καὶ
τῆς τέχνης [illegible] ἀρετῆς [illegible]
χαλδαίων [illegible] τῶν κόσμων καὶ ἔλα-
βεν. [illegible] καὶ προσέθηκεν ἐμνήσθημεν.
παρ᾽ ὧν οἱ μὲν φασὶ καὶ [illegible]
Ἀμμιανὸς καὶ Εὐσέβιος τὴν ἀστρο-
νομικὴν [illegible] ὑπέδεξαντο. ἀχ-
χοῦ καὶ [illegible] ὁ φιλόσοφος [illegible]
γνης ἀφίκετο. ἀλλ᾽ ἐς τὴν ἑτέραν τὴν
ἐπὶ ταύτης [illegible] εὐσεβῶν
καὶ [illegible] τῆς [illegible]

διδασκαλίας ἱκανῶς ἀποχρώσαν-
τες. τὸ δὲ τέλος φιλοσοφίας ἀπολαύ-
μὴ ζῆν τὸ φρονεῖν ἐπὶ γηΐνου. ὁμογνώ-
μονες δὲ διὰ βίου καὶ ὁμότροποι
γεγονότες. καὶ οἷον μίαν ψυχὴν
ἐν δυσὶ σώμασιν ὑποδείξαντες·
πολλοὺς ἔχων τοὺς βίου ζηλωτὰς·
τούτων δὲ μάλιστα καλὰς ἐπεξελθού-
των τοῦ βίου. ἦν γὰρ ὁ δεσμὸς ὁ φαινόμενος
τούτων σωματικῶν ἡμερινῆς ἀποδεί-
ξαντο. ὥσπερ τε καὶ ἐξήκουν τὰ ἅπαντα διαβιω-
~~ζῶσι~~ διὸ καὶ ἐξήκουν τὰ ἐν δόγμασιν ἐμ-
πειρίας. διετέλεσεν ἔτη. τριάκοντα
ἔτη παρὰ τῆς γυναικὸς τραφείς.
φέρων ἀεὶ δεσμὸν ἐν τῷ συνεχεῖ αὐτῶν. οὐ-
δὲν ἐν τῷ βίῳ τὸ μόνον γινώσκειν μόνος
ποῦ ποτε. ἔφασκε δέ· μὴ δεῖν αὐτὸν ἀ-
δεῖν αὐτῶν χρημάτων ἢ τοῦ ἀλεξικάκου

ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὸ ἥδισ-
τούτου καθαρῶ πολλάκις τῆς φύσεως ἀπο-
λαῦσαι· καὶ τῶν τρόπων ἐθαύμασα
τὴν ἁπλότητα καὶ ὑπερηφανίαν θαυμαστό-
τατα τὴν τῆς ψυχῆς κατὰ φύσιν ὀρθότητα π ἐρῶ-
τος τῶν ἀφικόμενος ὁ πλεῖστος σοῦ-
τος τῆς εὐσεβείας ἀφορμῆς τῆς· δεινό-
μην. διατελέχεσιν ἀφορμῆς ζάμενος
ἔτη· ὁ φιλόπονος τε δὲ τῶν ἀφορμῶν τῶν
ἔχων· ὑπερηκούετο σεν ἀπάντας.
καὶ τῶν ἄλλων δι᾽ αὐτὸ ἡμερῶν ἀπο-
λαυόντων τέρψεις· πᾶσιν ἀσιτίοις τῶ-
ὠθούμενα δὲ διώμενοι. δυσχεραινού-
των μὲν, τῶν περιτταλευθύτων καὶ
ζυγομαχούντων ἀεί· καὶ ἀπεξέλω
τὸ πεπεσμένα κακουμένων· οὐ περὶ τούτων
δὲ τοῖς λεγομένοις. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὧν

δυναμένων τῶν προσφερομένων·
Ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ἐκείνου διηγουμένου
καίτοι δυνατῶς τῆς αὐτῆς ἀθλήσεως ἡγεμονευ-
τοῦ τῶν ὡς χειρουργοῦ πολλὰ ἀποφοι-
τήσαν καλεσπαν σπουδὸν χαλεπώτερα χρό-
νια δὲ αὐτῇ χεῖρον καὶ χεῖρον προσ-
αυγάσαις· διάζωσε τὸν σοφόν· οὐ-
κέλευσα φυγεῖν σωρείας· ἀλλ' αὐτῷ προσ-
φύεσθαι τῷ δέρματι· καὶ οὕτω χρόνου σου-
νώσφισεν· ὡς ἀπαλλάξαι ἐκεῖνον ἐκεῖ-
νῳ τὸ μέρος ἐκκόψαι τῷ σιδήρῳ
τῷ· ὡς δὲ πλείω ἡ δεινὴ μοῖρα
Τοῦτον δὲ ἐλέγχεσθαι τοῦ τρόπου· καὶ
τὸ ἕλκος χαλεπώτερον γινόμενον.
αἴτιος ἡ φιλοπραγμοσύνη· ἤρετο
αὐτοῦ φανερὸς γενόμενος· τίς ἡ αἰτία τοῦ δαι-
μονίου· τοῦ δὲ μηδὲν ἔχειν ἀγνοοῦ

χαίροντες· βιασάμενος ὁ ζῶν ἀφωνί-
στής· καὶ τὸ χῦ ἐρασθὲ ἔβαλε· καὶ τὸ
αὐτίαν καταίμαθε· καὶ ταύτων τῶ πρ-
σταθέντι καταμύωνσον· αὐτί κα-
τοίνω κ αἱ ἐπὶ τί μωῦ καὶ παρ-
κηγωῦ καὶ τὸ δπραίτματες τὼ ὡμότη-
τα διαβάλλων· μόχις ἐκᾶ νου διαχῦ-
στεύδε σμού· ἀλλ' οὐ δοῦ τως ἐ παρσε
φερ παραυτίναί τῶ ἔχκα πρασσε-
νεφκᾶ· καὶ ἄλλα δύ τοι αῦ τα δρ ωῦ
τα ὁρ ῶντες· αὐαχωρ ᾶ τη ξ παραχαί-
σεφσ ὑκάνης ἐκλήξεσου· ὡς αὐ μὴ
τοῖς ἀ στρε ἔστεροντό σῶ μα διακαλῦοις·
καὶ τηχοῦ τα ὑπερ διώαμιν πα ρε
μύοις· ἐχάρης αὐτίος ασθοντα· ἐξεχ-
φαύτῶν νω καὶ τα ε ρη μότε ρα τοδ-
ὅρερ κα τα χα βωύ· καὶ χάκρούτινα

εὐρωστότερον καὶ οὐχ ἧττον σταθερῶ·
κατὰ τὴν φύσιν τοῦτον ὑπ' αὐτοῦ· καὶ τῷ τῶ
τιῶν μνωδίαν προσέφερε· παῦ-
σασθε δὲ ἀρχόμενοι ἤκεν ῥοῦ· κα-
ταμεγαλύνας οἱ τῆς παλαιᾶς ἐκκλη-
σίας ἡγούμενοι· διότι ναὶ ἐξείπε καὶ
ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ καὶ ἀγραφῦ ἐπὶ
τρέψαντας· τοιγάρτοι ζέφυρος οὗ ζει
περινοστήσαντας· ἢ ἐρουτο τίνας ἐκεῖ
θρέμματα νέμοντας· ἤτοι να ἔφα-
σαντο ζειούδα χεῦμα ἔχοντα καὶ σχῆ-
μα περικαλλὲς· ὡς δὲ τοῦ χαλκοῦ
οἱ ποιμένες ἀπέσδηξαν· πολλάκις
εὐφυεῖς κατεβόησαν· ἐχρονίσαν δὲ κομί-
σαντας· σοῦ πολλῶς αὐτοῦ ἄνευ μη-
σαντο ποίνα· οὐκ ἐπὶ τῆς καταπόδων παρα-
πληστίως ἡ ἀπόδοσις δὲ ἐπὶ νεύ πεῖ τὸ

ὀχλοῦ θοίναν

δυναβρέξαι καὶ ἀποκλύσαι· προ-
σιώπα εἶχεν αὐτῷ τοῦ θεοῦ ἄνω μέτρη
ρίων τὰ δύσμοχα· καὶ οὕτως δια-
τούτων ἀναρρωσθείς· αὐτὸς ἔστησε τε
αὐτοῦ καὶ τελεσφορῆσαι τὸ ἕνος μυστηρίας με-
τέχαβε· θριδακίνας καὶ σέρεις· καὶ
ταλούτοις παραπλήσια. καὶ ταβρα-
χέα καμπτόμενος καὶ τὰ ἄλλα ἐξ
παραπέμπων· ὕπερ ἐθαύμαζον ὁ
θείον ὁ μάγος ὡς ἄνος βαίσος τω-
οἰκίαν ἀληθῶν καὶ τὰ χαβε· τὸ μάγ
τοῦ τὸ δηκρούμενος θαῦμα· πῶς ἂν οὐ
γάρ ἡ δὲ ἀκοσίοις θυσιασμένοις ἐχρῆ-
το· μήτε κατ᾽ ἄνθος ἔχειν· μήτε μύχων
ὑποτρέχειν· μήτε χρυσίου προσ-
φερομένου ὑποδέξασθαι· μήτε
χρυσίου προσφερομένου ὑποδέ-
ξασθαι· μήτε εἶναι ἔξω τῆς θύρας

ἐπάναι· ἢ τι τῶν ἀναγκαίων ὠνη-
σόμενον· ἢ τινὰ τῶν γνωρίμων
ὀψόμενον· ἢ τινὰ ἄλλο τῶν δεόντων διὰ-
γει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς θαλάσσης χάριν τοῖς πε-
ριπατοῦσι τερπνὴν ὑποδέχεσθαι· τοῦ
τον μέχρι καὶ τήμερον τοὺς νόμους
οἱ ἰασῶται φυλάττουσι· καὶ πλείους
θυόμενοι· ταῖς δὲ ταῖς οὐ παράβαι-
σαν ταῖς λοχαῖς· ἐφ' ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ μάχου
διαβεβαιοῦνται οὐ μὲν ἐωνίῳ· ἤδη κα-
νουθέτων μέχρι καὶ τήμερον· ὃ οὐ
δὲ καὶ εἶπον οἱ διεχλεύαζον ἐπὶ τῇ· ταῖς
τετραμάκου τὰ ἀπὸ τοῖς διαμένουσι-
μέσαι· ὁ δὲ χρόνος καὶ ἡ μελέτη
τὸ δὲ πρόνου τὸ πλέον ἐπούλησε·
ἡ ὀφειλομένη δὲ ταῖς ποθ' ἑαυτῆς ἡμέρας
ἐπάναι καὶ τοῦ θείου αὐτῶν μνήμη· ἢ τὰ
τοῦ σώματος διὰ τῶν ἀπαιτῶν καὶ

φέρειν οὐ κατὰ τὴν τῶν ἐναντίων ἰσχύον-
τος· καθάπερ ἀλλαχοῦ ποῦ. καὶ τῶν ταλαι-
χθυρρίαν ἐπὶ τῶν χειρῶν· τοῖς δὲ τε-
χνίταις ἡμέρας· διαφορουμένης
γὰρ καταβαλλομένης τῆς ἰσχύος καὶ ἀπο-
σβεννυμένης· καθάπερ ἡμεῖς φαμὲν
ἐν ἀκμάζειν. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ κό-
σμου ἔστη. καὶ τῶν ἀναιμων οὐ κωμά-
ζειν. ἐπιτηδεύουσιν δὲ τῶν ἐναντίων
ὅλων ὡς δῆλον οὐ γὰρ τὶ να πρὸς δηλοῦν
τὰ τέκνα· καὶ ὑπάρχουσιν τοῖς παρ' ὧν
τοῦ τῆς δὲ κατὰ περιφοράς· τὰς τῶν πα-
ρακουσμάτων οὐ τῶν δὲ ἐλέγχεσθαι ἡμέραις.
μετὰ δὲ τὰς ζωοπλάσους χοίρων
τῆς ἄνωθεν χάριτος ἀποχαύνας.
οὐδὲ ταύτης ἔδει καὶ τῆς βοηθείας.
ἀλλ' ἐπειδὴ τὰς τῶν παραπούτων ἡ-
μέρας. ὅτι τῶν μέν, οὐκ ἀποχάλων

καὶ προθυμίαν δεῖ· καὶ θαρρουμένως ὑμνού-
μενος χαριστήρια. Τοίνυν ὡς αὐτὸς ἔφην
σὺ ἐκείνων τῶν οἰκείων σκανδαλιζούσας
ἔτη. τὴν πολυθρύλλητον ταύτην κα-
τέλαβε κορυφήν. τραχήλου σὺ κύκλῳ
θέντος ἐάσαντα παρεγγυήσας. ἄλυσιν δὲ ἐκ-
σιδήρου πηχέων εἴκοσι καὶ τεσσα-
ράκοντα· καὶ ταύτης θατέρων μὲν ἀρχῶν
περὶ τὰ λινὰ μηρῶν περισχοίσας. θα-
τέρου δὲ τῷ δεξιῷ ποδὶ περιαρ-
μόσας· ὡς ἂν μηδὲ βουλόμενος ἔξω
τῶν ὅρων ἐκείνων ἀποσταίη. σὺ δ' οὖν δι-
ῆγεν δίαιταν ἑκάστης. τοῦ ἑαυτοῦ φαντάζό-
μενος· καὶ τὰ ἄνω τῶν οὐρανῶν θεωρεῖν
βιαζόμενος· οὐ γὰρ ἠνωχλοῦτο τῆς δια-
νοίας τῷ πάθει τοῦ σιδήρου δε-
σμοῦ. ἐπεὶ δὴ δὲ Μιχαήλιος ὁ θαυμά-
σιος ἐπεσκόπευε τῶν καὶ νῦν τῆς πόλι-

ὄχλου πόλεως τε τὰ κινούμενα ὥσπερ τὸν χει-
ρον· τὸν ἠρ φρενήρης καὶ σιῶ
σεις λάμπων καὶ ἀρχὲ ναός ἀκμὴ κοσ-
μημένος· περιπτοῦ ἔφηλος ὅσδη-
ρον· ἀρκούσης τῆς δυνάμεως χορη-
καὶ τῷ σώματι περιθεῖναι δεσποτ-
ἐξαιμένοι, καὶ τῶ παραιτεῖν σοὶ τοῦ
παντὸς ἀποδέξασθαι· χαρίεντα δὲ
κατηθῶσαι κελεύεις· χεῦραι πρὸ-
σεται ἐξ αὐτοῦ δεσμοῦ· ὥσπερ δή δὲ
καὶ δέρματος σπλάγχνα πολυσπερμάτων·
ὡς ἀμήχανον ἐπὶ ἀπαυτοῦ τὸ σίδηρον
τὸ σῶμα· καὶ ἐδήλου καὶ τοῦ τεταγμένου ἐρρα-
μένου ... διαρραγῆναι· παρὰ
ἡ ἀκοσμία ... κόρας ἔφασαν
ἐν ἀκλύω καὶ τί δεῖ ἔμφω λέγου-
σας· καὶ τοῦτο ὑφ' ἡ ... στόματος τε-
... ἀφ' δὲ ἀπομένη-

μόνιμόν τε· τῶν πολλῶν καὶ αὐτοῦ θεῶν
τοσαῦτα πρὸς καρτερίαν ὑπὲρ ἐκείνου δὴ καὶ
τῆς χριστοῦ βασιλείας τῷ χρίσματι τὸ δέρμα· καὶ
διαφθείρας παντὸς ἐρασθέντος διαμέ-
μενος. τοῦ αὐτοῦ καρποῦ δὴ πλείστων
καὶ ἔχειν καρτερῶν· ἐν τοῖς μὲν κρείττοσι
τὸ τῶν μειζόνων ἀγώνων ἀποτό-
μενος τὴν μαρτυρίαν. Τῆς τοίνυν εὐφή-
μης παντὸς διαθεούσης· σιωπῶ-
θεον ἅπαντες. οὐ γὰρ ἤδη τοὺς γνωρίζον-
τες μόνους ἀλλὰ καὶ οἱ πολλῶν ἡμε-
ρῶν ἀφεστηκότες ὁδόν· οἱ μὲν, πα-
ρεμὸν ὄντος τοῦ σώματος προσφέροντες.
οἱ δὲ ἀφροντίστοις ἦσαν αἰτοῦντες.
οἱ δὲ προσελθεῖν ἀθρόως παρακαλοῦν-
τες· καὶ ὁ πάντως τῆς φύσεως οὐκ ἀνέ-
λαβον. ἐκεῖ τε τοῦ δὲ ἐκείνου λαβ.
λαμβάνοντες δὲ καὶ τῶν αἰτησάντων

ἀποχάζοντες· μετ' εὐφροσύνης
μετὰ ἐπαινέσεως· κηρύττοντές σε
δὲ ταῖς εὐχαριστίαις τοῦ ἐπιτύχου·
πολλὰ ἀπολαύσομεν τοῦ αὐτοῦ δεικνύοντος μέγα
ἥξει ἐπὶ μετώπου· οὕτω δὲ πάντων
πασῶν ταχέως ἀφίκοντο μενόντων,
καὶ πάσης ὁδοῦ πολεμικῆς μίμησιν
μεθ' ὕπνης· πέλαγος ἀλλ' ὅπου ἔστιν ἴδιον
ζωῆς σάρκινον. ἐν κινδύνῳ. τῷ χωρίῳ
τοῖς πᾶσι ταχέως ~~διαχέεσθαι~~ διαχωρισθεὶς
πολεμικοῖς· οὐκ ἐθέλουσιν οἱ τῶν κατὰ
μέρος οἰκοῦντες συρρέουσιν· ἀλλὰ
καὶ ἰσχυροὶ ἦσαν καὶ προῆλθον· καὶ ἀρ-
μόνιοι οἱ τούτων ἀποχωρῆσαι. κύ-
ἴσως ἦρες καὶ ὁμηρῖται. καὶ οἱ ἐν καλῷ
ἐν δὲ τῷ ... ἀφίκοντο δὲ πολλοὶ
Ταῖς ~~...~~ οἱ κατοικοῦντες ἐσχατι- ἴσως
αῖς ἱππασίαι καὶ σεβαστοί. καὶ

γαγάται. ὅτι τὸ μὲν σου τούτων καὶ τῶν χρυ-
τῶς. περὶ γὰρ τῆς ταχείας περιπτολύ
καὶ χέρσου. φασὶ γὰρ οὕτως ἐν ῥώμῃ
τῇ μεγάλῃ ἐπὶ σοχυθρύχχηντον νεάτης
τοὺς ἄνδρας. ὡς ἐν ἄλλοις τῆς ζωῆς ἐρ-
γαστηρίων παρὰ τοῖς χαλαίοις. ἀκούσας
αὐτῶν βραχέα καὶ ἀναστῆναι. καὶ φυλα-
κῶν τινα σφηνοῦ αὐτοῖς. καὶ ἀσ-
φάλειαν ἐν τοῦ θεοῦ πορίζοντας. ὑπο-
δῆ τοίνυν ἀριθμοῦ καὶ ὁ πόσω εἶ-
ναι κινούμενοι. πρὸς μακρὸν δὲ
ἀπαντες ὑπεχώρουν. καὶ τινα εὐ-
χολίαν ἀπὸ τῶν δερματίνων ἀ-
κανωνίων ματίων τριχῶν. περὶ τοῦ μὲν
τῆς τιμῆς τὸ ὑπερβάλλον ἄτοπον
εἶναι νομίζων. ἔπειτα καὶ τοῦ περιπα-
τῆς τὸ ὑπόπονον δυσχεραίνων. τῶν ἐ-
πὶ τὸ δικίνος ὑμηχανήσατο ἐπάσιν

πεσόντου μου, δέξαι ἐπὶ χεῖρων τὴν ψυχήν
ἐκχύσεως· τῷ σῷ δούλῳ καὶ ἱκέτῃ. μετὰ
δὲ ταῦτα δοῦλος καὶ ἄκρος· νῦν δὲ δέξαι
καὶ τρίακοντα· ἀναπαύσεων αὐτῶν τὸ
ὁ αὐτοῦ ἐκφύεται· καὶ τῆς ὑπερφυοῦς ταύ-
της ἀπαγγελμένας διαθρίβης:

Ἐγὼ δὲ ὁ σοῦ δοῦλος τῆς θείας ἐκ νέου οἴκου
μετὰ ταύτην ἀποχαμέμβαινω θηκεύατε
θεὸν ζητοῦν· οὐ περὶ ἐν τοῖς μεμ-
ψίμοφ ἔδει παρακαλῶ· χαλινῶσαι
τὴν γλῶτταν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς
ἐπιχειρήσασι ὅπως ... δει ὡς ποχ-
χάνεις τοιαῦτα ὅδε ἀπὸ τῆς τῆς τῶν ἐρω-
τήσεως τέρων σύνεσιν ἐφελκύσας ἐμ-
χέων καλεῖ. καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὸ μνοῦ
καὶ ἀνυπόδετον βασίλειον προσῆλθ-
ξε· καὶ τοῦ ἱερωσύνην. περὶ ζωῆς
τῆς ὀσφύϊ περιζῶσαι. καὶ οὕτω

τοῖς ἀπειθοῦσι προσφέρειν τὴν προ-
φητείαν· καὶ ἄλλοτε μὲν κλοιοὺς ξυ-
λίνους καὶ σιδηροὺς μετὰ ταῦτα
τῷ τραχήλῳ περιβαλών· καὶ τῷ ὡσηὲ
γυναῖκα πορνῶν λαβεῖν· καὶ αὖθις
ἀγαπῆσαι γυναῖκα πονηρὰν καὶ
μοιχαλίδα· καὶ τῷ ἰεζεκιὴλ ἐπὶ
τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ τεσσαράκον-
τα καὶ [illegible] ἡμέρας· καὶ ἐπὶ
τοῦ ἐξ εὐωνύμου πεντήκοντα καὶ ἑ-
κατόν· καὶ πάλιν ὀρύξαι τοῖχον·
καὶ φεύγοντα ἐξελθεῖν· καὶ αἰχμα-
λωσίαν ἐν ἑαυτῷ διαγράψαι· καὶ
ἄλλοτε δὲ ξίφος ὀξὺ ἀκμὴν παρα-
θῆξαι· καὶ ξυρὸν ἐπάξαι τούτῳ τῷ κεφα-
λῷ· καὶ τετραχῆ τὰς τρίχας διελεῖν·
καὶ ἀπονεῖμαι τὰς μέν, εἰς τὸ δεῖνα· τὰς δέ,
εἰς τὸ δεῖνα· ἵνα μὴ ἅπαντα καταλέγω.

γίνεσθαι δὲ τούτων ἕκαστον περισσεύ-
ται τῷ τῶν ὄχλων ὅπερ εὔδηλον ἐκ· τοιού-
των μετὰ τοσούτων μὴ δὲ τῆς προ-
φητείας ὑπὲρ ἀξίαν αἰσχυνομένους· τῶν-
τῆς παραδόξως συλλέγων· καὶ τοῦ λαθεωείας
φασὶ σκέπτων ἀκούειν παρασπω-
μένων· τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐξεπλά-
γη φθονοῦν αὐτοῦ γινομένου βασιλέως τε
θεωρῶν; τίς οὐκ ἂν τοῦ δεῖνος μᾶλ-
λον μαθητοῦ τῶν αὐτῶν ὑπόθεσιν· τίς
δὲ οὐκ ἂν ἤρετο· τί δὴ ποτε τοῦ
σκώπτοντος ὁ προφήτης αὐτὸ ἔχει·
καταπάσαν τὸν ἐκείνων ἕκαστον
ὅτι τῶν ὄχλων γίνεσθαι περισσὸν τὰ ξενίας
τῶν ἐκ συζυγίων προφητεύ-
μενος ὠφελείας· οὕτω καὶ τὸ και-
νὸν τοῦτο καὶ παράδοξον ἐν περι-
τέννυσι σημεῖα· τοῦ ξένου παντός

ζητῶν δὲ τιμωρίαν· καὶ τοῖς φανερῶς
τοῖς ἀφικνουμένοις· παραστηθέ-
ζων τὴν προσφερομένην παραί-
νεσιν. τὸ γὰρ καινοῦ τούτου τοῦ ἀμέτρου
συνέχον ἔργον ἀξιόχρεων γίνεται τοῦ-
δεδράματος. καὶ ὁ τῆς τιμωρίας φό-
κινούμενος. τὰ φθάσει παιδευμάξε-
πανεργάζεται· καὶ ὥσπερ οἱ βασιλέ-
ες ἐν τούτων αὐτῶν λαχοῦτες. ἀμείβου-
σι κατά τινα χρόνου περίοδον ταῖς-
τῶν νομισμάτων εἰκόνας· τοῖς μὲν
χρόνοις ἐπὶ τοῦ προσώπου ἰνδάλμα-
τα. τοῖς δὲ ἀστέρων καὶ ἀγγέλων. ἀρ-
χόντων ἐξὸν ὡς χαρακτηρίσματα τό-
ρον ἀποφαίνειν παρ' ἑρμηνείας τοῦ-
χρυσοῦ· οὕτως ὁ τῶν ὄχλων πάμ-
βασιλεύς· ὅς οὔτινα ἢ χαρακτῆρας

ταῖς καιναῖς ταύταις καὶ παντοδαπαῖς
ποικιλίαις τῆς εὐσεβείας περιτιθείς.
οὐ μόνον τῶν τροφίμων τῆς πίστεως.
ἀλλὰ καὶ τῶν τῷ ἀπιστίας νόσῳ νοσού-
των· διευφημεῖσαν ταῖς χώραις πλασ-
κινῆ· καὶ ὅτι ζῶσα ταυτοῦ του ἐν ἀχ-
τοῦ τεθέντος· οὐ λόγοι μαρτύρες·
ἀλλ' ἡ τῶν πεπραγμένων βοή· τοῖς γὰρ
ἰσομηχίταις πολλὰ μύρια δόσαι τοῦ-
ζόφου τῆς ἀσεβείας δυσχεροῦβασ-
ἢ ἐπιτεθέντος ἐφώτισε σαφεῖς· ὡς
περ γὰρ ἐπιτείνοντος χυχνίας τε θεό-
φαινόμενος οὔτε τις λύχνος· ἡλίου
δὲ καὶ παντὸς σελας ἀκτῖνας ἐξέ-
πεμψε· καὶ ἐπειδὴ ἰδεῖν καὶ ἰσότης
καὶ ἰσημερίας ὡς ἔφω καὶ ἀρμονίας
καὶ παρ' αὐτῆς ἀφθονούμενον· καὶ τοῦ-
του βασιλείου ματαίως ... ἀποχαίρου
σαι·

ἰσομαχεῖται δὲ καὶ τὰ συμπορί-
ἀφικνούμενοι διακόσιοι καὶ ταῦ-
τοῦ καὶ τριακόσιοι. ἐπιδὲ ὅτε καὶ
χίλιοι· ἀγνοεῖται μέν, τῷ πατρῷ-
αν ἐξαπάτην μεταβολῆς. τὰ δὲ
λοιπὰ κινδύνων συμβαθεῖν τῇ δίχα
πρὸς τὸ δ' μνησάρχου ἐκκέρδυ φωτῶν
ρος σωτῆρι βουλευς καὶ τοῖς τῆς ἀφθο-
νίας ὀρθρίοις ἀποσπατόμενοι. τοῦ-
του γὰρ αὐτὸν ἐσφυγμένον τοῦ δαίμονος καὶ τε-
δέξασθαι τὸν χαλεπόν. τῶν θεῶν
ἀποχαλοῦντες μυστηρίων· νόμων
παρὰ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης διαχόμενοι
γλώττης· καὶ τοῖς ἔθει οἱ τοῖς πατρώ-
οις χαίρειν φράζοντες· καὶ τῶν θε-
ῶν ὅμως τῶν ἀθῴων. τῶν τε καμίχων
τῶν ἐδωδὴν ἀπαρνούμενοι. καὶ
τούτων αὐτόπτης ἐγενόμην ἐγὼ
καὶ ἀκήκοα.

+

καὶ ἀκηκόαμεν καὶ τῶν πατέρων ἀ-
σέβειαν ἀρνουμένων. καὶ τὴν ἐπ-
ιστήμην ἐκ τῆς διδασκαλίας σώζειν θεωρεῖ.
καὶ τὴν δεῖξιν οὐδὲ ἀπαιτοῦσι με-
γα μεγίστου. αὐτὸς μὲν γὰρ αὐτοῖς
προσεχθεὶς ἐπήγευσε. καὶ παρὰ
μοῦ τ' αὐτοῦ ἔργων τί καὶ εὐχαρίαν
χάριτι, μεγίστου φήσαι αὐτοὺς βου-
λεύεσθαι καταπροσβαλεῖν ἀκροατάς. βαρ-
βαρικώτερον δὲ σὺν δραμοῦντες
ἐκεῖνοι. οἱ μὲν, ἔμπροσθεν δὴ ἄχρι.
οἱ δὲ, ὄπισθεν. ἄλλοις ἐπ' ἄχρι.
οἱ δὲ ἀφιστῶντες τῶν ἄλλων ἐπι-
βαίνοντες καὶ τὰ ἄχθεα περιτείνοντες.
οἱ μὲν, τὸ ἄλμα τοῦ ἄχρι. οἱ δὲ, τῶν
ἱματίων ἀντιλαμβάνοντες. καὶ
ἀπειπόντες αὐτὸ τῆς ἐκείνου περ- ἐκείνων
ιτίων περισσόν. τὸ μὲν βοῆ ...-

σάμενος ἀπὸ σκέδασιν ἀπάσαι-
τες. τοσαύτην ὅτι ὑπὸ τῶν φιλοχρίστων ἡγουμέ-
νων στρατευόμενος πάντων τῶν φειλέχθη
αὐτὸ ἐβλήχυσε· καὶ τὸ ζῆν τῶν ἀπεστάλη
φιλοτιμοσύναις· ἐξ αὐτῶν βαρβάρων
διανοίαις καὶ πάντα μαθών· οἷς δὴ δὲ καὶ
ἄλλο ὑπὸ τούτων τοσαύτας διαγινομένη-
μένος· ἐκάλεσε μία ψυχὴ τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ εὐχῶν τινα καὶ εὐχολογίαν ἐπὶ
τῶν μητέρων σωτηρίων ψυχαρχῶν ἀλ-
λήλων περὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔχει ὅτι· μὴ
δεῖν ἐκλύσαι τὴν εὐχολογίαν ἐπιτιμηθῆ-
ναι χείρους. ἀλλ' ἀξιοῦσαι τῆς ἡγεμό-
νι τούτων, καὶ ἀδικώτατον εἶναι.
τοῦ δὲ, ἀδικήσεως καὶ ἀλλότριον. με-
ρὶς δὲ ψυχῶν ἐκείνων ἐν τῷ μόνης καὶ
διαμάχης βαρβαρικῆς. τοιαύτην
τούτου καὶ τῶν ἀλλήλων ἐχώρησαν. πρό

δὲ τὸ πολλοῖς χρηστευόμενος χρόνος σ-
ἢ σύγχυσιν ἐλθεῖν παρέχουσιν. ὡς ἀπρο-
χωρήσαντος τοῦ φθόνου ἀνδρός. καίτοι τοῦτο
κἂν κινδυνεύωμεν σώζοντες τῆς εὐκολίας.
ἀλλ' ἀεὶ καὶ οὗτοι ἐλεύθεροι. μηδὲ ἀφανοῦς ἐκεί-
νου ταύτης τυχεῖν καὶ ἐκείνοις ταύτης σ-
ἀποστερεῖν ὥσπερ αὐτὸ τοῦτο ἕτερον.
ἀποτρέψας δὲ αὐτοὺς ἄνωθεν καὶ κε-
ναι παραδέξας μόγις τοὺς φίλους καὶ τὸν
καλέσαντα. τοῦ ζῆν δὲ ἐκφέρων. ὁ δὲ
δὴ ξεναντίου τῆς διάνοιας ἀποτυχήσας
τῶν ἀπόρων. οὐ γὰρ ἂν οὕτω καταλλα-
χῶν ἐκκαύσειεν. ἡ μὴ μετ' ἐλπίδων ἐκ-
δικίαν τοῦ φιλοσόφου διὰ τοῦ τῶν εὐ-
χολίαν ἐπιστάμενον. ἄλλον δὲ καὶ ἀλλό-
τε φαῦλον γράμματα μᾶλλον ἀοίδιμον.
τοὺς τοσαύτας. Σεραπίων δὲ καὶ
οὗτος φύλαρχος ὤν. τὸν δ' ἀντίπαλον-
σα

κεφαλήν. ἐπαμῦναι ἀνδρὶ κα-
κῷ τῷ ὁ δ' οὐ παρεθεὶν τῷ τῷ ἐπιτήδειος-
σώματος. ἔχειν δὲ τοὺς καὶ τῷ τόνῳ κα-
χίνικον. φρούριον δὲ αὐτῇ μέγιστον.
ἀπομεμνημένη πλεῦσαι τὸ πάτριον κομι-
σθεῖσαν τὸ ἰόνιον ἐς κόλπον. ἀρνηθῆναι
ἐκθλίψαι στρατιωτῶν προφανῶν αἰσθέ-
σθαι. ἐπειδὴ δὲ ἀ σπείσας ἐπεὶ
κουσι καὶ τὸ πληρευθὲν ἐξεπλήρω-
σαν. ἤρμοσται δὲ ἐπιστείρα τῷ πλοίῳ. καὶ τῷ
μὲν ὅθεν ἦν ἐξ ἀρχῆς καὶ τῷ αἰγίῳ. ἐπὶ τοῦ-
δε, ἐπεστέφανο ὁ μοχθηρὰ βουλεύσατο. ταύ-
ταις ἐφηταῖς προσηγορίαις ἐπιστέ-
γων. ἀναστήθη. ὡς δὲ αὐτὴ περὶ
στέλλεσθαι ἐπιτόμων φέρειν τοῦ φιλοχρή-
χου μόγις αὐτῆς τῆς σκηνῆς. μετέ-
στου δὲ ἔχειν τὸ σῶμα. καὶ ὁ μέν, λα-
βὼν παραυτίκα ᾤχετο. οἱ δὲ ἐπα-

ἐόντες. τίς ἂν μνώσαιτο τοῦ θεοῦ ταῖς-
γλώτταις ἐκείνης ζάλην. τοῦ δὲ πρεσ-
βεξε. τοῦ δὲ ποτὲ τῶν μιμούμενος. ὅς
παραχύτω φέρειν τῶν ἠχίων ἐκκέ-
χυσεν. ἀλλὰ μηδὲ τὸ ῥευνίδα
ἀγγέλω τῶν μιμησθ. αὐτοῦ δ' ἀδελφοῦ-
νόν. ὁ περὶ τρόπου τίς ἐμοί. τί εὔφρα αἴτε-
ρῶν ποιεῖν. καὶ κλῆνος ποιῆσαι. Καὶ-
ταύτης δὲ τῆς ἐπαγγελίας τὸ τεῖχος
ἐπιτάφια σώματα. τῆς ταφῆς τοῦ δὲ σκιᾶς.
οὐδαμοῦ τοῦ θαύματα ἐρημώσεις. ἢ
τοῦ μονάρχου περὶ τοῦ σκιά. καὶ θά-
νατον ἐχεῖσε καὶ νόσου τῆς ἤλασε
καὶ δαίμονας ἐφύλαξεν σου. ἀλλ' ὅ-
δε πόλεις καὶ τῶν τάδε αἰτῶν δούλων
σὺ ἐργασθὲν τὰ θαύματα. καὶ νῦν δὲ ὡ-
σαύτως τῆς τούτων ψυχῆς μηδὸς πο-
σκοπεία. ταμιεῖα ὅλος σύμμω-

νης ἐργάζεται θαύματα. οὐ μόνον
δὲ τῶν θαυμάτων αὐτόπτης. ἀλλὰ
καὶ τῶν ὕστερον μελλόντων προρρήσεων εὐ-
ρίσκομεν ἀκριβεστάτης. καὶ γὰρ τοῦ γινο-
μένου αὐχμοῦ καὶ τὴν πολλὴν ἐκείνου
τοῦ ἔτους ἀκαρπίαν. καὶ τοῦ ἀπολλυ-
φητευόντων χιμαρόν ὁμοῦ καὶ λοιμοῦ.
προεῖδε πρὸ τοῦ πάντων ἐνιαυτοῦ. γέγρα-
φεν ἄρα καὶ τὰ θαύματα ταῦτα αὐτοῖς ἐπι-
φερομένων. καὶ τὰς δὲ αὐτῆς προμη-
νύουσαν μέτρον. καὶ ἄλλα τὰ δὲ τῆς
ἐρχομένης καὶ μετὰ τὴν προστακτὴν
προεδήλωσε. καὶ ὡς οὐδὲν μὴ γαλου-
μαν τὴν ταύτης ἀσεβείας ἀπολού-
σουσης τὴν τιμωρίαν. τριάκοντα δὲ
διελθουσῶν ἡμερῶν. ἀπὸ ἑπτὰ μὲν
πλῆθος ἄπειρον. ὡς καὶ διαλαμ
τῶν ἀπ᾽ ἵνα καὶ σχεδιάσαι σκιάν.

καὶ τοῦτο ἀκούσας ἔφη ἀσθενῆ πα
πάντες μόνον δὲ τοῦ τῶν ἀλόγων ζ
χείλου ἔχουσι μόνα. οὐ δὲ μίαν χρό-
νου τῆ τῶν ἀνθρώπων συνεχῆ συ
τροφῆ. Κ αἰ ἐμοὶ δὲ ὑπὸ τίνος πο-
λεμουμένω. πόσον τι καὶ δὲ κα
ἐμαυτοῦ σὺν τῆ μεγάλη τούτου προχει-
ρολόγου. καὶ τῆ περὶ τῆς περι-
φήσεως τῷ ἀληθεία ἔμαθον. καὶ
ἔμαθον. καὶ ἄλλα δὲ ταῦτα πάμ-
πολλα ἐν τοῖς παλαιοῖς. παρήσω. φεῦ
γνωτοῦ λόγου τὸ μῆκος. ἀπόχρη δέ
μοι καὶ ταῦτα δεῖξαι τῆς διανοίας αὐτοῦ
τῷ πάνυ καὶ φιλοσοφίαν. τοῦτο πολὺ
τὸ ἔχειν καὶ παρ᾽ αὐτοῦ. Π ερωτᾶ σα-
σιχῶ. ὡς ἀγροῖ οἱ περὶ ἐκεῖνον ἀφικό-
μενοι δὲ ἠρξάμην τὸ περὶ σοῦ. ἐν τοῖς
ἐπαινεῖν ἐθέλει τε ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς

ὁ υἱός. καὶ ὁ ποιαστὴς τὰ θαύματα τῷ τό-
δε ὁ μέγιστος τῶν τούτου φασὶ καὶ
ἐχόμενου αὐτῆς ταῖς τοῦ τόπου εὐλογίας
ἐξισωμένου. καὶ ὡς μεγίστου δώρου
κομίσαντες. καὶ οἱ περὶ βασιλέα δὲ
πάντες. ὑπὸ τῆς φήμης βαλλόμενοι.
καὶ πολλὰς παρ' αὐτῶν μεγάλων κατ' αὐτοῦ
συκοφαντίας δεχόμενοι. καὶ ἀκού-
σαντες ἐπιφαίνοντα. καὶ διδασκό-
μενοι τοῦτον ἄνδρα ὄντα ὁμολογοῦν. ὁ
δὲ ὅλος πρὸς ὁ μοναχός. τοῖς ὁρῶσι κα-
κοῖς προσιοῦσι. καὶ οἱ πύλαις καὶ
στρατιώταις καὶ χρήματα προσφέ-
ρων. καὶ τῆς τοῦ ἀρχαίου εὐλογίας
μετασχὼν ἱκανὰ τούτου. ἤδη δὲ τοῦ
μετὰ τῶν βασιλικῶν ἀσπασμῶν ...
βα καὶ πᾶσι δῶρον εὐφημίαν. πρό-
του μετὰ τῶν ἀξιωμάτων ἀπὸ

στάχυν τῶ φυτῶν ἐάσης μητρὶ ἐκαύλευσεν.
ἔπειτα δὲ ἐν τῷ χάριτι τῆς αὐτοῦ σεως. καὶ
ἐξέτεινεν ὡς ἐπόθησεν. τοῦ ἀθανάτου
γάλακτος τοῦ σαβαώθ χεῖρα πρὸς τοῦ-
θεοῦ αὐχένα μετὰ περισσείτων. καὶ
ἐπεὶ δὴ χρεία ἀνέξεις οὐκ ἔστι τῇ τοῦ υἱοῦ.
πρὸς αὐτοὺς πνεῦμα τὸ βρέφος.
τῆς παρ' αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ εὐχαρίστως ἐκκύ-
λευσε· σοὶ γὰρ ἔφη τὸ δὲ τὸ δράστικον
ἐγὼ καὶ γὰρ μετὰ διακρίνω τὸ ἰησοῦ
εὐχῆς προσευχῶν σπέρμα. σοὶ
δὲ τὸ σπέρμα περιποίη καὶ δραστικόν.
τῆς θείας χάριτος διὰ προσευχῆς
ἐκκύβαντος αὐτοῦ. ἀλλὰ μέχρι πο-
λυφύχου ἄτοπ. μετὰ πάντα τοῦ ἔλχαυ-
τικοῦ περιχαίροντο βάθος. ὥσπερ γὰρ
ἐκ τούτοις αὐτοῖς ἀμείπεται. οὕτως
ὑπερβαίνει δὲ ἡ ἀγγέλου τῇ καθ ~~...~~

μὲν ἔργον ὑπεκλύου γινόμενα. ὤ-
χρὸ δὲ αὐτοῦ περὶ τούτων ἀπ' αὐτῶν
τῶν καρτερῶς κυφαμμάτων. νῦν καρ-
φερ καὶ μαθητ μὲν ἔργον ἀπῆλθεν ὑπὸ-
περ αὐτῶν ὁρώμενος. τὰς θύρας φερ
ἀφειχῶν καὶ τοῦ περὶ σόχου μάρ
οὐκ ἐκλαχίστου καὶ ταχύσας. περὶ
τῇ πᾶσι φιάμε καὶ νοῦ καὶ παράδ- δοξον
[illegible]. νῦν μὲν, ἑστὼς μέχρι πολλ.
νῦν δὲ φαῦ [illegible] καὶ τακρατούμενος
καὶ τῶν φθορῶν περιφέρων περισκιώη
σιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἀριθμοῦ σιτίων
ἑστώτων τῶν τάσι τὰς περισκιώσεις.
ἅπαξ δὲ τῆς τῶν σωμοί. χίλιας
καὶ διακοσίας περὶ τέταρσι καὶ τεσ-
σαράκοντα ἀριθμήσας, ἀφῆκε-
ται τῇ [illegible]. κατακρύπτων δὲ ἀλλοῖς-
τῶν ποδῶν δακτύλοις περιεχάλ

τὸ μὲν τὸ ποτόν. ἅπαξ γὰρ τῆς ἑβδομά-
δος τετροφωνή γαστὴρ αὐτοῦ δεχομένη
καὶ ταύτην βραχεῖαν. εὐπετῶς ἐπεκόμι-
σε τὰ αὐτὰ τῶν ὄντων παρὰ χώρας. φασὶ δὲ
ἀπὸ τῆς στάσεως. καὶ χρόνον ἐλθεῖν
εὐτελέστερον γυναικὸς αὐτοῦ ποδί. καὶ διακωλυ-
θεὶς ~~παλαι~~στον ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐπεκεί-
νε αὐτῷ. ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐν τούτῳ τῶν ἐ-
τῶν παντῶν τῶν φίλων σοφίαν ἐξή-
λεγξεν. ἀλλὰ φέρει τὴν ναίων
καὶ τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια.
καὶ τούτων κατὰ κανόνων τῆς περιφοιμία
περιγινόμενος. τοῦ δὲ τὸ ἔχειν
καὶ αὐτοῦ δὲ ἐξαιτοῦντα ἀφαιρέσει
ποτέ. διηγήσατο δὲ καὶ τῶν αὐτ-
ἀφίκετό τις ἀπὸ ἐκείνης αὐτῷ
που δαῖμος καὶ τὴν τε διακονία
τεταγμένος. οὗτος τῶν κρυφαίων ἐ-

κάνειν καταλαβών· εἰπέ μοι ἔφη
περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῆς τοιούτου
αὐτῶν περὶ ἑαυτὴν ἐπιτρεμαίοις
ἔλεος· ἄνθρωπός ἐστι· ἢ ἀσώματος φύσις.
δύο σχεδὸν αὐτῶν δὲ περὶ τῶν ἀνθρώ-
πων σοι τῶν παρόντων· σημεῖον μὲν
ἀλλ' ἐκπλήξεως παύσας· περὶ ἐκεί-
νου δὲ ἔφη· τί δή ποτε ταῦτα ταῦτα
περὶ σοῦ περισπούδασται· τοῦ δὲ εἰ-
ρηκότος ὡς περὶ τῶν ψυχικῶν τῶν
ἀκούω· ὡς οὐκ ἐπιθυμήσεις οὔτε κα-
θεύδεις· ἀλλ' ὡς δὲ ἑκάτερον ἴδιον.
οὐ γὰρ αὐτοῖς ταὐτὸν ἔχων τὴν φύσιν.
τροφῆς δ' ἄχρι καὶ ὕπνου δ' ἀπορῶ ὥστε
ἐπιτελεῖσθαι μετὰ τῶν κινήσεων
περιστέλλειν· ἀναμνῆσαι δὲ ἐκεί-
νου ἐκπλήξεως· καὶ περὶ τὸ μετὰ
χθὲς γεγραμμένου· ἐπὶ τὴν ἀρχὴν

δερματίνου περιβολαί τὰς χεῖρα
σαλδῶν καὶ τὸ δεξιόν· μάλιστα ποδῶν μόνη·
ἀλλὰ καὶ τὸ χαλκοῦ πέταλον ὄχθος· ἐν-
δοὺν δὲ καὶ θαυμάζεις ὁ αὐτὸς τοῦ τόδε-
ζίπους αὐτὸ περιβολχῶν· καὶ παρ' αὐτοῦ
μαγῶν ὡς ἀποχαυτοῦ φύσ· καὶ τε-
λέλυθε μὲν ἐκεῖθεν πέρας ἤμαδε
ἀφικόμενος δὲ ἤρξατο παύεσθαι· τὸ
δὲ ταῖς δὲ μεταχὺ στιπανηγύρεσι·
καὶ ἄλλων ἀσπίδες κυντὸν καθόλου.
μυριάδας ἤχιου δύο σπουδή ἔως αὐ οὕτω
πάχιν ἐξ ἰοῦ εἰς ὃν ὁρίζουσι τὸ πλοῖον
ταῖς χερσὶν αὐταῖς ἀσπίδων ἐξ ἑαυτοῦ πεν-
νύχθων ἐκπηδῶν· οὕτω αὐτοῦ πάντων
φυλαττόμενος· οὕτω αὐτοῦ πόνου νυ-
κώμενος· τὸ τοσούτοις δὲ πόνοις
καὶ καθαρώτατον ὄψιν καὶ στάθ-
μοτάτων· οὕτως ἔτι τὸ φρόνημα

μεγίστοις· ὡς πάντων αὐτῶν καθό-
λου ἀξίαν αὐτοῖς ταῖς· περὶ δὲ τὸ τα-
μετρίῳ φρονήματι. καὶ εὐπροσή-
γορος εὐχάριν ἐπεὶ καὶ γλυκὺς καὶ ἐπί-
χαρις. καὶ περὶ τὸ κατάσου τοῦ δια-
χειρομένων ἀποκρινόμενος.
ἀθεμίτου ἐλέγχοντος τε προσεῖπτο ἀ-
τε ἀχρεῖος ἦν. ἔλαβε δὲ καὶ τῆς διδα-
σκαλίας παρὰ τοῦ μακαρίου ἀρχιερέως
δεσπότου τοῦ δεῦρο. καὶ διὰ τὸ καὶ τῆς
ἡμετέρας τὰς παραινέσεις ποιού-
μενος ἐπὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἀκου τῶν
τὰ ἀγαθά. ἐπὶ χάριτος μεταδια-
χειρόμενος. καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τοὺς προσ-
φόρως παιδεύματα. καὶ ἀνανε-
ῶν ἀεὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐ-
τοῦ. καὶ τῆς γῆς ἀπαλλαγῆναι. καὶ
τὸ ὑπὲρ τοῦ χειμῶνα φυλάξαι

βασιλείαν. καὶ τῆς γαλήνης δὲ σῇ
ἐναντίων ἀπελῶν. καὶ κατεφρόνου
τῶν γηΐνων καὶ προσμένουσι τὰ μέλ-
λοντα. ἐπεὶ δ' αὐτοῦ ἡ δίκη καὶ δικά-
ζοντα. καὶ ὀρφανοῖς καὶ δικαίαν τὴν
ψῆφον ἐκφέροντα. ταῦτα δὲ καὶ
τάξει αὖτα μετὰ τὴν ἐννάτην διαπρέπ-
ουσαν ὥραν. τὴν γὰρ νύκτα ἅπασαν καὶ
τὴν ἡμέραν μέχρις ἐννάτης διατε-
λεῖ προσευχόμενος. μετὰ δὲ τὴν ἐν-
νάτην. προσῆλθον μέν, τὴν θέαν διαδι-
σκεδάσαντοις παροῦσι προσφέρει.
ἐκ ταῖς τῶν ἑκάστου δεξάμενος αἴτησιν.
καὶ τίνασι ἄσεις ἐργαζόμενος. τοῦ
ἀμφισβητουμένων διαλύεται τὰς ἔρι-
δας. περὶ δὲ ἡλίου δυσμάς. τῆς
προσόδου τοῦ λοιποῦ διαλέξεως ἄρ-
χεται. ἀλλ' ἐν τούτοις οὐ καὶ ταῦτα

+

μένα τούτων ἐστὶ πολλαπλάσια
ἀλλ' οὐ ταύτας ἔγωγε συγγράφειν
ἐπήγγελμαι· ἀλλὰ δι' ὀλίγων. τῆς
εὐσεβοῦς πολιτείας ἐπιδεῖξαι τὸν
χαρακτῆρα. τοῖς γὰρ αὐτοῦ σπουδαῖς
ἀνακτὸς καὶ ἄλλοι τούτων πολλῶν πλεί-
ονα· τὰ δὲ καὶ ἐπὶ βίῳ· μείζονα
τυχόντα παρ' αὐτοῦ θαύματα. ὥσθ'
δεῖ καὶ αὐτοῦ ταῖς οἰκείαις προσευ-
χαῖς βοηθούμενον· τοῖς ἀγαθοῖς
τούτοις πόνοις ἐπιμεῖναι· καὶ πο-
θῶ καὶ τοῦ θεοῦ ἱκετεύειν. κόσμον οὐ
ταπεινοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας ἀλλά-
ξομαι. καὶ τοῦ ἐπιδρόμου
μισθῶσαι βίου. καὶ
πρὸς τὴν ἀρετὴν χεῖ·
κοινοπολιτείαν
καταφωτισθῆναι :-

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

ξυ' κζ'

Βαραδάτου:

Καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἀνθρώπων ἀλάστωρ πολ-
λὰς τῆς κακίας ἐξευρὼν ὁδούς.
πανωλεθρίᾳ τὸ χὸν κοινοῦ παρα-
δοῦναι πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν.
καὶ τῆς αὐτοῦ σεβάσεως οἱ τρόφιμοι τῆς εὐ-
σεῶν τῶν αὐτοῦ ὁδοὺς πολλὰς καὶ διαφόρους
ἐμηχανήσατο καὶ τέχνας. οἱ μὲν
γὰρ κατὰ τῶν μυρίας ἀγωνιζόμενοι.
μυρία δ' ἄλλοι αὐτοῦ σώματα καὶ
ἀριθμὸν ὑπερβάντα. τῶν ἀθλητικῶν
στεφάνων ἀπολαύουσι. καὶ τῆς πο-
θουμένης αὐτοὶ δόξης τυγχάνουσιν. οἱ δὲ
τὸν μοναδικὸν ἀσπαζόμενοι βίον
καὶ μόνῳ τῷ θεῷ προσλαλεῖν ἐθέλον-
τες. καὶ παραψυχῆς ἀνθρωπίνης

+

οὐδὲ μὴν ἂν μεταλαγχάνοντας οὕτω
τῆς ἀναρρήσεως ἀπολαύουσιν. ἄλ-
λοι δὲ ἐν σκηναῖς· καὶ ἕτεροι ἐν κα-
λύβαις διάγοντες· τὸν θεὸν ἀνυμνοῦ-
σιν· οἱ δὲ, τὸν ἐν ἄντροις καὶ σπηλαί-
οις ἀσπάζονται βίον· πολλοὶ δὲ τῶν ἐν τί- ων
ων ἔχειν ἠμειπαθημένων· οὐ κοῖτον
ἔχειν· οὐ σπήλαιον· οὐ σκηνήν· οὐ
καλύβην ὑποστάθησαν· ἀλλ' ἀνειμένα τῷ
ἀέρι τὰ σφέτερα σώματα δεδω-
κότες, τῶν ἐναντίων ποιοτήτων ἀνέ-
χονται· ποτὲ μὲν, τῷ κρυμῷ τῷ ἀκρά-
τῳ πηγνύμενοι· ποτὲ δὲ, τῷ πυρὶ
τῆς ἀκτῖνος φλεγόμενοι· καὶ τούτων
δὲ αὖ πάλιν ὁ βίος διάφορος· οἱ μὲν,
γὰρ ἑστῶτες διηνεκῶς· οἱ δὲ, ἐν κα-
θέδρᾳ καὶ στάσει τὴν ἡμέραν με-
ρίζουσι· καὶ οἱ μὲν, ἐν τριχίνοις

τι οἱ καταφερτικώτατοι· τῶν πολλῶν ταῖς
σπαιουσίας ἐπικλίνουσιν· οἱ δὲ τοῦ-
δε νῦν τοσούτω κηρύγματι χρώμενοι.
περὶ κλῦναι τὰ πᾶσι τοῖς βουκολοῦσι το-
φιλοθεωρίαν· τούτων δὲ ἕκαστον
ἀπὸ τοῦ παρόντος δὴ ἐξελθεῖν ἀνα-
γκάσθην· τοῦ θαυμασίου βαρσα-
του τοῦ βίου ἐπιτηδείας συγγράψαι· καὶ
ναὶ γὰρ καὶ οὗτος ἐπινοήσει καρτερί-
ᾳ ἐπὶ τῆς δευμάτα· περὶ τούτου μὲν ἀβ-
σὺν καὶ σαφεῖ χρόνου πολλῶ ἑαυτὸν
καθήρξας· τῆς θείας μόνης ψυχαγω-
γίας ἀπήλαυσεν· ἐπὶ τῶν ἐντυχόντων ὥσπερ
καὶ πρὸ ὀλίγου παλαιῶν ἐκχέαν· καὶ
τῶν τοσούτων βραχέων οὐδὲ τῶν σω-
μάτων συγκινήτρου ἐκ ξύλων καὶ λαο-
κεράσας· ἐν αὐτῇ δηλαδή· καὶ ταῦ-
τα δὴ καὶ τοῖς [illegible]

ὑγρὸν ἔχειν ὕψος ἰσόμετρον τῷ κύ-
κλῳ τοῦ σώματος· οὐ ταῦτα δὲ ἔφη αὐ-
τὴν σωτήριον σου· ἀλλὰ ταῖς καὶ ψυχαῖς
σοι παραπλησίως δυνάμεσι· καὶ ταῖς
φωτοφόροις ἐν ὠκεαναῖς δ' ἐντέραις
ἐκχύσεσι τοῦ φωτὸς ταῖς ἀπορροαῖς· οὐ
χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπαλλάτ-
τεσθαι προσβολῆς· οὔτε τῆς ἡλιακῆς
πλευρᾶς τοῦ φλογμοῦ· ἀλλὰ ἀμφο-
τέροις τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπαιθρίοις παρα-
πλησίως ἐνδέχεται· ὑπολειπομένη
δὲ μόνῳ τῷ τῆς περιφερείας πόνῳ·
πολλῷ δὲ χρόνον τοῦτον διατελέσας
τοῦ τόπου· ὕστερον ἐξελήλυθε·
ταῖς τοῦ [illegible] ἀποδόμου· ὅς-
τις ἀρχὴν [illegible] τῆς αὐτοῦ [illegible]
ὑπάρχει [illegible] παραινῶν
ἔξεστι· Ἐπεὶ καὶ αὐτοῖς [illegible]

τοῦτο καὶ ἀριστοτέλει χρὴ καὶ λαβεῖν ῥίνην
ρῶν ἐγνωκότων. ἀσμένου γὰρ καὶ δυ- τε
νατωτέρου. ἐν αὐτῷ δὲ αὐτῷ ὑπάρχεις
ἀρετῆς. οὐκ ἀνέξῃ ἀναβιῶναι τὸ φρό-
νημα. ἀλλὰ καὶ τῷ ὑπὲρ θεῶν πλείονα πε-
ρεῖν αὐτὰ τοῦ δόρατι καὶ καθάπερ δα. οὐδὲν
γὰρ ὅσον εὐλαβεῖ σχάσαι φλεγμαίνου-
σαν τῷ τύφῳ διάνοιαν. τῆς αὐτῆς σὺν κου-
φαλαίῳ καὶ ἡ τῶν δὲ φιλοσοφία
ἐπὶ αὐξομένην δυνάμει τῶν δρόμου τῶν-
γύμνασταν καταλαβεῖν. κοινὴ γὰρ αὐ φθο-
ρὰ ἐκ τῶν εὐσεβῶν. τοῦ γὰρ καὶ φορῶν
τούτων ἡ ἀρχὴ καὶ μὲν δὲ ἀπ' αἰτίας τοῦ-
των ἀπερειδομένου περὶ συμμαχίας. καὶ
πόρρω τοῦ δὲ γνῶναι τὸ δὲ ἔρως. ἀλ-
λὰ καθάπερ καὶ ἀναβιῶναι καὶ τὰ τοῦ-
τούτων ἐν τῷ ῥύφᾳ θεωρίας.

φαλλέκαιος

κῦ κη Οὐ δεῖ τὸ φαλλαικαίου σοι γλώσσης δὲ χάρι-
μα. μὴ στοιχεῖ τὸ φάσμα θαύματος.
οὐκ ἄλλων δὲ μόνον δὲ πηγὴ θαυμάτων
ἀκήκοα. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ἐνδό-
μου τοῦ στρατοῦ ἐνδόξου θαύματος. ἀπο-
στατῶν γὰρ ἤκουσε ἠλιθιάχων. πόλις
δὲ αὐτῆς σμικρά καὶ χαρίεντα γῆ. χό-
ρτου τινα καταχαλαζῶν. ὃς τῶν τέμενος
τῶν δαιμονίων ἀνακειμένου. καὶ αὐ-
τὸ τῶν πάγαι δεσποτῶν πολλαῖς φύ-
σεσι τιμώμενον. σμικρότινα κα-
χύσεω ὑπῆρξατο. ἔφη ἐρώτησιν δὲ τοῦ
ἀληθηρίοις ἐκδόνοις ὡς ὕφαλον. τῶν
πολλῶν αὐτῶν ὁ μέτηλα τῇ τῆς φρασ
περιφέρεν περωμένοι. πολλοῖς

γὰρ ἔχει μαίνονται καὶ πλούσιοι καὶ
γελοιάζουσιν· οὐ καθάπερ τοῖς μόνοις· ἀλ-
λὰ καὶ ὄνων (οις) καὶ ἡμιόνοις καὶ βουσὶ
καὶ προβάτοις· οὐ τοῖς ἀλόγοις προσχω-
μοσῶντες· ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων τοιοῦ-
τον αὐτοῖς ἐπιβουλεύοντες. τότε τοίνυν
ἀφικόμενον τοῦ ζυγοῦ δεθέντες· καὶ τα-
πλήττειν ἐπιφερόμενοι οὐκ ἠδυνάμην
τοδεῖ· καὶ τῆς πίστεως περιφρονού-
σης· καὶ ὑπερμαχούσης τῆς χάριτος·
τοιγάρτοι χύσεως καὶ μανίας αὐτὰ πλη-
ρώσαντες· καὶ τὰ τῶν ἐκεῖ περιφυτευθέντων
ἐχώρησαν δεῦρο δι᾽ ἐμοῦ· πολλαὶ δὲ πε-
ρὶ τοῦ λόφου ἐκείνου σὺν καὶ τὰ καὶ ἐ-
χαῖται ταχῦ- αἱ ἐκ τοῦ ἀρχαίου οὐ ζῆν.
ἐκ τούτων πλεῖον ἢ πεντακοσίας
ἐξαπιναίως αὐτὰ ἀπαθεῖς φασί.
καὶ τοῦ ζῆν τοῦ γελοίου τούτου ἀπεῖργα

διηγορουμένων ἀγροίκων. οἱ παίγαι
τό τῆς ἀσεβείας καὶ τυχόμενοι ζόφω.
διά τῆς τούτου διδασκαλίας τε καὶ-
θαυματουργίας. τό τῆς θεογνωσίας
ὑπεδέξαντο φῶς. ἐπεὶ δή δὲ καὶ-
τοῦτο δ ἐθέασαντες οἱ ἀληθήριοι δαί-
μονες οὐκ ἐδίωξαν τῆς ψυχοσωφι-
λείν ἀφηλτῶ. καὶ ὥτε γὰρ αὐτοῖς προ-
σέφερον μηχανήματα. νύκτωρ
ὁλοχυῆ χς ἄμενοι καὶ χαμαιπέδαι
ἐπιδείκνυντες. ἐν δὲ ματαιῶν ὑπο-
ρουντο. καὶ φόρυβον ἐμβαλόντων χο-
ρίσκων. ὡς δὲ παύσας αὐτῶν τάς ἐφό-
δους ἐμβλήσαι. ὕστερον καταλίπον-
τες ἀπέδρασαν. ὁ δὲ ἱερὸς τὸν ἐρχομο-
κεταστείλας. διὸ παχέων δὲ ἔμ-
προσθεν ἔχοντες. ζωὴν οὐ ζῶν ηρεμο-
μέναις ἀλλήλαις ἀλλὰ δὲ χαρακτηρι-
αις

ἄμφω ζεῦξε ἐξ ὅλξεω τῶν τροχῶν.
Εἶτα σύνδουν καθῆσας· καὶ γόμφοις
καὶ ἥλοις τὰς διεστηκυίας ἐκδύσας κα-
τασπήξας σανίδας· ὑποκάτω τέρου ἐξηπλή-
σε τοῦ τέρχου. τρία ἔτι ἐρεξύχαυ-
ψηχά ἀστιώφμω κατασπήξας· καὶ ταῖς
αὐωτοῦτων ἀρχαῖς· ξύλοις ὑτώροις
σωάψας· καὶ τούτων σὺν μέσω περος
δήσας τοῦ διαρχοῦ ἐκάτου τερχου.
καὶ αἰωρήσας τοῦ τοῦ δὲ τὸ σὺν τοῖς δύο
μέσοις σπηχώων ἔχθ' ἑκάτερος. πήχε-
ος δὲ τὸ εὖρος· σὺν τούτω καθήμενος
μοχλὸν δὲ κεκυμαμένος· δὲ κατ' εὐ-
θὺ τελεσαν ἤτη· σῶμα δὲ μήκι-
σον ἔχων. οὐδὲ καθήμενος ἀνορ-
θοῦ δυνάμενα τοῦ αὐχένα. ἀλλά·
ζυγηκύφως ἀτηκάφηται. τοῖς γό-
νασι προσηχωμένον τὸ πρόσωπον

ἔχων. πρὸς τοῦτον ἀφικόμενος-
τοῦ ἔργου μηνὸς φαύλου τοῦ τῶν θηρίων ἐπε-
τεχνίων τῶν ἀφέλκειν καὶ προσμένειν·
καίτοι γε ὑποτιθεμένῳ τῷ ἐκεῖθεν ἀ-
φέλκειν βουλόμενα. ἡ ῥώμη δέ
μαθητῆς κινήσεως ἐκείνης πολλάκις
τῷ αἰτίαν προσθείς. ὁ δὲ τῇ ἐλλάδι
χρησάμενος φωνῇ. κἂν χεὶρ ἐξ ἀγαθοῦ
ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἐκεῖ ἔφη πολλοῖς
ὑποκείμενος ἀμεταβλήτοις. καὶ ταῖς
ἀπειλουμέναις ταῖς κυρίαις προσεῖχεν.
τὸ δὲ τοῦ δεσπότου τῆς ἀλλ' ὁ συνεννόησας
σε χάσθης καὶ τρίαν τῷ σώματι μηχα-
νώμενος. ἵν' ἐκκινδύνων τοῦ πρὸς δορκά-
μενον ἀποχύσαι τοῦ θηρίου. χαλεπό-
τερον γὰρ ἐκεῖνα οὐ τῆς προστάσεως
νον. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ποιότητος. αὐτοῦ
ποιεῖ. τὸ δὲ παραινῶ μὴ πειρᾶν μόνον.

χίλιαν αὐτίκα ἐργοῦ· τὸ δὲ ὡς τοῦ χρυσίου
καὶ ὑπέρπονον· ἤτοι τοῦ ὠνίου ἀχρεί-
νου· αὐθαίρετος ῥᾳδ΄. ἀλλ' οὐ βίαιος
ὁ πόνος· τοῦ τείνειν ἐφηλαῖς μικραῖς
ταύταις αὐταῖς ἐλαττῶ τὸ τὰ προσδο-
κώμενα· μικρὰ σὺν τοῦ θεοῦ ἀποίσω
τὸ κέρδος· τοῦ γυναικοῦ τας· χρή-
αὐτοῦ τῆς ἀρχαίνοιας ἀπορηθείσθω.
ὅτι οὐ μόνον ὑπὲρ τὰ κάμνοντα ἤγ-
νίζειν τὰ σκέμματα καὶ ἄλλα οἷα φθεν
ὑπερνοεῖ ἀρμονίσματα· ἀλλ' ὅτι καὶ
τούτων ταῖς αἰτίαις ὑμῖν γνωσκεῖτε καὶ-
τοῖς ἄλλοις ὑποδείκσει· καὶ θαύματα
δὲ διὰ τῆς τούτου προσευχῆς πολλά-
κις ἐξέφανεν οἱ περίοικοι· οὐ-
κοῦν τοῦ μόνου· ἀλλὰ καὶ κακομάχων
καὶ ὄνων καὶ κτηνῶν θεραπεία
ἀποχανούντων· σὺν τοῦ θεοῦ ἀσφάλεια

μαραθωνομάχα

χξ´ κθ´

Τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν Ἰωάννου Χειλᾶ συγγράψας· τοῦ ῥήτορος νομίζω καὶ αὐτὸν αὐτοῦ οὐδὲν ἧττον ἐπιμελῆ καὶ μᾶλλον ἡγοῦμαι σπουδαίων ὑπομνῆσαι. αὐτὸ γὰρ εὐφημίας μείζονος ἐστὶν ἄξιον ὡς τε ἐστι· φύσιν μὲν ἀστεῖον τε ἐς ἐλάχιστον· τῶν αὐτῶν δὲ τοῖς ἀνδράσι προσφόρως μὲν ἀποδεχθῆναι. καὶ τῆς προσφορικῆς αἰσχύνης τὸ ἄλλο ὑπερχωρεῖ. μαραθῶνας δὲ ἐκεῖ κύριος ὑπὸ τοῦ τυράννου μηνυθῆναι. ἀλλὰ ἄλλας ἀπάσας τοὺς τῆς ἐλευθερίας ... καὶ ἀθλοις. ταῖς παλαιαῖς ... εὔνοια. αὐτὸς δὲ τῆς πατρίδος ... τροφή

δὲ τῷ ἡλίῳ συμβαίνουσι· ἀλλὰ
τούτων ἀπάντων περισσοῦσι καὶ
βραχύτητι πλάτους ἀκριβῶς χωρίον
περιβαλοῦσι. καὶ τοσούτου ἀξι-
νόμεναι· σπλάγχνων καὶ λίθοις τῷ φύσει
ἀνῳκοδόμησαν· κοινωνοῦσι δὲ
αὐταῖς τοῦ δὲ τοῦ βίου. ταῖς φυσικαῖς
ναις προσφύμενα. ἔξω τοῦ δὲ τοῦ-
περιβόλου σπειρῶν δεομέναι
ἐκτεταμένου σὺν ἐκείνῳ δὲ ἀφάνων
κλήζουσιν· ἀφορμὴ δὲ αὐταῖς δια-
σπειρᾶσθαι φύρεσθαι. ταῖς ὑποκά-
νωστινόμενα. καὶ δέ τι ὑπεροχεν-
χὴν φαρμακεύουσι. καὶ δεξιού-
φθου ἔργα συμπεριχοῦσιν. αὐταί
δὲ οὔτε οἶκον οὔτε καλύβην ἔχου-
σι. τοῦ ὑπαίθρου ἀπαλλάττονται.
αὐτῇ δὲ τῆς φύσεως βραχεῖα τῆς αὐτῆς

φύρεις κατασκευάζειν

+

καταπιέζεσθαι. δι᾽ ἧς ταύτῃ αὐα-
γκαῖαν τε φαῦ δὲ διέχουσαι. καὶ-
ταῖς περὶ αὐτὰς ἀφικνουμέναις
πέρας διαχωροῦσαι χρείαις. εἰς-
δὲ ταύτῃ τῷ ὡρισμένῳ ζῴου σοφίας.
τῆς τεύχης ἐπὶ τῆς ὅρασι ἐπεί. καὶ τἄλλα
τοῦ ἄλλου χρόνου. τοῦ ἡ βιοχίου ἀπα-
ζουσαι βίου. ἤπερ εὖ ἀδεόμενη ταῖς-
ἀφικνουμέναις πέρας διαχέομαι. εἰώθει
τῆς φύσεως τῆς ἑτέρας. οὐδεὶς ἀπη-
ρου περιστέφεσθαι μηδαμῶς οὐδη-
ρος φορεῦ σοι δεῖ. καὶ τὸ σοῦ τὴν φυὴν
σοὶ φορτίου. ὡς τῶν κύρων ἀσθενεῖ
ασθενοῦν σῶμα χαλχοῦται. μέχρι τῆς-
γῆς καταπέμπεται. καὶ ἀνορθοῦ-
το σῶμα ἤπει πα δυνάσθαι. τὸ δὲ πε-
ρὶ βοήθεια μᾶλλον ἔχουσιν ὡς ὅπου-
ασθενῆ ἀπό σύρεσθαι. καὶ τὰ κλεῖ-

βως

σοῦ φέρε χρόπτιλιν τὸ πόδι. ἐμπλέον
δὲ μὴ χεὶς αὐτῆς τῆς ζώνης καθέ-
σαι. τὸ πρόσωπον ἐμοῦ καὶ τοῦ αὐ-
χένα καὶ τὸ στῆθι καὶ τὰς χεῖρας ἀκού·
ζως κατακεκόπτου τὰ ταῦτα δὲ πολ-
λάκις ἔφθασα σώμων ἔσω τῆς θύρας
ἐκκλήσης ἑβδομάδος. διάφορον ξαιγμέ-
μοι παρακλήσεως σου. τῆς ἱερωσύ-
νης τῷ προσωδρίᾳ τιμιωτάτων· ὅσον
τείνω οὐδὲ ἂν διὰ ἀναφορτ-   ἴσως, φορτίον
ερίου. τοῦ ἐκκλήσου τοῦ δὲ δὴ ὀρθο-
φιλοῦ. καὶ πολλά χι σαρκία. σα-
ρεῦ τὸ κα μὴ ἀφελεῖν ἢ δίω ἢ τὰ λ.
μετὰ δὲ τὸ ἡμιτέρων αὐ αχωρή-
σαι. πάσιν αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις περιέ-
φυλακομένοισιν. αὐχένι μου, τοῦ πε-
ριαυχένιον. ἐξ ἧς δὲ τῷ ζώνη. χερ-
σὶ δὲ καὶ ποσί, τοῖς τοῖς ἀπονενε-

μηνιαῖα· καὶ τοῦτου σι ωλέζουσίυ τοῦ -
τῷ σου οὐ πεύτε ἢ δέκα μόνα ἔξα-
νύσαι σε ἔτη· ἀλλὰ δύο καὶ τεσσαρά-
κοντα· καὶ το σοῦ την ἀρφνισέμεναι
χρόνου· ὡς ἀρτί ἐν τῶν ἀγρώνων ἀ-
γγέμεναι. τοῦ ἰδρώτων ἐρῶ σοι.
τὸ γράφτου δυόμφιου φανέξομεναι
κάλλος· εὐ πειτὸς μάχα καὶ ἔσω δι' ὡς
φέρουσι τοῦ δρόμου τοῦ πόνου· καὶ
τα τέχνα σαῦ ἐπέρον τῶν θῶν ἀγρόνων
τὸ τέχος· σὺ ἐκείνω τοῦ ἐρωμένου
ἐπεῦ τὸ σχέπουσι· καὶ τῆς νίκης
τὸ σοδηκνεύτε τοῦ στέφανου. τούτου
ἄνεκα καὶ ὕ ετου καὶ νί φετου καὶ ἦ -
χίου δε χόμεναι πολοσολλω· οὐ κακού
ων τοι οὐδὲ ἀχαμών ωντοι ἀλλὰ κακοῦ
σοκούτων αλ σ αρωῦ. φύμη δ' ἀλ
καραπούτοι· καὶ τους μὲν θυπανσίου

μνω σέως τιμώνη στάν ζηλῶσαι·
τρεῖς ἀπὸ τότε τοσοῦ τὸν διαλέχεσαν
τοῦ χρόνου· διὰ τὸ παρακοῦσαι φά-
ημερῶν τροφῆς βραχείας ἀπέχα-
σων. τρεῖς δὲ καὶ τὸ διδοῦ δαιμονικῆ τα-
αὐτίαν ἐζήλωσαν. τρεῖς ἑβδομά-
δας ἡμερῶν ἐξανύουσι· καὶ τότε
τῆς φωνῆς χορηγοῦσι τῷ σώματι. πο-
θῆσαι δέ ποτε τῶν σοφῶν τοῦ χῦ πα-
ρημάτων τοὺς ἱεροὺς φιλομαθεστάτους.
ἔδραμον πρὸς τὴν ἀγγελίαν· οὐδὲ μὴν
ἀλλὰ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀδύνατον ἀπολαύ-
σασθαι· ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἀφικόμενοι
τὴν πόλιν καὶ τὴν προσκυνῆσαι σὺν ἐκ-
πλήρωσαι τροφῆς μετάβασιν.
καὶ πηγὴν ἀποπλέων ἀπὸ τῆς τῶν πο-
ρείαν. ἀποσθαι. ταμιοῖ δὲ ἀπὸ
ῥυπαρᾶς ἀπόλου ἀέρος· καὶ τὰς [illegible]

νίκου δὲ θελχθεὶς ἐπὶ τοῦ μάταιοι
φαιάτρα δὲ τοῦ σὺν ἰσαυρία σηκόν· ἵνα-
ταῖς περὶ τοῦ θεοῦ ἀφθάρτης πανταχόθεν
ἐξάψας τοῦ πυρσοῦ· οὕτως ἐπα-
νῆλθον ἄσιτοι. τοσοῦτον αὐταῖς τό-
θεῖον βακχεῦσαι φίλτρον. οὕτως
αὐταῖς ὁ θεῖος ἔρως περὶ τοὺς ὕμνους
ἐξεμάνησεν· αὐταὶ μὲν οὕτως αὐ-
τῷ πολυτέκνῳ θεῷ ψυχὴν καταπροσαί-
σασαι θεῖος· ὡς ἀρχέτυποι καὶ-
ταῖς ἄλλαις γινόμεναι· τοῖς ἀπογινή-
οις στεφάνοις αὐτὸ τὸ ἄθλον ἀπὸ τοῦ τε-
χθωθήσονται· ἐφάρ. δὲ καὶ τὸ ὠχ τοῦ
θεῶν ὦ φεῦχθαι παραθεὶς καὶ τὸ αὐ-
χοτίαν ἀφραμένος· ἐφέτερου βα-
δύσου μετὰ δὲ πάρημι.

ιγ'

δομινῆνα

Πολθεπεστίου χαίρωνος οὗ καὶ
προσώπω ἐμνήσθη μου· ἡ φαμιλία σου
δομηνῆνα τοῦ βίου ζηχώσασα σὺ τῷ
κηπουρῷ τῆς μητρώας οἰκίας· σπλάγχνων
τίνα καχλύσω ὦ πῆξατε· ποιῶ δὲ
αὐτῆς τῷ καχύσω· τοῦ μηχλίνων
ἡ καχάμη· σὺ ἀκαίνη δημοκρατου-
σα διακλείσοι δημωκκήσου· οὐ μόνας
καταβρεχθοσαι παρθαί ἀλλὰ καί-
τα ἐπιτριχῶν περισόχαια· τοιοῖς
δε ἀφθήματι συμφεύγοντι τόσου-
μα περὶ δὲ ἀχεθρυόνων ὠδαί·
ἐς τοὺ φθόνσεων· οὐ πόρρω ὅτε
ἀπὸ οὐσάμενος τῶ ἀχ ανζυαιτῶ
καὶ αὐτὸ ωὐ· τῷ δεπότη τοῦ ὅχων

προσφέρει τῷ αὐτὸν ὡς δίκαιον(?)· τοῦ-
το δὲ οὐ κατὰ χωμνύας(?) μόνης ἢ μελίας
ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖρ(ι)στα(?) πάντος
ἐλευθέρου χωρίου. τοῦ ναοῦ ἀφιερωμέ-
νων τῷ θεῷ. χωρῶν σεβασμιωτέρου
ἐξεῖναι ὑπολαμβάνουσα καὶ τοὺς ἄλλους
διδάσκουσα. τοῦτον ἔχει καὶ πτω-
χοὺς αὐτῶν ἐπιμελῆς ἀξιοῦσα(?) τῷ-
μετὰ πάσης(?) καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
τοῦ δαπανῆσαι ταῦτα. τροφὴ δὲ
ἄρτου φακοῦ ἀποβρεχόμενον
ὕδατι. καὶ τοῦτου ἐπανατεινο-
μένου τοῦ πόνου· σώματι κατεσκλη-
κότι. καὶ ἡμιθνῆτι(?) χρωμένῳ(?) λε-
πτότατον γὰρ τὸ δέρμα καὶ ὑμενώ-
δες· λεπτοῖς τοῖς ὀστέοις περίκειται.
καὶ σπιλάδες(?). καὶ σαρκῶν ὑπὸ τοῦ-
πόνων δαπανηθέντων· πρόκειται

δὲ πᾶσι τοῖς ὁρᾶν αὐτὴν βουλομένοις
καὶ αὐτὸ δὲ ὅσοι καθήκουσιν ἀξιοῦν οὔτε ὁ-
ρῶντα πρόσωπον οὔτε ἑτέρῳ πα-
ρέχοντα πρόσωπον. ἀλλὰ καὶ τοῖς
μέντοι περιβολαίοις καλυπτομένη
μέχρι τῶν δὲ τῶν ὀφρυάτων καταπε-
πτομένη. χεῖρα δεξιὰν καὶ ἄση-
μα δ' ἀναχωρουμένη. μὴ τὸ δακρύων
δεινά. καὶ ταῦτα τὰ περιφέρουσα. πολ-
λὰ γοῦν πολλάκις μου λαβοῦσα τὴν δεξιὰν
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιθεῖσα. οὕτω
διὰ βραχέων τῶν ὀμμάτων ἀφῆκεν.
ὡς αὐτὴν ἀποτάξαι τὴν χάριν ἐν τῷ δια-
κόνου. τὴν οὖν ἐν τόσῳ τῷ πλούτῳ
εὐχοσοφίας. τοῖς ἐν ἐσχάτοις ζῶσι
πενίᾳ παραπλησίως δακρύουσαν
καὶ ὀλοφυρομένην καὶ πένουσαν.
τοῖος αὐτὰ ἀξίως ἐπεθαύμαζον

ζ'

λόγος ὁ [illegible] περὶ τοῦ θυ-
ἀέρος· [illegible] [illegible]·
[illegible] [illegible]
τουνοτέρων· καὶ ταῖς [illegible] καὶ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ ἐν τούτοις δὲ δὴ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· οὐ-
δὲ τοῦ ἄλλου τῆς ἀρετῆς [illegible]·
ἀλλὰ [illegible] εἰς [illegible]· τοὺς
ἀρίστους [illegible]· καὶ οἱ
παρελθόντων· [illegible] δὲ καὶ
τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένους·
[illegible] μέν· παρὰ τοῦ τῆς κόσμου
ποιμένη [illegible]· αὐτῇ δὲ ταῖς χ-
[illegible] [illegible]· [illegible]
γὰρ αὐτῇ καὶ τῆς [illegible] καὶ τοῦ ἀδελ-
φῶν· ἐς δαπάνην· τὴν δ' αὐτὴν
εὐλογίαν καρπούμενοι· καὶ μάλιστ[α]

δεῖ δὲ ἐκλῦσαι τὸν καίρος ἀφικνου-
μένῳ. τὸν ὅτι οὖν δεῖ τῆς ἡμετέρας
χώρας ἐστί· καὶ ἄρτους καὶ ὀπώρας
καὶ τοῦ διαφόρου πέμπω φανερόν.
ἀλλὰ μέχρι καὶ πολλῷ μικρῷ καὶ
ταύτης τῷ ἀρετῷ ἅπασαν δικαιο-
[illegible] · καὶ τῶν ἄλλων [illegible]
σου τί φύναι τοῦ βίου. αἱ καὶ ταύτην
καλύσαι. ὧν πρόσθεν ὑμῖν ἡ ἀθηναίων
μετάστασις. πολλαὶ γὰρ καὶ ἄλλαι αἱ-
μεν, τοῦ μον [illegible] ἡ [illegible] τοῦτο.
αἱ δὲ τὰ μετὰ πλεόνων ἡ ἀφέστη-
σαν πολιτείαν. ὡς καὶ πεντήκοντα
καὶ διακοσίας· καὶ πλείους καὶ ἐλάτ-
τους καὶ τῶν [illegible] μὲν αὐτῶν-
χομένων [illegible] καὶ [illegible]
μόνον [illegible] αἱ [illegible].
καὶ τὰς μὲν [illegible] ἀπονέμουσαν

ἔργῳ· ὕμνοις δὲ τὴν ἀρχὴν πλανῶν ἀ-
φιερούσας· μυρία δὲ τοιαῦτα· καὶ
ἀριθμητικοὶ νικοῦντα· φιλοσοφίας,
ἐπεφροντιστήρια· οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν
μόνον· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν ἕω.
πλήρης δὲ τούτων καὶ παλαιστίνη καὶ
αἴγυπτος· καὶ ἀσία· καὶ πόντος· καὶ
εὐρώπη πᾶσα· ἐξ οὗ γὰρ ὁ δεσπότης
χριστὸς τὴν παρθενίαν ἐτίμησεν αὐτὸς
παρθένου τεχθείς· τοὺς τῆς παρ-
θενίας λειμῶνας ἡ φύσις ἐβλά-
στησεν· καὶ τὰ ἐπὶ τούτων δὴ τοιαῦτα καὶ ἀ-
μάραντα ἄνθη περὶ σφαῖραν τῶν ποι-
κίλη· οὐ καὶ ἄρρεν καὶ θῆλυ τὴν ἀρ-
ετὴν διακρίνουσα· οὐδὲ γὰρ διὸ δὴ
ἀφορμὰς τὴν φιλοσοφίαν μερίζου-
σα· σωμάτων γὰρ ἀλλ' οὐ ψυχῶν τὸ
διάφορον. οὐ γὰρ ἐν χριστῷ ἰησοῦ κατὰ τὴν τοῦ

τοὺς γῆς οὐ ἀπὸ πόλου· οὐκοῦν ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ. μία δὲ καὶ ἀνδρά-
σι καὶ γυναιξὶν καὶ χωρὶς παισίν.
σὺ βασίλισσα· εἰς γῆς καὶ σπορὰ παί-
δων ὁ ἐπὶ σπαίδων καὶ σὺ πᾶσιν ἡ-
μῶν· μίαν δὲ καὶ βασιλείαν οὐρανῶν
ὁ ἀγωνοθέτης τοῖς νικηφόροις προ-
τέθεικεν ἄφθαρτον τοῦ κοινοῦ τοῖς ἀθφ
σὺ ὁρίζεις· συγχαίρομεν ὡς ἔφην
καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εὐσεβῆ
σπλάγχνα γεραροῦ πλὴν μοῦ μόνου· ἀλλὰ·
καὶ σὺ σουρία πᾶσι καὶ πάγαι πόλη·
καὶ τειχικία· καὶ σὺ τῆς μέσης τῶν στρα-
μῶν· σὺ ἀγρόπτω δὲ φασὶ καὶ τὸ α-
σύντεχχιάδας ἀνδρῶν. ἔχειν οὐκ
φρονεῖ περισσά. ἐργαζομένων με τε-
ξύλον δὲ πόλιν αὐτοῦ μνησώντων καὶ ἐ-
μόνων τῶν ἀναγκαίων ἔργων

πορίζομένῳ τὴν τροφήν, ἀλλὰ καὶ ξέ-
νοις ἀφειδὴς μετάδοσις καὶ πενομένοις
ἐπικουρουμένων· ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ
συγγραφεῖ οὐκ ἐμοὶ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ
πᾶσι τοῖς ἐπ' ἀλήθειαν φιλοσοφοῦσιν ἀξιώματον
τῶν· παρέχων τὴν ἀναγνωσμάτων καὶ ὠ-
φελίμων οὐδὲν ἔχουσιν κέρδος.
τοῖς γὰρ ὄντως τὴν ἀρετὴν σπουδα-
ζομένοις· ἀπόχρη καὶ τὸ ἐρημικόν
παρασχεῖν τὸ ποθούμενον· τούτου
γὰρ ἕνεκα καὶ διαφόρων ἀμοιβῶν
[illegible] βίου· καὶ φησί [illegible] διηγή-
ματα τοῖς ταῦτ' ἀνδρῶν πολιτευσάμενοις
μὲν ἐν ἀσκήσει καὶ πενεσθαῖ
καὶ νέοι· καὶ φησὶ [illegible]· φίλος ὁ [illegible]
ἀρχέτυπον· καὶ τοῦ θυμίου ἕκαστος
ἐπιμελούμενος βίου· ὅλα καὶ ὄντα
[illegible]· καὶ γνώμονα τοῦ δοῖκου· τοῦ-

τοῦ αὐτοῦ διηρήματι κατέμενον· καί
καταφέρονται ζῶα γράφοι εἰς τὸ ἀρχεῖ-
του ἐμφέρουτας· καὶ ὀφθαλμοὶ ἀπό-
μίμονται· καὶ ἔλυνα καὶ πόμα· καί
σαρκαὶ καὶ ὦτα καὶ μύτωσα· καί
αὐταὶ τῆς κεφαλῆς καὶ του [illegible] ουτας-
τρίχας· καὶ σὺ ὡς τούτοις καὶ καθά-
δραν καὶ [illegible]· καὶ αὐτὰ μό τοι τασ-
ὀφθαλμοῦ τὰ ἤθη· ἀλέχαροσαι· ἀ-
τεβλωσον εἰ τή· οὕτω [illegible] καί·
τοῦ αὐτὸ ἔγχαν οὕτων ἔκασου τῆς δε
τῆς συγγραφῆς· βούλη καὶ μιμᾶσθαι
[illegible] εὑρέμενοι [illegible] ὡς ἀκάνθον
οὔπω ἔρηται· τοῦ ὀκνόσου [illegible].
καὶ ὡς προσέτουνες τὸ σαρτίω·
τας [illegible] μάχεῖ
τὸ στοῦ του τό περι πλοῦ ἀφηρόσοι.
ἕως αὐτοῦ [illegible] ἀνασαραμύτω

ἢ σκιὰν ἀθρῶν ὠκυθρόνως τῷ βίῳ διαφθαρεῖσαν,
οὕτω δὴ τῶν ζηλουμένων τινὰ βίου
βουλόμενον· ἑαυτῷ τοῦ ζῆν ἀντικρυ
ν θάνατος παραιτεῖσθαι· καὶ τῆς τε κακί-
ας ἀπροσπόστατον τὸ περιττά. καὶ τῆς ἀ-
ρετῆς αὐτάρκη ἐρῶ τα ἐλλείπουσα. τοῦ-
του γὰρ ἕνεκα· καὶ τοῦ τῆς βίου γραφῆς
αἰνιξεν ἀμύθητα πόνον. ὠφελῆσαι
ἀφορμὴν πρὸ τῆς φαύλης τοῖς βουλο-
μένοις. ἀξιῶ δὲ τοὺς συνταξαμένους
τοῖς ὑστέροις πόνοις. ἀπόνως συντρυ-
φῶντας προσευχῆ τοὺς πόνους ἀμεί-
ψασθαι ἱκετεύειν δὲ καὶ τούτους. αὐτοῦ
βίου τοῦ γράμματα. μὴ περὶ ἰδίου μεθ
πόρρω τῆς συνηθείας αὐτῶν χορείας δεῖ-
γμα τα. ἀλλ' ἀνεγκλήτως καὶ τῷ κειμένῳ.
καὶ πρὸς τὸ ὕψος αὐτῆς ἀναγαγεῖν. καὶ-
τοῦ ἰδίου χοροῦ βοιωτίαι. ὡς αὐ μή-

μόνον εὐφημίαν τοῦ ἀχρόν τε ἰδὼν

τοῦ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος τῆ

ταῖς ἀφορμαῖς εὐφημί-

ας ἔργῳ καὶ λόγῳ

καὶ διανοίᾳ

δοξάζων

τὸν σω

τῆρα

ἀῶν

ὅλων μετὰ τοῦ πατρὸς δόξα σὺν ἁγίῳ

πνεύματι νῦν καὶ ἀεί

καὶ εἰς τοὺς αἰ

ῶνας τῶν

αἰώνων

ἀ

μ ν

ἡ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

1

Historia Religiosa

Theodoreti Cyrensis.

Nº Caja C-14